

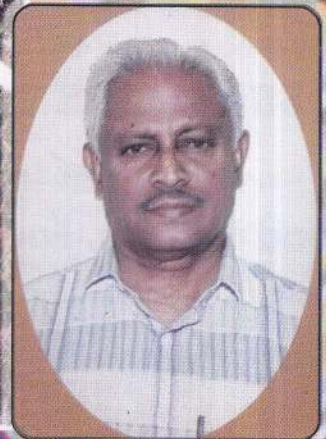
ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

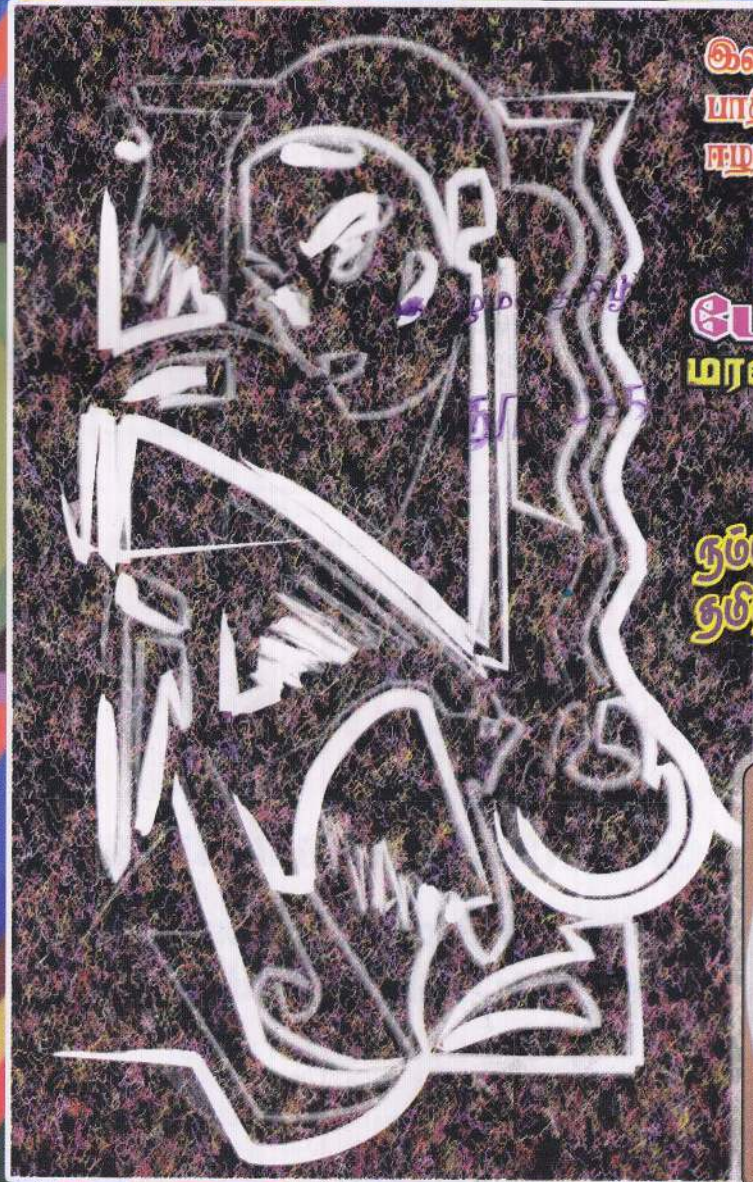
இலக்கியவாதிகளைப்
பாத்திரங்களாகக் கொண்ட
நயத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்
- தேவமுருந்தன்

பேராசிரியர்
மரணமடைவதில்லை
சை. பீரமுுகம்மது

நடுக்கெயுட்டு
நடுநீர் சிவியா உலகம்
- பிரகலாத ஜனாந்த்

உடைகணிதங்கள்

வீ-ஏ-திருஞானசுந்தரம்

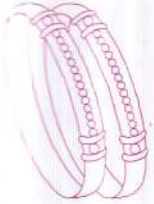
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

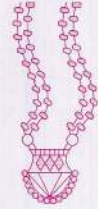
Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

**101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545**

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

**76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563**

ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, ஸ்ரீலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 2 80077270 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மின்னஞ்சல்

editor@gnanam.info

இணையத்தளம்

<http://www.gnanam.info>

<http://www.t.gnanasekaran.lk>

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1,000/=
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20,000/=

வெளிநாட்டு சந்தா	ஓரண்டு
Australia(AU\$)	50
Europe(€)	40
India(Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada(\$)	50
UK(£)	35
Singapore(S \$)	50
Other(US \$)	50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்

Swift Code :- HBLILKXL

T.Gananasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

A/C No.009010344631

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை
வெள்ளவத்தை தபார் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும் - ஆசிரியர்

● கவிதைகள்

நல்லையா சந்திரசேகரன்	04
சீனா. உதயகுமார்	18
வ. சின்னப்பா	21
மொழிவரதன்	39
உ. நிசார்	50
சண்முகம் சிவகுமார்	51
நீலாபாலன்	12

● கட்டுரைகள்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	03
சை. பீரமுகம்மது	08
தேவமுகுந்தன்	19
நடேசன்	34
கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியன்	36

● சிறுகதைகள்

முருகேசு ரவீந்திரன்	05
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	13
தி. கேதீஸ்வரன்	31
எஸ். முத்துமீரான் (குறுங்கதை)	33
கெகிறாவ ஸஹானா	32

● நூல் மதிப்புரை

48

● வாசகர் பேசுகிறார்

54

● புக்தி எழுத்து

மு. பொ.	43
கே.ஜி. மகாதேவா	46

● பயண இலக்கியம்

25

● சினிமா

52

● சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

கே. பொன்னுத்துரை	44
------------------	----

● கொற்றாவுத்தை கூறும் குட்பக்கதைகள்

51

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அஹ்ரை எழுதிய ஆசிரியர்களே பெற்றுப்படையவர்கள். புண்பெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமைபுண்டு. - ஆசிரியர்

ஞானம்
அ. ந. சிவசுந்தரன்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் கிஷ்கயாயின்.
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட ரெய்வாம்
வீழ்பெற்றப்படுவி கொள்வார்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்

சமீபகாலங்களில் நாம் செய்திப்பத்திரிகைகளைத் திறந்தாலே எங்கோ ஒரு மூலையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய செய்தியைக்காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கடந்த ஆறுமாதகாலத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோக நடவடிக்கைகள் துரிதகதியில் அதிகரித்துச் செல்வதாகவும் இக்காலப்பகுதியில் 700 சிறுவர்கள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் பொலிஸ் ஊடகப்பேச்சாளர் அஜித் ரோஹண தெரிவித்துள்ளார்.

சமீபத்தில் வெள்ளவத்தையில் இடம்பெற்ற பாலியல் படுகொலை கொழும்பு நகரத்தையே உலுக்கியிருக்கிறது. ஆறே வயது நிரம்பிய துஷ்யந்தினி என்ற சிறுமியை 16வயது உறவினன் ஒருவன் வேறு இருசகாக்களுடன் சேர்ந்து பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கிவிட்டு சாக்கடையில் வீசிச் சென்றிருக்கிறான்.

பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பாக சிறுவர் மற்றும் மகளிர் பிரிவிற்கு தினம் தினம் முறைப்பாடுகள் நாட்டின் எங்கோ ஒரு மூலையில் கிடைத்தவண்ணம் இருக்கின்றன எனவும் அறிய முடிகிறது.

கால அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இத்தகைய பாலியல்துஷ்பிரயோக நடவடிக்கைகளின் அதிகரிப்புக்கு கையடக்கத் தொலைபேசியின் பாவனை, கணினிப்பாவனை போன்றவை காரணமாகின்றன எனவும் அறிய முடிகிறது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களில் அச்சிறுவர்களின் உறவினர்களே அதிகம் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய மிகக் கேவலமான சமூகமாக இன்றைய சமூகம் மாறிவருகிறது.

பெற்றோர்களின் கவனயீனமும் கல்வியறிவின்மையும் கூட இத்தகைய குற்றச் செயல்கள் அதிகரிக்கக் காரணமாகின்றன எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பெற்றோரின் பராமரிப்பின்மைபிள்ளைகளுக்கு முன்பாகத் தவறாக நடந்து கொள்ளல் போன்ற விடயங்கள் சிறுவர்களின் தவறான பழக்க வழக்கங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

சிறுவர் மீதான துஷ்பிரயோகங்களை இல்லாதொழிக்க சமூக மட்டத்தில் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகள் ஏற்படுவது மிக மிக அவசியம். பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பில் உன்னிப்பாகக் கவனம் செலுத்துவதும் முக்கியம். இத்தகைய நடவடிக்கைகளே சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைக் குறைக்க ஒளவுக்கேனும் உதவும்.

உட்கவிய சிந்தி

வீ. ஏ. திருஞானசந்தரம்

- ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன்

புத்திரிகைத்துறையில் தடம்பதித்து பேர்பெற்றவர்கள் சிலர், அதுபோன்றே இலத்திரனியல் துறையில் கானூன்றி நிலைபெற்றவர்கள் சிலர். இரண்டு துறைகளிலும் தமது அளப்பரிய சேவையினால் தத்தமது நாமத்தைப் பதித்து நீடித்து வாழ்பவர்கள் மிகச்சிலரே.

ஒரே துறையில் நீண்டகாலம் தொடர்ந்திருப்பது என்பது வரலாறு. அதிலும் அதில் சாதனைகள் புரிவதென்பது போற்றுதற்குரியது. அத்தகையோரில் ஆட்சித் தலைமைப் பீடத்தின் அபிமானத்தையும் பெற்று அரைநூற்றாண்டைக் கடத்திய பெருமை திரு. வீ. ஏ. திருஞானசந்தரம் அவர்களுக்குண்டு என்றால் அதுவும் வரலாற்றுப் பெருமை கொண்டதாகும்.

பத்தொன்பது வயதில் வீரகேசரிப் புத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவராக ஊடகத்துறையில் முதல்முதலில் கால்பதித்த திரு. வீ. ஏ. அவர்கள், காப்புறுதிக் கூட்டுத் தாபனத்தில் அது சார்ந்த துறையில் சிலகாலம் பணிபுரிந்தார். எண்பதுகளில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நிரந்தர சேவையில் அமர்ந்த அவர் தொடர்ந்து பற்பல துறைகளிலும் முகாமைத்துவப் பணிகளில் சேவையாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

ஒரு பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக ஒலிபரப்புத் துறையில் இலங்கை வானொலியில் கால்பதித்த அவர் அதன் நிர்வாகப் பிரிவின் பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகமாகவும், வர்த்தக சேவை மேலதிக பணிப்பாளராகவும், தமிழ்ச் சேவையின் மேலதிக பணிப்பாளரென்றும், தமிழ்ச் சேவை பணிப்பாளராகவும், பிரதிப் பணிப்பாளராகவும் அவராற்றிய சேவை அளப்பரியது. அக்காலை ஜனாதிபதி அவர்களின் ஊடகத் தொடர்பாளராகக் கடமை புரிந்ததும் அடங்கும்.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஆற்றல் மிக்கவராக இருந்தமையால் ஆங்கிலச் செய்திகளை மொழிமாற்றம் செய்ததோடு அதனை வானலையிலும் ஒலிபரப்பவும் செய்தார். இதற்கு இரு மொழிகளிலும் ஆழமான

ஆறிவு கொண்டிருந்ததாலே ஆகுமானதாகும். பொருத்தமான வார்த்தைகளைக் கோர்த்து தவறில்லாமல் செய்திகளை தயாரித்து வாசிப்பதில் அக்காலத்தில் அவருக்கு அவரே நிகராகவும் இருந்தார். புதிதாக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் சேருகின்ற பகுதி நேர ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு ஒரு குருவாகவும் அவர் விளங்கினார்.

பல்மொழிவளம் மிக்க திரு. வீ. ஏ. அவர்கள் மதிநுட்பமும், சிறந்த முகாமைத்துவமும், நிர்வாகத் திறனும் கொண்டவர். ஊடகம் தவிர்ந்த வேறுபல பொறுப்புக்களையும் சமகாலத்தில ஏற்றுச் செயற்படும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார். பனைவளத் துறையின் பணிப்பாளர் சபைச் செயலாளராகவும், இந்துகலாசார அமைச்சின் உலக இந்து மாநாட்டுப் பீடத்தின் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார்.

எடுத்த கருமத்தைத் திட்டமிட்டு சரியான நேரத்தில் தொடர்ந்து முடித்து வெற்றி காண்பதில் உறுதி மிக்கவாரான திரு. வீ. ஏ. அவர்கள் ஐ. ரி. என். நிறுவனத்தின் பல்வேறு உயர் பதவிகளையும் வகித்ததோடு ஒளிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்திலும் பல பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளில் நியமனம்பெற்றுத் தாபனத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார். தவிர்வும் இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

அதிமேதகு ஜனாதிபதி முதல் அனைவராலும் "திரு" என அன்பாக அழைக்கப்படும் திரு. வீ. ஏ. அவர்களின் ஊடகத் துறையின் அறிவும், அனுபவமும் 2002ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஊடகத்துறையின் வருகைதரு விரிவுரையாளராகச் செயற்படும் வாய்ப்பையும் அளித்துள்ளது.

ஊடகத்துறைக்கு இவராற்றிய சேவைக்காக அரசாங்கம் இவருக்கு "ஸ்ரீலங்கா திலக" என்னும் கௌரவ நாமமளித்துக் கௌரவம் செய்தது. மேலும் கலாபூஷணம், தமிழ் ஒளி, கலைச் செம்மல், கலைஞான பானு, ஒலி அரசு, மதுர பாஷனை என்னும் பல்வேறு சிறப்பு நாமங்களும் இவருக்குண்டு. அத்துடன் கொழும்பு கம்பன் கழகம் கம்பன் விழா ஒன்றின்போது இவருக்கு "ஊடகத்துப் பேராளன்" என்னும் பட்டமளித்துக் கௌரவம் செய்ததும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும்.

எழுத்தாளர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் வருடாவருடம் அளிக்கப்பெறும் கலாபூஷண விருதின் தெரிவுக்குழுவின் உறுப்பினராகவும் அதன் தலைவராகவும் திரு.வீ.ஏ. அவர்கள் பணியாற்றியுள்ளார். இதற்கிடையே மல்லிகை சஞ்சிகை இவரை "கலைஞர்களை மதிக்கும் கலைஞர் என அடைமொழியிட்டு அட்டைப்பட அதிதியாக கௌரவம் செய்தது.

நூலாக்கல் முயற்சியிலும் அவரது பங்களிப்புகள் கணிசமானதாகும். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் பற்றிய "கரவையூற்று" அவர்தம் உடன் பிறந்தார் பற்றிய "சிவாலயம்" "மனோலயம்" /இத் தொகுப்புக்களில் ஒலிபரப்புத் துறை சார்ந்த பலரின் நிழல்கருவங்களை அட்டைகளில் பதிவு செய்து அவர்களைக் கௌரவம் செய்துள்ளார். அரசியற் தலைவர் திரு.சிவசிதம்பரம் பற்றிய "சாகா வரம்பெற்ற சான்றோன்" ஆகியன இவரது தொகுப்பு நூல்களாகும். தவிரவும் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக எழுத்தாளர் மாநாட்டிலும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய உலகத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டிலும் உட்கம் பற்றிய

அரங்கில் இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இவரால் வாசிக்கப்பெற்றன.

அரசாங்க ஆதரவுடன் தனது தொழில் நிமித்தம் மேலதிக பயிற்சிகளைப் பெறுதற்காக ஜேர்மன், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஐப்பான், நேபாளம் ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்றுவந்தார். தவிரவும் சில நாடுகளில் பயிற்றுவிப்பாளர்களுக்குப் பயிற்சிதரும் பயிற்சியையும் பெற்றுள்ளார்.

தொழிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின்னரும் "திரு" அவர்கள் தனது துறைசார்ந்த வானொலி, தொலைக் காட்சி, போன்ற ஊடகங்களில், பணிப்பாளர்சபை உறுப்பினராகவும், ஆலோசகராகவும் கடமை பரிந்தார். இதற்கு ஒலிபரப்புத் துறையிலும், நிருவாகத் துறையிலும் அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த அறிவும், அனுபவமும், ஆற்றலுமே கரணமாகும்.

இவ்வருட இறுதியில் தனது எழுபத்தைந்தாவது வயதைப் பூர்த்திசெய்யும் வேளையில் திரு.வீ.ஏ. திருஞ்சைநந்தரம் அவர்களை அட்டைப்பட அதிதியாக "ஞானம்" சஞ்சிகை கௌரவிப்பது ஈழப் பொருத்தமானதாகும்.

பந்திக்கு வரமறுக்கும் பரிமாறல்

— கிரக்தோட்டை நல்லையா சந்திரசேகரன் —

என் படைப்பு பரிமாணம்.
என் வயிற்றுச் சுவரல்
செரிமானம் ஆகாத
செத்த வீட்டு துக்க சேஷணம்
பக்கச் சார்பாய்... பயிற்று
பந்திக்கு பிந்தி வரும்
உறவுகளின் வெறும்
சம்பிரதாய சடங்குகளுக்காக

என் படையல் முழுமையாய்...
பக்கச்சார் பின்றி...
பந்தியில் முந்திப் பரிமாறப்பட
'விருந்தாளிகள்'...
பந்தியில் தொந்தி நிறைய
குந்தியிருந்து கும்மாளமிட்டு
கும்பத்தோடு கூட்டமாய் சுவைக்க
கூன்னும் எத்தனைக் காலமோ...?

அதுவரை...
சம்பிரதாயத்திற்காய் படைப்பதா?
சந்தர்ப்பம் வரும் வரை

நினைவலைகளை நிறுத்தி வைப்பதா...?
'கூலை'.... கூலை
பசிப்போக்க ருசி கூல்லாமலே
பரிமாறப்பட படையல் செய்வதா?
பக்குவமாய்... பசித்திருந்தாலும்
படையல் ருசிய்பட
பந்திக்கு பிந்தி வருவதா...?

என் படையல்
பந்தியில் பரிமாறப்பட
பசித்திருந்தாலும்...
ருசியோடு தான் என
பந்தி மனம் மாற மட்டும்
படையல் முழுமை பெறாது

புரிகிறதா...?
புரிகிறதா உங்களுக்கு - ஏன்
புலப்படாத புலம்பல்கள்
புரிந்தால் சரி.
புரியாவிட்டால்...?

நீர்லும் தெரியும்

நிலைவு

முருகேசு ரவீந்திரன்

ஐஸ்கிரீம் கடைக்கு முன்னால் சைக்கிளை நிறுத்திப் பூட்டியவன் சைக்கிள் பூட்டப்பட்டு விட்டதா எனப் பலமுறை சரிபார்த்துக் கொண்டான்.

இவனது செய்கையால் பொறுமையிழந்த சுஜி கையைப் பிடித்து இழுத்தான். பாஸ்கரன் கடைப்பக்கம் பார்த்தான். ஐஸ்கிரீம் கடையில் எப்போதும் போல அன்றும் கூட்டமாக இருந்தது. இவனுக்குக் கூட்டத்தில் ஒருத்தரும் பிடித்துப் பிடித்தான். கடைக்குத்தான் போக்கேவண்டும் என்றில்லை. நல்லூர் ஆலயச் சூழலில் பருத்தித்துறை வீதிக்கு அருகில் மூன்று ஐஸ்கிரீம் சாலைகள் காணப்பட்டன. அவற்றுள் சுவைகளும் தனித்துவமானவை.

“அப்பா என்ன யோசிக்கிறியள்?”

“ஒன்றுமில்லை” எனக் கூறியவன் சுஜியின் பின்னால் சென்றான். ஐஸ்கிரீம் கடையில் மூலையோராமாக இருந்த மேசை வெறுமையாகக் காணப்பட்டது. இவன் காசாளர் பக்கம் போனான். “மெனுக்காட்டை” எடுத்து சுஜியிடம் கொடுத்தான். அதில் வகை வகையான ஐஸ்கிரீமின் படங்களும் அவற்றுக்குக் கீழே விலைகளும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. பெயரைக் கூறி காசாளரிடம் நூறு ரூபாவைக் கொடுத்தான். ரசீதைப் பெற்றுக் கொண்டு மூலையோராமாக இருந்த இருக்கைகளைப் பார்த்தான். நல்லவேளை அதில் இன்னும் ஆரும் வந்திருக்கவில்லை. ரசீதுகளில் ஒன்றைப் பரிமாறுபவரிடம் நீட்டியவன் மற்றயதை தான் வைத்துக் கொண்டான்.

மேசையில் நீர் நிரம்பிய “கிளாஸ்கள்” வைக்கப் பட்டிருந்தன. “கிளாசை” எடுத்து இரண்டு மிட்டு நீர் குடித்தான். யாழ்ப்பாண வெய்யிலுக்கு அது இதமாக இருந்தது.

இவன் ஐஸ்கிரீம் கடையை நோட்டமிட்டான். பலர் போத்தல் களில் அடைத்து விற்கும் நீரை வாங்கிக் குடித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள்

முருகேசு ரவீந்திரன் இலங்கை ஒலிப்பரப்புகள் கூட்டுத்தாபனத்தில் முதந்தர அறிவிப்பாளராக பணியாற்றுகிறார். காரைநகரைச் சேர்ந்த இவர், யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். தொண்ணூறுகளில் எழுத ஆரம்பித்தவர். வாழ்க்கைப் பயணம் என்ற இவரது சிறுகதை தொகுப்பு அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது. யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வியலை சித்தரிப்பவையாக இவரது கதைகளுள்ளன.

தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்தவர் களாகவோ ஏன் இங்கிருப்பவர்களாகவோ கூட இருக்கலாம்.

காலம் மாறிவிட்டது. காலத்தோடு எமது பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்ற வேண்டியுள்ளது. பாஸ்கரன் பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் வீடு வந்ததும் முதலில் கிணற்றடிக்குப் போவான். துலாக் கயிற்றைப் பிடித்து வாளியில் நீர் அள்ளி ஆசை தீர்க் குடிப்பான். அதன் பின்பே முகம் கைகால்கள் கழுவான். ஆனால் இன்று அப்படிச் செய்ய முடியுமா? களை கொல்லிகளினதும் பூச்சிக் கொல்லிகளினதும் அதிகரித்த பாவனையால் நீர் மாசடைந்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்.

கடந்த மூன்று வருடங்களில் நிலைமை மாறிவிட்டது. திறந்த வெளிச் சிணற்சாலை போன்று காணப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் இன்று சனநெருக்கடி மிக்க நகரமாக மாறி விட்டது. நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் போக்குவரத்து இலகுவானதாகி விட்டது. ஆயிரங்களைச் செலவழித்து விமானத்திலும் கப்பலிலும் பயணித்த நாட்கள் மிகக் கொடுமையானவை. இவனும் ஒரு தடவை கப்பலில் கொழும்புக்குப் போயிருக்கிறான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கலாசாரம் கெட்டுப் போய்விட்டது எனக் கூறிக்கொண்டு வெளிநாடு களிலும் கொழும்பிலும் சொகுசு வாழ்க்கை வாழ்வோரால் இந்த மண்ணின் ஆன்மாவைத் தரிசிக்க முடியுமா? என இவன் எண்ணினான்.

“அப்பா, இனி எப்ப வருவியள்”

ஐஸ்கிரீம் குடித்துக் கொண்டிருந்த சுஜி இவனைப் பார்த்துக் கேட்டான். பாஸ்கரன் மகளைப் பார்த்தான். இவனின் பிரிவு அவளைப் பாதித்திருந்தது.

“கெதியாக வருவன்”

“கெதியா என்றால்”

“இந்த மாதக் கடைசியில்”

“அப்பா, உங்களுக்கு லீவு கிடைக்குமே”

“கிடைக்கும்”. பாஸ்கரனின் பதிலில் அவள் திருப்தி அடைந்திருக்கலாம். சுஜி ஐஸ்கிரீம்

குடிப்பதை இவன் அன்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பாஸ்கரனுக்கும் ஜஸ்கிரீம் சுவைக்க ஆசையாக இருந்தது. அவனுக்கிருக்கும் சீனி வியாதியை எண்ணி அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டான். அகிலா வந்தால் இப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டான். தானும் ஜஸ்கிரீம் வாங்கிக் குடித்திருப்பான்.

இவன் அகிலாவைக் காதலித்தே மணம் முடித்தான். அகிலாவோடு பழகத் தொடங்கிய பின் யாழ்ப்பாண வீதிகளில் சைக்கிள்களில் இருவரும் சுற்றித்திருந் திருக்கின்றனர். குமாரசுவாமி வீதியோரமும் ஆத்தி கூடி வீதியோரமும் மணிக்கணக்கில் நின்று கதைத்திருக்கின்றனர். எல்லாக் காதலர்களையும் போல இவர்களும் அடிக்கடி ஜஸ்கிரீம் கடைகளுக்கு போயிருக்கிறார்கள். அகிலாபதி குடித்து வைத்த ஜஸ்கிரீம் அவனுக்கு அமீர்தம் போல் இருந்திருக்கிறது.

"அப்பா, ஜஸ்கிரீம் கடைக்குப் போவம்" என சுஜி கூறியபோது அகிலாவையும் வருமாறு கேட்டான்.

"நான் வரயில்லை. நீங்கள் சுஜியைக் கூட்டிக் கொண்டு போங்கோ" என அவள் கூறிவிட்டாள்.

என்ன செய்வது பாவம் அவளுக்கும்த சீனி வியாதி. இந்த வியாதி வந்தவர்கள் இனிப்புப் பண்டங்களைச் சாப்பிடக் கூடாது என வைத்தியர்கள் கூறுகின்றனர். நோயற்றவர்களை விடவும் சீனி வியாதிக் காரர்களுக்கு இனிப்பு வகைகளில் அதிக நாட்டம் இருக்கிறது. அகிலாவும் அப்படித்தான் ஜஸ்கிரீம் என்றால் அவளுக்கு அப்படியொரு ஆசை. அதனாலேதான் அவள் மகளை ஜஸ்கிரீம் கடைக்கு கூட்டிப் போவதில்லை.

பாஸ்கரன் கடந்த ஆறுமாத காலமாக கொழும்பிலே வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிவனுக்கு பதவியுயர்வோடு கொழும்புக்கு மாற்றம் கிடைத்தது. மாதம் ஒரு தடவை ஊருக்கு வந்து போகிறான். அந்த வருகை அவனுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. எப்போதும் அகிலாவோடும் சுஜியோடும் இருக்கவே ஆசைப்படுகிறான்.

உழைப்பதற்காக வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறவர்கள். எப்படிக்கூடும் பங்களிப்பை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்களோ என இவன் எண்ணுவதுண்டு. வாழவேண்டிய வயதில் வாழ்வைத் தொலைத்து விட்டு பொருள் தேடுவதில் பாஸ்கரனுக்கு உடன்பாடு இருந்ததில்லை.

சுஜி இன்னும் ஜஸ்கிரீமை சுவைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் எப்பவும் இப்படித்தான். அவாப்பட்டுக் குடிக்கமாட்டாள். இவளைப் போல ஜஸ்கிரீமை அனுபவித்துக் குடிக்க எத்தனை பேருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையும் அப்படித்தான். சின்ன விடயங்களிலும் அழகு நிரம்பியிருக்கிறது.

சுஜி இரசனை மிக்கவள். அந்த உணர்வு அவளிடத்தில் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதே பாஸ்கரனின் விருப்பமாகும்.

அந்த ஜஸ்கிரீம் கடையில் தென்னிலங்கையில் இருந்து வந்தவர்களும் இருந்தனர். தங்கள் ஊர்களில்

இவ்வளவு சுவையான ஜஸ்கிரீமை அவர்கள் குடித்ததில்லையாம். இந்த ஜஸ்கிரீம் கடையில் வேலை செய்பவர்தான் முன்பு இவனோடு கதைக்கையில் கூறியிருந்தார். அதில் உண்மை இருப்பதை பாஸ்கரன் கொழும்புக்கு மாற்றலாகிச் சென்றபின் உணர்ந்தான். அவனோடு வேலை பாரக்கும் சிங்கள நண்பர்கள் பலரும் யாழ்ப்பாண ஜஸ்கிரீமின் சுவைப்பற்றி கூறியிருக்கின்றனர். இங்கு வந்த ஆனந்த விகடன் நிருபர் தனது பயணக் கட்டுரையில் யாழ்ப்பாண ஜஸ்கிரீமின் சுவைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவன் அந்தச் சஞ்சிகையை இன்னும் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான்.

பாஸ்கரனின் வீடு கச்சேரி நல்லூர் வீதியிலிருந்தது. சுஜி யாழ்ப்பாணம் ஆரம்பப் பாடசாலையில் தரம் நான்கில் படிக்கிறாள். இவளும் அந்தப் பாடசாலையிலேதான் ஊர்தாம் வகுப்பு வரை படித்தான்.

பாஸ்கரன் யாழ்ப்பாணம் ஆரம்பப் பாடசாலையில் படித்த போது மாடிக் கட்டிடங்கள் இருக்கவில்லை. மாட்டுக் கொட்டில்கள் போன்று சில வகுப்பறைகள் மாத்திரமே இருந்தன. அப்போது அது தீயிழ்ந்த பள்ளிக் கூடம் என்றே அழைக்கப்பட்டது.

பாடசாலைக்கு அருகில் கொண்டலடிப் பிள்ளையார் கோயிலுள்ளது. தியாகு கோயிலுக்கு முன்பாக அரச மரநிழலில் ஜஸ்பழம் விற்பார். சிறிய தள்ளு வண்டியில் ஜஸ்பழங்களை வைத்திருப்பார். பாடசாலை இடைவேளையின் போதும் பாடசாலை முடிவடைந்த பின்னரும் ஜஸ்பழ வண்டிவைச் சுற்றி சிறுவர் சிறுமிகளின் கூட்டம் காணப்படும்.

ஜஸ்பழம் ஒன்று இருபத்தைந்து சதத்துக்கு விற்கப்பட்டதாக ஞாபகம்.

இவன் ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் ஜஸ்பழம் வாங்கிக் குடித்திருக்கிறான். "பிளாஸ்க்" போன்ற குடுவையில் ஜஸ்பழங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். பச்சை, வெள்ளை, மஞ்சள், கபிலம் என எத்தனை நிறங்கள். அந்த நிறங்களும் அதிலிருந்து வரும் வாசனையும் வாயில் நீர் ஊற வைக்கும்.

ஜஸ்பழம் வாங்குவதற்கு இவனிடம் காச இருக்காது. பிள்ளைகள் ஜஸ்பழம் குடிப்பதை இவன் வேடிக்கை பார்ப்பான். தியாகு நல்லவர். ஜஸ்பழங்கள் உடைந்து போனால் அந்த ஜஸ்பழத் துண்டுகளை பாஸ்கரனிடம் கொடுப்பார். இவனுக்கு அவரைப்பற்றி எதுவும் தெரியாது. தியாகுவைப் பற்றி பின்னாளில் இவன் பலரிடமும் கேட்டிருக்கிறான். யாருக்கும் அவரைத் தெரியவில்லை.

தியாகு ஜஸ்பழ வியாபாரம் செய்த போது இங்கு இருந்தவர்கள் இன்று இறந்து போயிருக்கலாம். அல்லது வெளிநாடுகளில் வாழலாம்.

பாஸ்கரன் பாடசாலை நாட்களில் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டதில்லை. முதலாம் வகுப்பில் படிக்கும் போது மட்டும் மூன்று சிலை சைக்கிள் ஓட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றியிருக்கிறான்.

இவன் செல்வத்துரை இல்லம் என வகுப்பாசிரியை கூறியிருந்தார்.

இந்து மாணவர்கள் அதிகம் படித்த போதும் யாழ்ப்பாணம் கல்லூரியில் நெவின் செல்வத்துரை என்ற

யாழ்ப்பாணத்தில்
கலாசாரம் கெட்டுப்
போய்விட்டது எனக்
கூறிக்கொண்டு
வெளிநாடுகளிலும்
கொழும்பிலும் சொகுசு
வாழ்க்கை
வாழ்வோரால் இந்த
மண்ணின்
ஆன்மாவைத் தரிசிக்க
முடியுமா?

கிறிஸ்தவர் அதிபராக இருந்துள்ளார். அவரின் சேவையைப் போற்றும் வகையில் செல்லத்துரை இல்லம் அமைக்கப்பட்டதாம். பின்பு இவனுக்கு ஆறாம் வகுப்பில் சமூகக் கல்விப் பாடம் கற்பித்த ராஜகோபால் மாஸ்டர் கூறியிருந்தார்.

பாஸ்கரன் மூன்று சில்லு சைக்கிள் ஓட்டப் போட்டியில் நான்காவதாக வந்தான். இதனால் இவனுக்குப் பரிசு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பாஸ்கரனின் அப்பா விளையாட்டுப் போட்டியைப் பார்க்க வந்திருந்தார். நான்காவதாக வந்தபோதும் அவனை அவர் பாராட்டினார். போட்டி முடிந்து வீடு திரும்பும் போது நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலுக்கு அருகிலிருந்த சுபாஸ் கிரீம் ஹவுஸுக்கு அவனைக் கூட்டிச் சென்றார். பாஸ்கரனுக்கு ஊஸ்கிரீம் சுவைப்பது என்பது அப்போது சாதாரண விடயமாக

இருக்கவில்லை.

சுஜி இப்போது ஊஸ்கிரீமை குடித்து முடித்திருந்தான்.

உறவில் கிடைக்கும் மகிழ்வும் பிரிவில் வரும் துயரும் வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத அம்சங்கள். இருந்தும் அவனானப் பிரிவை இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

நாட்கள் வாரங்கள் என இவன் கொழும்பு வந்து ஒரு மாதமாகி விட்டது. இன்று பாஸ்கரன் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் போகிறான்.

ரயிலின் வேகம் குறைந்திருந்தது. இவன் வெளியே பார்த்தான். ரயில் நிலையத்துக்கு முன்னால் தெரிந்த பெயர்ப் பலகையில் கஸ்கமுவு என மூன்று மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

ரயில்வேத் திணைக்களம் மொழிக் கொள்கையை சரியாக அமுல்படுத்துவதாக தெரிந்தது. வவுனியா போய்ச் சேர்ந்த பின் தன் முடிவில் மாற்றம் ஏற்படலாம். தமிழ் எழுத்துப் பிழைகளுடன் கூடிய பெயர்ப் பலகைகள் கண்களில் தட்டுப்பாடமலா போகும் என நினைத்தான்.

தான் ஏன் இப்படி எண்ண வேண்டும். எல்லாம் சரியாக இருக்கும் என நினைக்க முடியாமல் இருப்பதற்கு யார் காரணம். மற்றவர்களின் செயற்பாடுகளை பிழையாக நோக்கும் மனோபாவமா? மற்றவர்களின் பிழையான செயற்பாடுகளா? இன்றேல் இவை எல்லாந்தானா? என பாஸ்கரன் யோசித்தான்.

கஸ்கமுவு ரயில் நிலைய மேடையில் சிலர் விற்பனைப் பொருட்களுடன் நடமாடித் திரிந்தனர். ரயில் புறப்படுவதற்கு முன்னர் பயணிகளிடம் தமது பண்டங்களை விற்பனை வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவர்களின் முகங்களில் தெரிந்தது.

சுஜியின் வயதோ அவளை விட ஒரு வயது கூடவோ இருக்கலாம். அந்தச் சிறுமி பாஸ்கரனின் பக்கமாக வந்தாள். அகள் கைகளில் முருங்கைக் காய்கள். அவற்றைக் கட்டுகளாக கட்டி வைத்திருந்தாள். ஒரு கட்டில் பத்து முருங்கைக் காய்கள் இருக்கலாம்.

இவன் சின்ன வயதில் அம்மா கட்டித்தந்த முருங்கைக் காய் கட்டுகளை திருநெல்வேலிச் சந்தையில் கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக்கிறான். ஒரு கட்டு ஆறு ரூபாய்க்க விற்குமாக ஞாபகம்.

பாஸ்கரன் அந்தச் சிறுமியை அழைத்து முருங்கைக் காய் கட்டு ஒன்றை வாங்கினான். வாங்கிய பின்னரும் இவன் அந்தச் சிறுமியை வாஞ்சையோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவளை கைகளில் இன்னும் இரண்டு முருங்கைக் காய் கட்டுக்கள் இருந்தன. யாரும் அவளிடம் முருங்கைக் காய் வாங்குவதாகத் தெரியவில்லை. வவுனியாவிலோ யாழ்ப்பாணத்திலோ இவற்றைவிட நல்ல காய்களை வாங்கலாம் என அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

இளநீரும் தோடும்பழமும் வாங்குவதிலேயே ரயில் பயணிகள் கூடுதல் ஆர்வம் காட்டினர். அவள் ஒவ்வொரு பெட்டிக் கருகிலும் பார்வையைச் செலுத்திய படி வந்து கொண்டிருந்தாள். பாஸ்கரன் அந்தச் சிறுமியிடம் மீதமிருந்த இரண்டு முருங்கைக்காய் கட்டுக் களையும் வாங்கிக் கொண்டு காசைக் கொடுத்தான். அவனது செய்கை அவளுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்திருக்கலாம். சிறுமியின் முகத்திலே இப்போது வாட்டமில்லை.

ரயில் நிலைய மேடையில் கிழவன் ஒருவன் ஊஸ்பழம் விற்குக் கொண்டிருந்தான். இவன் அவனை நோக்கிப் போவதை பாஸ்கரன் கண்டான். ஊஸ்பழம் ஒன்றை வாங்கியவன் திரும்பிப் பார்த்தான். இவன் தன்னைப் பார்ப்பதை உணர்ந்தவன் இன்னுமொரு ஊஸ்பழம் வாங்கினான். இவனருகே வந்தவன் ஒரு ஊஸ்பழத்தை பாஸ்கரனிடம் நீட்டினான். தனது மகிழ்ச்சியில் இவனுக்கும் பங்கிருக்கிறது என அந்தச் சிறுமி எண்ணியிருக்கலாம்.

இவன் ஊஸ்பழத்தை வாங்கிச் சுவைத்தான். அவனுக்கு சீனி வியாதி புற்றிய எனெனம் அப்போதிருக்கவில்லை. ரயில் நகரத் தொடங்கிய போதும் இவன் அந்தச் சிறுமியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ரயில் வேகம் எடுத்தபோது அவள் முகம் இவன் பார்வையிலிருந்து மறைந்து போயிருந்தது.

ரயிலில் வவுனியா வந்தவன் யாழ்ப்பாணம் போகும் பஸ்ஸில் ஏறினான். தன்னை எதிர்பார்த்து வீட்டில் மனைவியும் மகனும் காத்திருப்பர். அந்தச் சிறுமி நாளையும் ரயில் நிலையத்துக்கு முருங்கைக் காய் கட்டுகளுடன் வரலாம். ஆனால் அவளை எதிர்பார்த்து எந்தப் பயணியும் காத்திருக்கப் போவதில்லை.

சிறுமியின் ஞாபகம் பாஸ்கரனுக்கு மகள் சுஜியை நினைவுட்டியது. பஸ் எப்போது உள் போய்ச் சேரும் என அவன் இப்போது எண்ணினான்.

போராளிகள் மரணமடைவதில்லை

★ சை. பீரமு கம்மது

தூளபதி குவேராவின் மரணம் கூட ஒரு முறிவு தான் முடிவல்ல குவேராவின் நினைவு ஒரு தழும்பல்ல தொடர்வதற்காக தன்னைத் தானே கிழித்துக் கொள்ளும் ஒரு தொடர்ச்சி அது.

ஆக்வேவியா பாஸ் எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் பகுதி இது. மலேசியாவில் அதிகம் பேசப்படாத அல்லது முற்றிலும் அறியாத ஒரு பெயர் எர்னஸ்தோ செகுவேரா.

சேகுவேரா மனுக்குலத்தின் ஓர் அதிசயப்பிறவி. காலந்தோறும் ஆதிக்கச் சக்தியால் கேவலப் படுத்தப்பட்ட சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட மாபெரும் பேராளி.

இன்றைய உலக இளைய தலைமுறை. அவர். இறந்து 45 ஆண்டுகள் ஆகியும் தங்களது 'T' சேர்ட்டுகளில் அவரின் உருவத்தை அச்சிட்டு நெஞ்சில் சுமந்து திரிகிறார்கள். உலக விடுதலை விரும்பிகளுக்கு அவர் என்றும் ஒரு உந்து சக்தியாக இருக்கிறார்.

சடாம் குசேன் போரின் பொழுது தலைமறைவாகிய பொழுது உலக முஸ்லீம் இளைஞர்கள் இப்படி அவரின் படத்தை தங்களது ஆடைகளில் அச்சிட்டு அணிந்து கொண்டார்கள். அவரை தூக்கிலிட்ட பிறகு தானாகவே அந்த ஆர்வம் மறைந்து விட்டது.

ஆனால் சேகுவேரா சுடப்பட்டு 45 ஆண்டுகள் ஆகியும் உலகின் நிற, மத, சாதி வேறுபாடின்றி இன்றும் அவர்களின் சட்டைகளில் அவர் இடம் பெறுவது ஆச்சரியம்தான்.

மலேசியத் தமிழ் மக்களுக்கு பெரும்பாலும் அறிமுகமாகாத ஆனால் அவசியம் அறிய வேண்டிய ஒரு அற்புத மனிதர் சேகுவேரா.

"நமது பல்கலைக்கழகங்களின் வகுப்பறை களில் அவரைப்பற்றி ஒருமுறைகூட எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதில்லை. அவர் பெயர் கூட உச்சரிக்கப்பட்டதில்லை" என்று சில மாணவர்கள் என்னிடம் கூறியிருந்தார்கள்.

அவரைப்பற்றி 100க்கும் அதிகமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதுவரை 25க்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. 30க்கும் மேற்பட்ட குறும்படங்கள் வந்துள்ளன.

1969ல் ஓமர் ஷெரீப் சேகுவேராவாக நடத்த 'சே' என்ற படத்தைப் பார்த்த பொழுது எனக்கு அந்தப் படம் உண்மையானதல்ல. அது ஒரு ஹாலிவுட் அமெரிக்கத் தயாரிப்பு என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டே படத்தைப் பார்த்தேன்.

சேகுவேராவை பொலிவிய நாட்டின் திறமையற்ற ராணுவம் கொன்றது என்பதை விட அவரை கொல்லத் துடித்தது. அமெரிக்காவின் சி.ஈ.ஏ. தான் என்பது உலகமறிந்த ரகசியம்.

அவர் உயிருடன் பிடிக்கப் பட்டார். அமெரிக்காவின் வாஷிங்டன் வெள்ளை மாளிகையிலிருந்து அவரைக் கொல்லும் படியாக கட்டளை வந்த பிறகே அவருடன் பிடிபட்ட மற்ற இரண்டு போராளிகளையும் சுட்டுக் கொன்றார்கள்.

ஓமர் ஷெரீப் நடத்த அந்த ஹாலிவுட் படம் விடுதலைப் போராளிகளை கொள்ளையர்களாவும், எந்த இலக்கு அற்றவர்களாகவும், மன நோயாளிகளாகவும் குடிகாரர்களாகவும் சித்தரித்தது.

ஏற்கனவே அக்டோபர் 9ம் நாள் 1967ம் ஆண்டு அவர் கொல்லப்பட்ட பொழுது வந்த பத்திரிகைச் செய்திகளில் அவரைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்து வைத்திருந்த எனக்கு அந்த அமெரிக்கத் திரைப்படம் ஒரு பெரிய உண்மையை மறைக்கிறது என்பதை சுலபமாக புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

போராட்டவாதியின்
இலட்சியங்கள் எப்பொழுதும்
மரணமடைவதில்லை.
தோட்டாக்கள்
சாதாரண மனிதனைக்
கொல்கிறது.
போராட்டவாதியை
கொன்ற பிறகும்
வாழ வைக்கிறது!

துப்பாக்கித்
தோட்டாக்கள்
யாரையும்
கொல்லும்
ஒரு
போராட்ட
வாதியாக
இருந்தாலும்
ஆனால்
ஒரு இலட்சியப்
போராட்ட
வாதியை
கொன்ற

பிறகும் தனது போராட்ட இலட்சியத்தில் அவன் உயர்ந்து நிற்பதை யாராலும் தடுத்தது விட முடியாது. போராட்டவாதியின் இலட்சியங்கள் எப்பொழுதும் மரணமடைவதில்லை. தோட்டாக்கள் சாதாரண மனிதனைக் கொல்கிறது. போராட்டவாதியை கொன்ற பிறகும் வாழ வைக்கிறது!

சேகுவேராவின ஆயுதப் போராட்டம் பிடல் காஸ்ட்ரோவுடன் இணைந்து கியூபா நாட்டின் விடுதலையிலிருந்து தொடங்கிது என்றாலும் அவரை அந்தக் கியூபா புரட்சிக்கான மனமாற்றத்தை எது ஏற்படுத்தியது?

ஓர் அர்ஜென்டினா குடிமகனாகிய சேகுவேரா ஏன் கியூபா விடுதலையிலும் பின் ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் மக்கள் விடுதலைக்காகவும் போராடி பொலிவிய நாட்டில் உயிர் விட்டார்?

இக்கேள்வி தான் சேகுவேராவை இன்றளவும் உலக வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் மனித நேய விடுதலைப் போராடியாக நிலைநிறுத்துகிறது. என்னையும் அவரைப்பற்றி அதிகம் தேட வைத்தது, அதிசயங்களும் சோகங்களும் நிரம்பியது அவரின் வாழ்க்கை. பெரும் நிலச்சுவான்தரராகவும் அரசியல் செல்வாக்காளராகவும் இருந்தவர் சேகுவேராவின தாத்தா. இவரின் தாய் வழிபாட்டினாரும் பெரும் செல்வந்தர் தான்.

மருத்துவம் பயின்று டாக்டராக உருவானவர் அவர். 'சே'யின் வாழ்க்கை இப்பொழுது தமிழ்மொழி பெயர்ப்புகளிலும் நூலைந்து நூல்கள் வந்துள்ளன.

எங்கள் மலேசிய நாடு காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்தபொழுது எல்லாவற்றிலும் கம்யூனிச சித்தாங்குள் பற்றிய நூல்களும் அதை ஒட்டிய போராட்டங்களும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை அனைத்திற்கும் தடையிருந்தது.

மார்க்சின் மூலதனம் இங்கே தடைசெய்யப் பட்டிருந்தது. தமிழகத்திலிருந்து 1990களில் இரண்டு முறை எனது நூல்கள் துறைமுகத்திற்கு வந்த பொழுது அது அகற்றப்பட்டது. இதில் நேதாஜியின் அரிய கடிதங்கள் அடங்கிய நூலும் அடங்கும்.

'சே' எனக்குள் ஒரு பொறியை எப்பொழுதும் ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருந்தார்.சே ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்று தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர். 2002 வரையிலும் அவரின் நூல்கள் கிடைக்கவில்லை.

நான் கொரிய நாட்டிற்குச் சென்ற பொழுது சியோலில் தங்கினேன். எந்த நாட்டிற்குப் போனாலும் அங்கே புத்தகக் கடைகளைத் தேடுவது எனது வழக்கம். கொரியத் தலைநகர் சியோலில் ஒரு பெரிய புத்தகக்கடைக்குச் சென்றேன்.

ஒரு மொத்த மீன் மார்க்கெட் போல அங்கே கூட்டத்தைப் பார்த்தபொழுது நமது தமிழ் புத்தகக் கடைகளில் இதில் கால் வாசியாவது வந்தால் எவ்வளவு நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். கொரியர்கள் குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நிறைய வாசிக்கிறார்கள். உலகின் எந்தத் தகவல்களையும் அறிவதில் ஆர்வமாக உள்ளார்கள். அரசியல், பொருளாதாரம் இலக்கியம் எல்லாவற்றிலும் உள்ள அண்மையத் தகவல்களைப் பெறுவதிலும் அதைப் படிப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

அந்தப் புத்தகக் கடையில் எந்தவிதமான புத்தகம் வாங்குவது என்று நோக்கமின்றி புத்தகங்களைப் பார்வையிட்டவாறு நடந்தேன்.

அங்கே கொரிய மொழி நூல்களும் ஜப்பானிய மொழி நூல்களும் தனித்தனி வரிசையில் இருந்தன. கடைசியாக ஆங்கில நூல்கள் இருந்தன. அந்தப் பகுதிக்குச் செல்வதற்கு முன் அங்கிருந்த விற்பனையாளரிடம் இங்கே ஏன் ஜப்பானிய மொழி நூல்கள் இருக்கின்றன ? என்று கேட்டேன்.

அவர் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தார் " நீங்கள் எந்த நாட்டிலிருந்து வருகிறீர்கள். இந்தியாவா?"

"இல்லை மலேசியா"

"நீங்களும் ஜப்பானியர்கள் மேல் கொஞ்சமாக வெறுப்பை வைத்திருக்கக்கூடும். சிறிது காலமே உங்கள் நாட்டை அவர்கள் ஆண்டார்கள். ஆனால் எங்கள் நாட்டில் முப்பது வருடங்களுக்கு மேல் அவர்களின் கொடுமையான ஆட்சி இருந்தது. அப்பொழுது ஜப்பானிய மொழியை கட்டாயப்படுத்திப் படிக்க வைத்தார்கள். எங்கள் மொழி, பண்பாடு, வாழ்க்கை அனைத்திலும் அவர்களின் ஊடுருவல் அதிகமாக இருந்தது. பிறகு எங்களின் மக்கள் போராடி அவர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றினார்கள். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளில் அவர்களின் மொழி இங்கே அனைவருக்கும் பேசும் மொழியாகவும் படிக்கும் மொழியாகவும் ஆகிவிட்டது. இன்றும் ஜப்பானியர்களை நாங்கள் அதிகம் வெறுக்கிறோம். ஆனால் அவர்களின் வளர்ச்சியில் அதிசயமும் ஆச்சரியமும் அடைகிறோம். அந்த வகையில் அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு வகையில் வழிகாட்டினர்.."

ஆச்சரியமும் ஆளுமையும் கொண்ட வழி காட்டி!

ஜப்பானியப்புத்தகங்கள் ஏன் அங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு அவர் ஒரு வரலாற்றையே என் முன் வைத்தார். அடுத்த கேள்வி கேட்க வேண்டிய அவசியமே எனக்கு ஏற்படவில்லை. கொரியர்கள் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் நாடு என்பதிலும் மொழி என்பதிலும் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள்.

தன்கொரியாவில் அமெரிக்காச் செல்வாக்கு மிக அதிகம். நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்திலேயே அமெரிக்க ராணுவத்தளம் இருந்தது. மாலை நேரங்களில் அமெரிக்க ராணுவ வீரர்களுடன்

கொரியப் பெண்கள் தாராளமானப் பழுகிறார்கள். பெண் கருப்பின ராணுவ வீரங்களைகள் தனிக்கூட்டமாகவே நடந்து போகிறார்கள். நிறங்கள் எங்குமே வித்தியாசப்படுமோ?

சரி வலியுறுத்துக வருவோம். ஆங்கிலப்பகுதியில் நுழைந்த பொழுது என் கண்களுக்கு சேகுவேரா

ஒரு ஹாலானா சுருட்டு குடித்தபடி ஒரு புத்தக அடுக்கில் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பாய்ந்து சென்று அந்த நூலை கையில் எடுத்தேன். 271 பக்கம் கொண்ட நூலின் விலை கூ. 13.95 அமெரிக்க டாலர். அதிலும் அது மலிவுப்பதிப்பு. ஏறக்குறைய அப்போதைய நாணய மதிப்பின்படி மலேசிய நாணயத்தில் 51 வெள்ளி. பணத்தைக் கட்டி விட்டு ஹோட்டலுக்கு திரும்பியதும் நூலை படிக்க ஆரம்பித்தேன். அது ஆங்கில நூல் என்பதால் தமிழைப்போல வேகமாக வாசிக்க முடியவில்லை. அது வாசிக்க எளிமையான ஆங்கிலத்தில் இருந்தது.

சேசியன் மரணமும் அவரின் ஆரம்ப கால போராட்டமும் அதில் விரிவாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவு அவரைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள அந்த நூல் உதவியது. அதைப்படித்த பிறகு எனக்கு உடனே ஞாபகத்துக்கு பல தலைவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுடையல்லாமல் இணைத்துப் பார்த்த பொழுதுதான் பல ஒற்றுமைகளும் சில சிறிய வேற்றுமைகளும் இவர்களுக்குள் இருந்தன. இந்த போராட்டவாதிகளை இணைத்து ஒரு நூல் எழுத ஆலோசித்தேன். அதற்கான சரியான காலம் இதுவல்ல என்பதை நானே முடிவு செய்து கைவிட்டேன், கைவிட்டேன் என்பதைவிட தள்ளிப் போட்டுள்ளேன் என்பதை சரி. அதற்குப் பல காரணங்கள் வெளியே சொல்ல முடியாத நிலைப்பாடுகள் எனக்குள் இருக்கின்றன. தோல்வியுற்ற போராட்டங்கள் மீண்டும் தொடராதது என்பது என நிச்சயம்?

இப்பொழுது சேகுவேரா பற்றிய பல நூல்கள் வந்துள்ளன. அவை 100க்கும் மேல் இருக்கும் பல மொழிகளிலும் அவை வந்து பரபரப்பாகப் படிக்கப்படுகின்றன. இன்றும் ஆவனோடு 'சே' படிக்க உலகம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

'சே' கொல்லப்பட்டு 45 ஆண்டுகள் ஆகிறது. இன்னும் அவர் மேல் உள்ள கவர்ச்சி உலக அறிவு ஜீவிகளுக்கும் போராட்டவாதிகளுக்கும் குறைய வில்லை.

2008ஆம் ஆண்டு 'சேகுவேரா' என்ற 5 மணிநேர திரைப்படம் இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்தது. 2008ம் ஆண்டு பிரான்சில் நடந்த கேன்ஸ் திரைப்பட விழாவில் 'சே' பாத்திரமேற்று நட்புத் பெண்சியோ டெல்லோராக்கு சிறந்த நடிகருக்கான விருது வழங்கப்பட்டது. அதே ஆண்டு ஸ்பானிய திரைப்பட விழாவிலும் 'கோயா' திரை விருதும் அவருக்குக் கிடைத்தது. அது மட்டுமல்ல 'சே'யின் மனைவியும் சகபோராளியுமான அலிபா மார்ச்சே தனது கணவரின் பாத்திரத்தை கச்சிதமாக வெளிப்படுத்தியமைக்காக தனது வாழ்த்தையும் நன்றியையும் கூறியுள்ளார்.

ஓமர் ஷேரீப் நட்புத் 'சே' என்ற அமெரிக்கப்படம் பல அவதூறுகளையும் தூய கொரியல்லாப் பெண்

தோழிக்கும் அவருக்கும் இருந்தது போன்ற பாலியல் விஷயங்களையும் கேவலப்படுத்தியிருந்தது.

இப்பொழுது வந்துள்ள 'சேகுவேரா' அமெரிக்காவின் எல்லா பெய்க்களையும் உடைத்தெறிந்து விட்டது.

2008ஆம் ஆண்டு கியூபாவில் இத்திரைப்படம் 2000 பழைய போராளிகளுக்குத் திரையிடப்பட்டது. 'சே'யுடன் போராளியாக இருந்து இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காமில்லோ, பெனிக்கோ போன்றவர்கள் அந்த படத்தைப் பார்த்தனர். படம் முடிந்ததும் 10 நிமிடங்கள் அத்தனை பார்வையாளர்களும் எழுந்து நின்று கைதட்டிப் பாராட்டியுள்ளார்கள். பிடல் காஸ்ட்ரோ தனது தனிப்பட்ட வாழ்த்தையும் இயக்குநருக்கு வழங்கினார்.

ஆசிய சமூகத்தில் இப்படி எழுந்து நின்று பாராட்டும் பண்பு இன்னும் வளரவில்லை. எழுந்து நின்று பாராட்ட வேண்டாம் நாலு நல்ல வார்த்தைகள் கூறக்கூட இங்கே மனமில்லாதவர்களே அதிகம். பிணங்கள் எழுந்து நிற்க முடியாது. நாம் உயிரோடு உள்ள மனிதர்கள். அதில் பல வேளைகளில் எனக்கு அதிக சந்தேகம் உள்ளது.

'சே'வைப் பற்றி இன்றைய இளைய தலைமுறை தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும். போராட்டம் என்பது துயரக்கி ஏந்தி கொல்லாப் போர் புரிவது என்பதல்ல. நமக்கு வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டம் தான். 'சே'யின் வாழ்க்கை ஒரு முன்னுதாரணம். மனித வாழ்க்கைக்கு விடுதலை என்பது மிகமிக முக்கியம். விடுதலையற்ற வாழ்க்கை நரக வாழ்க்கை!

'ஒரு போராளிக்கு மரணம் என்பது எப்பொழுதும் நடக்கும் ஒரு சாதாரண விஷயம்'. என்றே 'சே' கூறுகிறார். போராளி என்ற முத்திரை பதிந்தவுடன் உங்களுக்கான தூக்குக் கயிறும் தயாராகி விடுகிறது.

'ஒரு போராளியின் மரணம்' என்ற தலைப்பிலேயே இதைத் தொடராக எழுதப் போகிறேன். இத்தொடரில் அவரின் ஆரம்பகால மோட்டார் சைக்கிள் பயணம் மற்றும் கல்வி, அவரின் காதல், மணமுறிவு, இரண்டாவது திருமணம், கியூபா விடுதலையில் அவரின் பங்கு.

ஆபிரிக்க நாடுகளின் விடுதலையை அவர் விரும்பியது. பின் தென் அமெரிக்க நாடுகளில் அவரின் கொரில்லாப் போராட்டம், சுயநலங்களின் பதவி ஆசைகள், பொது வாழ்க்கையில் திருடர்கள், என்று அவரின் வாழ்க்கை சுற்றிச் சுழன்று வந்தாலும் எளிய மக்களுக்காக துப்பாக்கி ஏந்தி அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்த துணிச்சலோடு அவரைத் தொடர்ந்து தேட வைக்கிறது.

எத்தனையோ வெற்றி பெற்றவர்களின் வரலாறு மறந்து போய் விடுகிறது.

கியூபா விடுதலையில் வெற்றியும் அதன் பிறகு பெரலிவிய புரட்சியில் தோல்வி அடைந்த சேகுவேராவின் வாழ்க்கை ஒவ்வொரு முறை படிக்கும் பொழுதும் அல்லது அவரைப் பற்றிய திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் பொழுதும் மீண்டும் மீண்டும் 'சே' உயிர் பெறுகிறார்.

இதுவரையில் இப்படி ஒரு மனிதனை யாருக்கும் உதாரணமாகக் காட்ட முடியவில்லை. 'சே' அவனே அவனாகத் தனித்து நிற்கிறான்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

புராசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல்
வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே. 2422321. தொ.நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sitnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை., தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை., தொ.பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	வெளியீடு/விற்பனையாளர்	விலை
• பத்தும் பதியமும்	கமலாம்ரிகை லோகிதராஜா	-	500.00
• கண்திறவாய்	நாஸிம் அகமது	S.T. வெளியீட்டகம்	300.00
• நெருப்பு வாசல்	அன்புடன்	பெருவெளிபதிப்பகம்	300.00
• இலங்கைத் தமிழ் உட்கத்தறையில் முஸ்லீம்கள்	எம். ஜே ரிஸ்ரின் முஹம்மத்	-	230.00
• கவிஞர் செ. குணரத்தினம் கவிதைகள்	உமா ஸ்ரீ சங்கர்	-	200.00
• தமிழ் பெயரிடின் பூர்வீக வரலாறு	மருதூர் ஏ. மஜீத்	மருதூர் வெளியீட்டு பணிமனை	290.00
• நினைவுகலைகள்	நீர்வை பொன்னையன்	இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை	400.00
• தமிழ் மூலம் சிங்கள எழுத்து	குணசேன ஜயசிங்ஹ	புராசிங்கம் பதிப்பகம்	290.00
• தமிழ் மூலம் சிங்கள பேச்சு	குணசேன ஜயசிங்ஹ	புராசிங்கம் பதிப்பகம்	250.00

இரவில்லை
பகலில்லை
எந்நேர மானாலும்
எனக்காக...
என்னைக்காண...
நீ இருப்பாய் எதிர்பார்த்து.

கைகள் இரண்டையுமே
கூதற் பணிபடிக்கும்
கால்களைச் சோர்வு
பதம்பார்க்கக் காத்திருக்கும்.

ஆனாலும் ஒருபுறாப்போல் நீ
ஆவல் கொதுப்பிய உன்
விழியாம் விளக்கேந்தி
வீதியை பார்த்தபடி நமவீட்டு முற்றத்தில்
என்னை எதிர்பார்த்து
எனக்காகக் காத்திருப்பாய்

கூக்குரலிட்டபடி ஊரே திரண்டோடும்
நாய்கள் அங்கிங்கே
நாதஸ்வரம் வாசிக்கும்

நிலவை மறைக்கத் திரளும் முகில்போல
திருடனைத் தேடி அலையும் ஒருகூட்டம்
இளமை உணர்வோடு இங்காலும் அங்காலும்
வழமைக்கு மாறாக நுழையும் இன்னொரு கூட்டம்

அவ்வோசை உனது காதிற்கு கேட்காது,
அவ்வோசை பற்றிஉனக் கடியோடு தெரியாது
அவ்வோலம் உன்னை அசைக்காது, ஏனெனில் உன்...

எண்ணத்தில்... இதயத்தில்... நான் மட்டும் தான் இருந்தேன்,
எந்த அதிர்வும் உன்னை ஸ்பரிசிக்கவே இல்லை
என்னைத் தவிரஉனக் கெதுவும் தெரியவில்லை.

பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டி உணைப்பார்த்து
பொக்கைவாய் சிரித்து ஏதோ
புறுபுறுத்து முணுமுணுத்தார்.

கொக்காவும் உன்னில் குறைகண்டு கவிவடித்தார்,
எவரும் உன்பார்வைக் கெட்டவில்லை
தெரியவில்லை
எவர்என்ன சொன்னாலும்...

எதுஅங்கு நிகழ்ந்தாலும்...
விளக்கின் திரிஅணைய விடமாட்டேன் என்றபிறி

பொறுப்போடு விருப்பைக் கொதுப்பி
என்வரவுக்காய்...

நெருப்பாக நீ இருந்தாய்
நினைவு நெய்யிலே நீ எரிந்தாய்

உன்போல் எதையும் உயிராய் நினைக்கின்ற
உன்போல ஒன்றி ஒன்றாகி வாழுகிற
பெண்ணாற் சிறக்குதிந்தப் பூமி, என்றென்றும்
உன்னோடு வாழ்வ துவப்பு

எனக்காகக் காத்திருப்பாய்

- நீலாபாலன் -

நூலகம்

கூட்டுநாயக விமர்சன நிலையத்தளத்தில் கால்பதித்தாள் கோமதி. பத்து வருடங்கள் பிறந்தமண்ணைப் பிரிந்து வாழ்ந்தவள். நெஞ்சுள் ஏதோ நெருடியது. நீண்ட நாட்களின் பின் சொந்தம் ஒன்றைச் சேர்த்தணைத்த சுகானுபவம். கூலி வீட்டில் குடியிருந்து சொந்த வீட்டினுள் புகுந்ததுபோல ஒரு மனநிறைவு. கண்கள் பனித்தன. பிறர் கண்காணாது கைக்குட்டையால் ஒற்றிக்கொண்டாள். சங்கக் கடமைகள் துரிதமாக நடந்தாலும் தாமதிப்பது போல இருந்தது அவளுக்கு.

அம்மாவைப் பார்க்க வேண்டும். அவளைக் கட்டி அணைத்து முத்தமிட வேண்டும். அவள் கால்களைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்ள வேண்டும். மனவேகம் வாகன வேகத்தை விஞ்சி நின்றது. மீண்டும் கோமதியின் கண்கள் மனச்சுமையின் வெளிப்பாடாகக் கசிந்தன. இப்போது கண்ணீரை அவள் துடைக்க முயலவில்லை கொட்டித்தீர்க்க விட்டுவிட்டாள். விம்மலிடையிலும் தாயைக் காணும் ஆசையால் மகிழ்வு மேலிட மெல்ல மூகம் பொலிந்தாள்.

* * *

பென்னம்பெரிய நிலப்பரப்பு. சுற்றிவர மதில்சுவர். சந்தடியற்ற அமைதியான ஒரு சூழலுக்கு உவமை சொல்லுமாப்போல் இருந்தது அந்த வயோதிபர் இல்லம். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பிருந்ததைவிட இப்போது எத்தனை அழகு. காய்ந்துகிடந்த பூமி புற்களாலும் மலர்ச்செடிகளாலும் அலங்காரம் பெற்று, மணமேடைப் பெண்போல கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாய் உயிர்பெற்றிருந்தது. கோமதியின் கைதாங்கிவந்த பெரிய பெட்டிச்சுமையை விடுதிக் காவல்காரன் கைமாற்றிக் கொண்டான். வெளிநாட்டு வருகையென்பதை வந்திருந்த தோற்றத்தில் புரிந்துகொண்ட அவன் கணிசமான தொகையைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டான்.

காலைப்பொழுது பனிக்காலத்தின் குளிர் போக்கி மெல்லிய கதகதப்பைத் தோலுக்கூட்டியது. அழகிய அந்த இல்லத்தைச் சுற்றி நீண்டபெரும் வெளித்திண்ணை. நிறையப்பேர் அங்குமிங் குமாய், நடைபழகும் சின்னஞ் சிறுசுகளாய் மெல்ல மெல்லக்

கால்பதித்து ஊர்ந்தனர். இரண்டாகப் பிரிந்து ஆண்களும் பெண்களும் வேறுவேறாய். தோட்டத்தின் கல்லிருக்கைகளில் தனித்தும், சேர்ந்தும் சிலர் காலை வெயிலில் கூதல் தணித்தனர்.

கோமதியின் கண்கள் தோட்டம் முற்றும்துளாவியலைந்தன. அம்மாவை அவளால் அடையாளங் காண இயலவில்லை. அவளுக்கோர் அச்சம். பத்துவருடம் அம்மாவின் அழகிய தோற்றத்தை அபகரித்துக் கொண்டிருக்குமோ என்று. அவசர அவசரமாக விடுதியுள் புகுந்தாள். விசாரணைப் பிரிவு. கோமதி தன் தாய் அந்த விடுதியில் இருக்கும் செய்தி சொல்லி அம்மாவின் பெயரையும் சொன்னாள். விசாரணைப்பெண் ஒரு இலக்கத் எழுதி மங்களம்மா என்றபடி, கடமைமையிலிருந்த சேவகியிடம் தந்தாள். அம்மாவின் பெயரை அவள்வாயால் கேட்டபோது மனதுக்குள் அறியமுடியாத ஒரு குதாகலம் கோமதிக்கு.

பணிப்பெண் அவளை "வாங்கம்மா" என்றபடி முன்னோக்கித் திண்ணைப்புறம் நடந்தாள். அவளைப் பின்தொடர்ந்தாள் கோமதி. அவள் இருதயம் இருநூறாகத் துடித்தது. விழிகள் விரிந்து அங்குமிங்குமாய் அம்மாவைத் தேடின. சற்றுத்தூரம் நடந்து வலமிடமாய் மாறிமாறிச் சென்ற பணிப்பெண் ஓரிடத்தில் தரித்தாள். பத்தடி தொலைவில் பக்கத்தில் ஒரு இளம்பெண் புத்தகமொன்றை வாசிக்கக் காதுதீட்டிக் கேட்டபடி சர்க்கர நாற்காலியில் உட்கார்ந்தபடி அம்மா. பதறிப்போனாள் கோமதி. அவளை நோக்கிப் பாதங்கள் பதியாது பறந்தன. "அம்மா.." என்றபடி தாயைக் கட்டிக்கொண்டாள். அம்மாவின் கைகளை அள்ளி கண்களில் ஒற்றினாள். கட்டுக்கடங்காத மகிழ்ச்சியின் தெளிவாய் விம்மினாள். குலுங்கிக்குலுங்கி, வாய்வெடித்து அழுதாள். மடியில் தலைபுதைத்துக் கதறினாள். கைக்குள் அம்மாவின் கன்னங்களைத் தாங்கிக் கொஞ்சினாள்.

மங்களம்மா சாத்தம் சிறுகதை

வினாடிகள் நிமிடங்களாகி தன்வயதைக் கூட்டிக்கொண்டன. அழைத்துவந்த பெண்ணும் அருகிலிருந்த பெண்ணும் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு தங்களை அறியாமலேயே கண்கலங்கினர். இத்தனைக்கும் அம்மா எந்தவித உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுமற்றுக் கல்லாய் உறைந்துபோய் இருந்தாள்.

* * *

மங்களம்மா ஒரு ஆசிரியை. நாற்பது வருடங்களின்பின் நல்லாசிரியை விருதோடு தனது கல்விப் பணியைக் கடைசியாக்கிக் கொண்டவர். சிறந்த வாசகி. ஓய்வு நேரங்களில் எப்போதும் அவள் கைகளில் இருப்பது ஒரு நாவலாகவே இருக்கும். அவளது வாசிப்புத் தாகத்தை கல்கியும், அகிலனும், மணிவண்ணனும், சாண்டிலியனும் தீர்த்துவைத்த கதைச் சித்தர்கள். இளமைக்காலத்தில் அவள் பொழுதை இன்பமாகக் கழிக்க உதவிய நாவல் மன்னர்கள். இன்றும் வயதில் எண்பதுகளை நெருங்கியபோதும் விரும்பிப் பொழுதைக்கழிக்க அவள் நாடுவது கதைகளைத்தான்.

விடுதியில் ஒரு இளம் தமிழ்ப்பெண் இருந்தாள். பெயர் ஸ்ரீதேவி. மலைநாட்டுப்பெண். பத்தாம் ஆண்டுவரை படித்தும் இருந்தாள். அந்த மண்ணுக்குரிய பணிவுக்கும், பண்புக்கும் அவள் உவமையானவள். அவளுக்கு மங்களம்மாவைப் பிடிக்கும். தாயில்லாப் பெண்ணவள். வறுமையே அவளை வயோதிபர் இல்லச் சேவகியாக்கியது. விடுதியிலேயே தங்கி இருந்தாள்.

வயதில் மூத்திருந்தாலும் தாய்மையின் பொலிவு குன்றாத அழகிய தோற்றம் மங்களம் ஆசிரியைக்கு. நாளைச் செல்வங்களைப் பெற்றுவளர்த்து ஆளாக்கிவிட்டவளல்லவா. அவளுக்கும் ஸ்ரீதேவியைப் பிடித்திருந்தது. எப்போதும் அவள் அருகில் இருப்பதை அவள் விரும்பினாள். படித்த பழைய கதைகளை இரைமீட்டி தானும் மகிழ்ந்து அவளையும் மகிழ்விப்பாள். ஏனோ அவர்களுக்குள் அவர்கள் அறியாமலேயே ஒரு புதிய உறவு பொலிந்திருப்பதை இருவருமே உணர்ந்திருந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் மங்களம்மாவை சேவை நேரத்தில் மட்டும் கவனித்துக் கொண்டவள், இப்போதெல்லாம் பசுவோடொன்றிய கன்றுபோலானாள். அம்மாவின் அருகிலிருந்து, பார்வைகுன்றிப்போன அவளுக்குக்காகக் கதை படித்துக் காட்டுவாள். அவளுக்கும் அது பிடித்தப் போன பொழுதுபோக்கு. இப்போது அம்மாவுக்கு சுஜாதாவையும், பாலகுமாரனையும் பிடிக்கும். அவ்வப்போது இலங்கைப் படைப்பாளிகளையும் அவள்விட்டு வைப்பதில்லை. பணமுடை இல்லாமல் புத்தகங்களை வாங்க, மக்களனுப்பும் வெளிநாட்டுச் செல்வம் வீரியம் சேர்த்தது.

* * *

கரைந்துபோன சில நிமிடங்கள் அழகையில் ஒன்ற. சில நிமிடங்கள் மௌனத்தில் கழிந்தன. கோமதி சற்று நிதானமடைந்தாள். இன்னும் வற்றிப்போகாத தன் விழிகளுக்குள் தாயை வாங்கினாள். அம்மாவின் முகத்தில் மகளைக் கண்டதால் ஏற்பட்ட தாய்மைப் புரிப்பின் தெளிவு

தெரிந்தாலும், காய்ந்து உறைந்துபோன ஏமாற்றத்தின் கோடுகளும் அப்பிக் கிடந்தன.

“அம்மா” என்றாள் கோமதி. வார்த்தை விம்மலோடுதான் வெளியில் உதிர்ந்தது.

“ம்” என்ற ஒரு மெல்லிய ஓசைமட்டும் தாயிடமிருந்து பிரசவமாகிற்று.

“அம்மா! என்ன மன்னிச்சிடுங்கோம்மா” என்ற கோமதிக்கு வாய் குளறியது. முகம் பார்த்து வேறு வார்த்தை பேச நாவெளாமல் கண்ணீர் பொழிய விம்மினாள். மீண்டும் அம்மாவின் மடியுட்புதைந்தாள். இதுவரை கல்லாய் சமைந்திருந்த தாயின் வலக்கரம் இப்போது கோமதியின் கேசத்தைக் கனிவோடு கோதியது. கூந்தலைக் கோதிய அம்மாவின் கரம் மெல்ல நடுங்குவதை கோமதி உணர்ந்தாள். ஏதாவொரு வெளிச்சொல்ல இயலாக்குற்ற உணர்வால் குறுகிப்போயிருந்த கோமதிக்கு அது பெரும் ஆறுதலைத் தந்திருக்க வேண்டும். மீண்டும் தலையைத் தூக்கித் தாயை ஏறிட்டாள்.

அம்மா அழகாக இருந்தாள். அவள் சிவந்த மேனி தளர்ந்திருந்தாலும் பொலிவு குன்றாதிருந்தது. வெண்கம்பிக் கூந்தலை ஸ்ரீதேவி எண்ணெய் பூசி நேர்த்தியாய்ச் சீவிக் கட்டியிருந்தாள். நெற்றியில் நீறு துலங்க வெண்புருவத்திடை சற்றுக் குழி விழுந்த கண்கள் மெல்ல நகைத்தன.

“அம்மா” என்றாள் மீண்டும் கோமதி. “எப்படி இருக்கிறியள் அம்மா” தொடர்ந்தன வார்த்தைகள். இத்தனைநாள் காட்டமுடியாத பாசத்தின் பொழிவாக அவை ஒவ்வொன்றும் உயிர்பெற்று இருந்தன. நீண்டதோர் பெருமூச்சு நெஞ்சுயர்த்தித் தாழ் மங்களம்மா பேசினாள். “எப்ப வந்தாய் கோமதி. மாப்பிள்ளையும் பிள்ளையளும் நல்லா இருக்கினமெ”. வழக்கமாகப் பிறக்கும் கேள்விதான் என்றாலும், பேரர்களைப் பற்றிக் கேட்கும்போது அதிலோர் வாஞ்சை தெளிந்தது.

“இப்பதானம்மா வந்தனான். பிள்ளை இருந்த இறங்கி இங்கதான் வாறன்”

“ஏன் அவையள் வரேல்லை. பிள்ளையளுக்கு லீவில்லையே” பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்க இயலாத ஏக்கம் வார்த்தைகளிலும் முகத்திலும் பரவிக் கிடந்தது. கோமதி தலையை மட்டும் ஆட்டி அவள் கேள்விக்குப் பதிலாக்கினாள்.

அன்று இரவுபடும்வரை அவள் பொழுது அம்மாவுடன்தான் கழிந்தது.

* * *

ஜெர்மனியில் “ப்ரேமா போடே”யில் வாய்ப்பான வேலையொன்று, உள்ளாட்டு யுத்த காலத்தில் அகதி அந்தஸ்த்தில் கமலேஷ் பெற்றுக் கொண்டான். அவனொரு பொறியிய லாளன் என்பதால் எளிதில் வெளிநாட்டுத் தொழில் சாத்தியமானது. இரண்டு வருடங்களில் மனைவி இணைந்து கொண்டாள். அவளுக்கும் ஒரு நல்ல வேலை கிடைத்ததால் விலைவாசி அதிகரித்த நாட்டில் வாழ்க்கைக்கான பொருளாதாரச் சிக்கல் தவிர்ந்து போனது.

கோமதி கருவுற்றாள். தலைப்பிள்ளைப் பேற்றுக்கு அம்மா வேண்டுமென அவள்

விரும்பினாள். மனைவியின் விருப்துக்கு கமலேஷம் உடன்பட்டாள். மங்களம்மா தொழிலில் ஓய்வு பெற்றிருந்த காலமாதலால் அவர்களின் எண்ணத்திற்கு இசைய வேண்டியாயிற்று. ஆரம்பத்தில் தனது வயோதிபக்கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யயும் பணியிருந்ததால் மறுத்தாள். தனது காரியங்களைத் தானே செய்து கொள்ளக் கூடிய தேக ஆரோக்கியம் அவருக்கு இருந்தாலும், மனைவியின் பக்கத்துணை அவருக்கு எப்போதும் வேண்டி இருந்தது. மகளின் தலைப் பிரசவம் என்பதால் அவரும் நிர்ப்பந்திக்க அவள் போக இணங்கினார்.

அவர்களுக்குள் அப்படியொரு நெருக்கத்தை உள்வாங்கி இருந்தது. அடுத்த சில தினங்களில் அவள் நாடு மீண்டாள்.

* * *

பிரகாசம்
வாத்தியாருக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்ததுபோன்ற மனநிறைவு சிறிது மெலிந்திருந்தார். கூடப்பிறந்தவள் குறைவில்லாமல் கவனித்திருந்தாலும், மனைவியிடும் தண்ணீர் சோறும் அவருக்குத் தேவாமிர்தம். அவர் தோற்றத்தைப் பார்த்த மங்களம்மாவுக்கு அவர் பாதியாய்க் கரைந்தது

தாயின் வருகை கோமதிக்குத் தெம்பைத் தந்தது. அன்னிய நாடு அவளுக்கு அறிந்தவர்கள் சிலரே. சொந்தமண்ணில் சொந்தங்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து பழகிய வாழ்வின் பெறுமானம், தலைப்பிரசவத்திற்கே தாயுமில்லாத நாட்டில்தான் அவளுக்குப் புரிந்தது. குடும்பமே ஒன்றிவந்த குதூகலம் கோமதிக்கு, பூரித்துப் போனாள். மாதங்கள் இரண்டு முந்தியே வந்ததால் அனுபவப்பட்ட தாய், பிரசவத்துக்கு வேண்டிய பக்குவங்களை மகளுக்குச் சொல்லித் தந்திருந்தாள்.

குறிப்பிட்ட நாளில் குழந்தையும் பிறந்தது. ஆண்பிள்ளை. பார்க்கப் பாட்டியைப்போல் சிவப்பாக இருந்தான். மாதங்கள் மூன்று கழிந்தன. தன்மையும் குழந்தையையும் கவனித்துக்கொள்ளும் பக்குவம் கோமதிக்கு வந்ததும், கணவனின் நினைவு மங்களம்மாவைக் குடைந்தெடுத்தது. பெற்ற பெண்ணுக்காக வீட்டின் நான்கு சுவர்களுக்குள் ஒடுக்கிய வாழ்வு மூன்று மாதங்களுக்குள் வெறுப்பைத் தந்தது. எல்லாமும் இருந்தது அங்கே, ஆனால் ஒன்றுமே இல்லாத ஒரு வெறுமையை மனம் உணர்ந்தது. சொந்த நாட்டில் தொல்லைகளுக்கிடையிலும் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணின் பிரிவாற்றாமை மனத்தை நெருடின.

வடக்குக் கிழக்கு யுத்தம் பலரின் வாலிபத்தைக் கொன்றிருந்த போதும், வாழ்ந்த மண்ணை மங்களம்மா நேசித்தாள். மகளிடம் ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்றாள். கோமதிக்குத் தெரியும் இதற்குப்பின்னால் எப்படித் தடுத்தாலும் அவள் தரிக் கமாட்டாளென்று. எதற்கும் இருவரும் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். அவள் இணங்கவில்லை. தாய்க்கும் தந்தைக்கும் இடையிலிருந்த நெருக்கத்தை அவள் அறிவாள். இத்தனைநாள் இருந்ததே பெரும் இடைவெளி. பரம்பரையாய் இருந்துவந்த பண்பாடு

போலவே தோன்றியது. தனிக்கவிட்டுப் போனதை எண்ணி வருந்தினாள். தான் ஏதோ பெரும் தவறு செய்துவிட்டது போன்று மனதுக்குள் அங்கலாய்த்தாள். வயதை மறந்து இருவரும் பார்வையாலேயே அன்பைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

நான்கு வருடங்கள் நினைப்பதற்கும் நேரமில்லாமல் நகர்ந்து போயின. கோமதி மீண்டும் கருவுற்றாள். பிரசவ காலம் நெருங்கியதும் மீண்டும் தாயின் வரவின் அவசியம் உணரப்பட்டதும் மருமகனே அழைப்பு விடுத்திருந்தார். மங்களம்மாவுக்கு இரண்டுங்கெட்டான் நிலை. கணவனா? மகளா?

கால நெகிழ்வின் மாறுதல்கள் அவளைவிட ஊந்து வயது அதிகமான பிரகாசம் வாத்தியாரில் அதிகமாகவே காட்டியது. விட்டுச் செல்ல வகையறியாது அவள் வெதும்பினாள். கணவனுக்கும் மனைவியை அனுப்புவதில் மனமிருக்கவில்லை. இருவரும் இருந்து நிதானமாக யோசித்தனர். விடைகாண முடியாது நாட்கள் சில கழிந்தபோதுதான் மருமகனிடமிருந்து வந்த அந்தக் கடிதம் அவள் கையுள் கனத்தது. நெஞ்சத்தைச் சுட்டது.

பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கு விதித்தவிதி என்பதுபோல, பழைய மரபுகள் அவளைப் போக வேண்டிய கட்டாயத்துள்ளக்கியது. கற்பகம் முன்போல அண்ணனுக்கு உதவ முன்வந்தாள். அவள் குறி வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் பொருட்களிலும், தம்பதிகளின் கொழுத்த ஓய்வு ஊதியத்திலுமாக இருந்தது. மங்களம் புறப்பட்டாள்.

* * *

அன்றும் கோமதி வந்திருந்த நாட்களின் வழக்கம் போல், காலையிலேயே விடுதிக்கு வந்துவிட்டாள். அவளே அம்மாவை வெந்நீரில் குளிப்பாட்டித் துடைத்து தலைவாரி புத்தம் புதிய ஆடை அணிவித்தாள். வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தினமும் அணியும் நீண்ட அங்கிக்குப் பதிலாக அன்று அம்மாவுக்குச் சேலை அணிவித்திருந்தாள். விடுதியிலிருப்போர் வரும்போகும் போதெல்லாம் மங்களம்மாவை ஒரு கடைக்கண் வீச்சுக்குள் உள்வாங்கிச் செல்வதை கோமதி கண்டாள். அதற்கு அந்த வயதிலும் அம்மாவில் பளிச்சிட தாய்மைப் பூரிப்பத்தான் என்பதை எண்ணும்போது அவளுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

ஸ்ரீதேவி உணவு கொண்டு வந்தாள். கோமதி தானே ஊட்டிவிட முயன்றபோது “விடு அவளே ஊட்டட்டும்” என்றாள் மங்களம். மகள் வந்த நாளிலிருந்து தனது பணிகளனைத்தையும் அவளே ஏற்றுக் கொண்டதில் ஸ்ரீதேவிக்குப் பொறுப்பு நீங்கிய ஓய்வு கிடைத்திருந்தும், மனத்தால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதிருந்தது. தொடர்ந்து சில வருடங்கள் தொடர்ந்த பணி, தொழில் என்றில்லாது பாச உணர்வோடு பங்காற்றப்பட்டதால் ஏற்பட்ட தாங்காமை அது. ஸ்ரீதேவியின் மன உணர்வுகளை அவள் பாவத்திலிருந்தே மங்களம்மாவால் உணர முடிந்ததால் அதற்கு மாற்றீடாகத்தான் அவளும் அப்படிச் செய்தாள்.

மகள் இன்னுஞ் சில நாட்களில் தன்னைவிட்டுப் போனால் யாரிதனைச் செய்யப்போவது, பாசத்தோடு பரிமாறும் அந்த உறவை உதாசீனஞ் செய்ய மங்களத்தின் மனம் ஒப்பவில்லை. கோமதி அதற்காகவொன்றும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. மிக்க நிதானமாக நடந்து கொண்ட அவள், மனத்துள் ஏதோ ஒரு முடிவோடு இருந்தாள். பகலுணவும் ஊட்டிவிட்டாள் ஸ்ரீதேவி. வழக்கம்போல் பகலுணவின் பின் மங்களம்மாள் சிறிது கண்ணையர்ந்து தூங்கினாள். எழுந்தபின் காற்றாடத் தோட்டத்துக்கு அழைத்து வந்தாள். சக்கர நாற்காலியில் இருந்தவளை கோமதியுங் கூடி ஒரு இருக்கையில் அமர்த்தினர்.

“அம்மாவோட கொஞ்சம் தனியப் பேசவேணும் ஸ்ரீதேவி” என்றாள் கோமதி.

தன்னை அன்னியப்படுத்தும் அவள் செய்கை ஸ்ரீதேவிக்குப் பிடிக்காத போதும், அப்போது அந்த இடத்தை விட்டு அகலும் நாகரீகம் அவளுக்குப் புரிந்தது. மங்களம்மாவை ஒருமுறை பார்த்த பார்வையோடு விடுதியை நோக்கி நடந்தாள்.

தன் பிடிவாதத்தை யாருக்காகவும் விட்டுத்தர அவள் இசையவில்லை. இறுதியாய் கோமதி ஒரு திடமான முடிவுக்கு வந்தாள். அதைத் தாயிடமும் சொன்னாள். மகளின்

“அம்மா நீங்கள் என்னோட வாருங்கோம்மா” கோமதி வார்த்தையால் குழைந்தாள்.

தாய் ஒன்றும் பேசவில்லை. வாங்காத விழிகளோடு மகளைச் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாளேயன்றி வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை. அந்தப் பார்வையில் பொதிந்திருந்த வினாக்கள் வார்த்தைகளினால், அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளும் மனப்பலம் தன் மகளுக்கு இல்லை யென்பதை அந்தத்தாயுள்ளம் அறிந்திருந்தது. மீண்டும் கோமதியே பேசினாள்..

“நேத்து அவரோட கத்ச்சனான். அம்மாவை இங்கேயே கூப்பிடுவாள் எண்டிட்டார். நீங்கள் வங்கோம்மா. தனிச்ச இச்ச இருக்கவேணுமே! அப்பாதான் இப்ப இல்லையே”

“அப்பாதான் இப்ப இல்லையே” என்றதும் மங்களத்தம்மாளின் கண்கள் ஒரு நொடிக்குள் உருமாறிக் கண்ணீருக்குள் தழும்பியது. நெஞ்சைத் தடவிக் கொண்டாள். இதனைக் கோமதியும் கண்டாள். அவள் நெஞ்சமும் நொருங்கிப்போனது. அப்போது அம்மா பற்றி ஸ்ரீதேவி சொன்ன சேதியொன்றும் சிந்தனையில் பட்டுச் சுட்டது.

ஒரு நாள் கோமதியோடு தனித்திருந்த ஸ்ரீதேவி “அக்கா! அம்மா நெறைய கதபொஸ்த்தகம் வாங்கிவரச் சொல்லுவாங்க. நாந்தான் வங்கிட்டு வருவன். படிக்கச்சொல்லி கேப்பாங்க. நான் படிச்சி காமப்பன். ஒருநாள் ஒரு கதயப் படிச்சப்போ அம்மா தேம்பித்தேம்பி அழத்தொடங்கிட்டாக்கா. அதுக்கப்பறம் அடிக்கடி அந்தக் கதயப் படிக்கச் சொல்லுவாங்க. நான் படிப்பேன். படிச்ச முடிக்கறத்துக்கு முன்னடியே அம்மா அழத்தொடங்கிடுவாங்க. அத என்னால தாங்க முடியாம நானும் அழுவேங்கா” ஏனெண்ணு கேட்டா சொல்லமாட்டங்க. ரெண்டு நாளைக்கி முன்னாலயும் அந்தக் கதயப் படிச்சேங்கா” என்றாள்.

கோமதிக்கு ஆச்சரியம் தாங்க இயலவில்லை. அந்தக் கதையைத் தானும் படிக்க அவள் மனம் பதறியது. புத்தகத்தைக் கொண்டு வரும்படி ஸ்ரீதேவியைத் துரிதப்படுத்தினாள். அடுத்த சில வினாடிகளுக்குள் அதை ஸ்ரீதேவி கொண்டு வந்தாள்.

“பெற்றமனம்”. இலங்கைப் படைப்பாளி ஒருவரது சிறுகதைகளின் தொகுப்பு அது. மீண்டும் மீண்டும் புரட்டியதால் பக்கங்கள் சிதைந்த கோலம். ஸ்ரீதேவி கதையைத் தேடினாள். ஒற்றைப் புரட்டலிலேயே “கொழுகொம்பு” என்ற சிறுகதை முகம் விரித்தது. புத்தகத்தைப் புரிந்த கோமதி நெஞ்சு விம்மி இதயம் துடிக்க எழுத்தெண்ணிப் படிக்கலானாள். படித்து முடித்ததும் கதை அம்மாவின் வாழ்வோடு முற்றாக ஒன்றிப்போயிருக்கக் கண்ட அவளாலும், பீறிட்டுவந்த கண்ணீருக்குத் தடைபோடத் திராணி இருக்கவில்லை. வாய்விட்டே அழுதாள்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் வாழும் தனது மகளின் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க வேண்டி, தனது வயதான கணவனை மனமின்றி மச்சினியின் பராமரிப்பில் விட்டுவிட்டு விமானம் ஏறுகின்றாள் மனைவி. விமான நிலையத்தில் தன்னில் பாதியாய் வாழ்ந்த

மனைவியின் பிரிவாற்றாமையால் தனது கொழுகொம்பற்ற நிலைமையை உணரும் கணவன் மயங்கி விழுகின்றார். அப்போதே அவருக்குப் பக்கவாதம் பிடித்துக் கொள்கின்றது. இந்தச் சூருக்கமான ஒரு நிகழ்வை கலைஞன் வடிக்கும் அழகிய சிற்பம்போல கற்பனை வளங்கூட்டிப் புனைந்திருந்தார் கதாசிரியர். இதற்கு ஒப்பான ஒன்றுதான் அவள் தாயின் வாழ்விலும் நடந்திருந்தது.

மருமகனின் மனத்தை உறுத்தும் கடிதத்தால் கோமதியின் இரண்டாம் பிரசவத்திற்குச் வெளிநாடு சென்ற மங்களம்மா நாடு திரும்பியது கணவனின் ஈமைக்கிரகைக்குத்தான். பிரகாசம் வாத்தியார் மனைவியின் பிரிவின்பின் ஒருசில மாதங்களே உயிர் வாழ்ந்தார். கொழுகொம்பற்று வாழப்பிடிக்காத உயிர் அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டது.

மகளின் அழகையின் பொருள்புரிந்தது தாய்க்கு. கண்ணில் தழும்பி, அதன் கடையில் வழிந்த கண்ணீரைத் புறங்கையால் துடைத்துக் கொண்டாள். அப்பாவின் மரணத்திற்கும், தாயின் தனிமைக்கும் காரணமாகத் தாமே இருந்து விட்டோமென்ற குற்ற உணர்வு அவள் நினைவலைகளைப் பின்தோக்கித் தள்ளியது. அவளைக் கொல்லாது கொன்றது. முயன்று தோற்று மீண்டும் முயன்று தன் அழகையைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்ட கோமதி மீண்டும் பேசினாள்.

“அம்மா என்னோட வாங்கோம்மா. இனிமேல் நீங்கள் இங்கே தனியே இருக்கக் கூடாதம்மா. வந்திடுங்கோ.” என கால்பற்றிக் கெஞ்சினாள்.

சிறிதும் தன்னில் சலனத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாத மங்களம்மா மகளின் கைகளை இறுகப் பற்றியபடி பேசலானாள். அவள் பேச்சில் ஒரு வைரக்கியம் கலந்திருந்தது.

“இல்லையம்மா. எனக்குத்தான் இங்கே எந்தக் குறையும் இல்லையே. ஸ்ரீதேவி நல்ல பிள்ளை. நீ எப்படி என்னைக் கவனிப்பியோ அதுபோல அவள் என்னப் பாக்கிறாள். அவள் நான் பெத்த மகளில்லாட்டிலும், என்ன அவள் அம்மா போலவே பாக்கிறாள். காடு அழைக்கிற காலம் எனக்கெதுக்கு வெளிநாட்டு வாழ்வு. நான் பிறந்த மண்ணிலேதான் என்ற ஒடம்பு சேரவேணும். அப்பா உடம்பை சீரணிச்சு பூமிதான் என்னையும் சீரணிக்கணும். அதுதான் என்ற கடைசி ஆசை கோமதி. நீங்கள் முடிஞ்சா அதைச் செஞ்சிடுங்கோ. மண்ணுக்குள்ள எண்டாலும் நாங்க ஒண்டாகவேணும்.” என்றாள்.

“ஏனம்மா இப்பிடிப் பேசுநீங்கள். எம்பேச்சக் கேளும்மா. இனியாவது ஒனக்கு எந்தக் கொறையும் இல்லாம நான் பாத்துக்கணும். நீங்க எங்களோட வாங்கோம்மா”

கோமதி இரந்தாள். கண்ணீர் பொழிந்து இறைஞ்சினாள். மீண்டும் ஜெர்மனி செல்லும் காலத்தை நீட்டி நிர்ப்பந்தப்படுத்தியும், நாட்கள் நகர்ந்தது மட்டுமே. பதில் ஒன்றாகவே இருந்தது. எதற்கும் தாய் இடந்தரவில்லை. தன் பிடிவாதத்தை யாருக்காகவும் விட்டுத்தர அவள் இசையவில்லை. இறுதியாய் கோமதி ஒரு திடமான முடிவுக்கு

வந்தாள். அதைத் தாயிடமும் சொன்னாள். மகளின் இறுதி முடிவு தாயை அதிர் வைத்தது.

“என்ன பேசுறே கோமதி. அது எப்பிடி முடியும். நீ இல்லாம நானும் பிள்ளையளும் என்ன செய்யிறது. கொஞ்சாவது யோசிக்காம இப்பிடி ஒரு முடிவுக்கு நீ எப்பிடி வந்தே. பிள்ளைகளின்ற படிப்பு என்னவாகிறது.”

தனது முடிவான தீர்மானத்தைச் சொன்னதும் கணவனின் புறத்திருந்து பலமான எதிர்ப்பை அவள் எதிர்கொண்டாள். எதிர்பார்த்ததுதான். என்றாலும், தன் முடிவுக்கு ஏற்றபடி கணவனின் மனத்தை இளக வைப்பதில் வெற்றிபெற முயன்றாள்.

இந்த நிலையில் அம்மாவைத் தனித்துவிட அவள் விரும்பவில்லை. தந்தையின் இழப்புக்குத் தாமே காரணமாகிப்போன நிலைமை அறிந்த குற்ற உணர்வு அவளை வாட்டியது. அதற்கான பிராயச்சித்தம் அம்மாவின் இறுதிநாள்வரை அவளுடன் இருப்பதுதான். வளர்ந்துவிட்ட பிள்ளைகள் தந்தையின் வழிகாட்டலில் தம்மை வழிநடத்திக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை அவளுக்கு இருந்தது. அந்நிய நாட்டிலும் தாய்மண்ணின் பண்பாடு மாறாது அவர்களை அவள் வளர்த்திருந்தாள்.

“கோமதி எப்படியாவது அம்மாட்டப் பேசி கூட்டிவர முயற்சிசெய். உன்ற முடிவ மாத்திக்கொள் கோமதி” கணவனின் நயமான வேண்டுகோள் அவள் மனதைச் சிறிது சங்கடத்துக்குள்ளாக்கினாலும், அவள் தனது முடிவில் திடமானாள்.

தன் மகளின் பிடிவாதத்தையும், தனக்காக அவள் தன் குடும்பத்தைப் பிரிந்திருக்க முடிவு கொண்டதையும் எண்ணி அம்மா வருந்தினாள். தனது இறப்பும். தனது அடக்கமும் தனது பிரிவினால் உயிர்விட்ட தனது கணவனின் உடல்கலந்த மண்ணில்தான் நிகழ வேண்டும். இது எப்போதோ அவள் உளத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட சபதம். அதிலிருந்து விடுபட அவள் மனம் ஒப்பவில்லை. கணவனையும் பிள்ளைகளையும் பிரிந்து வாழும் வாழ்வின் கொடுமையை அனுபவித்தவள் அவள். தன் மகளுக்கு அன்னிலை ஏற்பட்டுவிட்ட இடமளிக்கக் கூடாதென்றும் எண்ணினாள். அந்த இருதலைக் கொள்ளி எறும்பின் நிலை அவள் மனத்தை வெகுவாகப் பற்றிக் கொண்டது.

அன்றைய இரவின் முன்னிரு சாமமும் இமைகள் மூட மறுத்தன. நொடிப் பொழுதும் வேற்று நினைவற்று மகளை எண்ணியெண்ணி வருந்தினாள். விடுதலையற்ற மரணதண்டனைக் கைதிபோல அவள் மனம் பதறியது.

மூன்றாம் சாமத்தின் தொடக்கத்தை அறிவிக்க எங்கிருந்தோ ஒரு சேவல் வாழ்விட்டு அலறியது. கூவையொன்றின் குரலொன்றும் நீண்டு தொடர்ந்ததையும் அவள் செவிகள் வாங்கத் தவறவில்லை. அவ்வேளை சட்டென தன்னுள் ஒரு இனம்புரியாத மாற்றம் நிகழ்வதை மங்களம்மா உணரலானாள். நெஞ்சு கனத்து உடல்வியர்த்தது. மார்பில் மெல்லத் தொடங்கிய வலி நெஞ்சு முற்றும் பரவியது. பேச முயன்றாள் நா எழவில்லை. கையிரண்டாலும் மாற்பைத் தடவினாள். தனித்த

அறையில் தங்கியிருந்ததால் உதவிக்கும் அங்கு எவருமில்லாத நிலை. அதிகரிக்கும் மாற்பு வேதனையின் கோரப்பிடிதொடர மூச்சினைக்கத் தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில் அவள் விழிகள் விரிந்தபடி இருக்க தன்னுணர்வற்றுச் சாய்ந்தாள்.

வழக்கம் போல காலைக்கடன் களை வேகமாக முடித்துக்கொண்ட கோமதி அதிகாலை ஆறுமணிக்கே புறப்பட்டாள், அன்று அம்மாவுக்காக தான் செய்த சுவையான பால்பாயசத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் இட்டுக்கொண்டாள். அவளுக்கன்றே புதிதாக வாங்கிய சில துணிமணிகளையும் சுற்றிக்கொண்டு வீதிக்கு வந்தாள். முச்சக்கர வண்டியொன்றை அமர்த்திக்கொண்டு விடுதியை அடைந்தாள். எங்குந் தரியாது நேராக அவள் அறையை நோக்கி நடந்தாள். கோமதியைக் கண்ட ஸ்ரீதேவி அவளுடன் சேர்ந்து கொண்டாள்.

கதவு தாழிப்பட்டிருந்தது. எந்நாளும்போல் கதவைத் தட்டினாள் ஸ்ரீதேவி. ஓரிரு தட்டலுக்கே கதவு திக்கப்படுவது வழக்கம். காலையிலேயே அம்மா எழுந்துவிடுவதால் அது நிகழும். அன்று தொடர்ந்து பலமுறை தட்டியும் தாழ்ப்பாள் திறக்கவில்லை. அவள் சிறிய வானொலிப் பெட்டியில் தினமும் ஒலித்துக் காற்றில் கரையும் சுப்ரபாதத்தின் மெல்லிய நாதம் அன்று கேட்கவில்லை. ஸ்ரீதேவிக்கு மனம் பதறியது. மேலும் தட்டாமல் கோமதி தடுத்தாள்.

“விட்டுவிடு நல்ல நித்திரை போல. இன்னும் கொஞ்சம் கழிச்சி வருவம்” என்றபடி கூடத்தில் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலியொன்றில் அமர்ந்தாள் கோமதி. காலைப்பததிரிகையொன்றை கொண்டுவிந்து அவள் பொழுதுபோகத்தந்தாள் ஸ்ரீதேவி. அவளுக்காகத் ஒரு கோப்பைத் தேனீரும் தந்தாள்.

அரைமணி அகன்றதும் இருவரும் மீண்டும் கதவைத் தட்டினர். பதிலில்லை. கதவு திறக்கப்படவுமில்லை. என்றுமில்லாத அந்த நிகழ்வால் அச்சமுற்றாள் ஸ்ரீதேவி. ஓடிச்சென்று விடுதிப் பணியாளர் ஒருவனை அழைத்து வந்தாள். அவன் முயற்சியும் தோல்வியுற மாற்றுச்சாவி கொண்டுவரப்பட்டு கதவு திறக்கப்பட்டது. வேகமாக இருவரும் உள்ளே நுழைந்தனர். அவளைத் தொட்டெழுப்பக் கைதொட்ட ஸ்ரீதேவி குளிர்ந்த தன்கரத்தை உதறியபடி “அம்மா” எனக்கத்தினாள்.

வாழ்த்துகிறோம்

எமது சகோதர சஞ்சிகையான ஜீவந்தியின் பிரதம ஆசிரியர் க. பரணீதரன் அவர்களுக்கும் விஷ்ணுவர்த்தனி அவர்களுக்கும் சமீபத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. புதுமணத் தம்பதிகளை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

‘ஒரு பாலத்தின்’ இருப்பின் மொளையும் பற்றிப்பேசுதல்...!

ஓர் இனத்தின் பெரும் சிதைவுகளும் ஓர் இனத்தின் உருக்குலைவுகளும் ஓர் இனத்தின் ஓரவஞ்சகத் தரப்படுத்தல்களும் எத்தனை காலங்களுக்கு நீண்டு செல்லும்!

இழப்புகள் எப்பொழுதும் எங்களுக்கு மட்டுமே சர்வசாதாரணம்...! அது இப்பொழுதும் தான்!

இன அறுவடையில் சிக்கி... திக்கு முக்காடி சீர்குலைந்து எஞ்சிய நெல்கள் போல் இயந்திரச் சம்பல்களுக்குள் அகப்பட்டிருந்நீர்வாணமாக்கப்பட்டோம்!

நில அறுவடையும் முக்கியமாக மூச்சுக்காட்ட முடியாமல் முழுசும் முழுமனிராகவே இன்று நாங்கள்...!

சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்

இருந்த இடம்.. அடைக்கலம் புருந்த இடம்... என்று எங்கிருந்தும் விரட்டப்பட்டோம்...!

இத்தனை காலங்களாய் எங்களிடம் இருந்துவிட்ட அசைக்க முடியாத.. அழிக்கமுடியாத.. ‘ஒரு பலத்தின்’ இருப்பின் மொளையும் பற்றி தேடத் தொடங்கிவிட்டோம் இப்பொழுது...!

தரையில் சிதைபட்டதையும்.. கடலில் கலைபட்டதையும்... ஆகாயவழி வந்து விழுந்த ஒப்பாரிகளையும் நேருக்கு நேராய் நெஞ்ச நிமிர்த்தி அள்ளித் தூர எறிந்தது அந்த ‘ஒரு பலம்’ தான்!

இன அறுவடையும்..நில அறுவடையும்.. இனியும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்...! ‘ஒரு பலத்தின்’ இருப்பின் மொளையும் பற்றி தேடத் தொடங்கிவிட்டோம் இப்பொழுது...!

1.0 அறிமுகம்

தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் ஈழத்துச் தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு தனித்துவமான இடமுண்டு. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சொல்லப்படும் முறை, கையாளும் கருப்பொருட்கள் என்பவற்றால் தமிழகச் சிறுகதைகளிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றன. ஆரம்பத்தில் வர்க்கம், சாதியம், சீதனம் என்பவற்றைக் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டு வெளியான பெரும்பாலான ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தேசிய இனப்பிரச்சினை வலுவடைந்த எழுபதுகளின் பிற்கூறின் பின்னர் போரின அவலங்களை கருப்பொருட்களாகக் கொள்ளத் தொடங்கின. போர் நிறைவுற்ற பின்னர் எழுதப்படுகின்ற கதைகள் முடிந்த போரின இழப்புகளையும் மீள்குடியேற்றம் தொடர்பான

அந்தப் படைப்பாளியை இனங்காட்டத்தக்க சில கோடி காட்டல்கள் (பெயர், உடல் அமைப்பு, தொழில், ஊர்) படைப்புக்களில் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு கோடி காட்டல் களுடன் படைப்பாளியைப் பற்றி சிறுகதைகள் ஆக்கும்போது அப்பாத்திரத்தின் மீதான உண்மைத் தன்மையைப் பேணுதல் அவசியமாகும். அவ்வாறில்லாதவிடத்து உண்மையான இலக்கிய வாதியைப் பற்றிய தவறான புரிதல்கள் வாசகனுக்கு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது.

இலக்கியவாதிகளைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்ட ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தேவமுகுந்தன்

விடயங்களையும் கருப்பொருளாகக் கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன.

இவ்வாறாக ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை பெரும்பாலான சிறுகதைகளின் கருப்பொருட்கள் மாற்றமடைந்து வருகின்ற போதிலும் இதற்குச் சமாள்தரமாக சக இலக்கியவாதிகளை கதாபாத்திரங்களாக்கி அவர்களின் செயற்பாடுகளை கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறுகதை படைக்கும்போக்கு ஈழத்தில் இருந்து வருவது அவதானிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு இலக்கியவாதிகளை பிரதான பாத்திரமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகளில் காணப்படும் புனைவு, வக்கிரம் என்பவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலக்கியவாதிகளிடம் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்ட முடியாதநிலை, போலிகளை அம்பலப்படுத்தல், தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்காக சகபடைப்பாளியை அவமானப்படுத்தல், சட்டப் பிரச்சினைகளில் இருந்து தப்புவதல், சில படைப்பாளிகளின் செய்கைகளைக் காணும்போது ஏற்படும் படைப்புத்தல் போன்றன இவ்வாறான கதைகள் தோன்றக் காரணமெனலாம்.

பிரபஞ்சமெங்கும் பரந்துள்ள உயிரினங்கள் படைப்பிலக்கியங்களில் கருப்பொருட்களாக அமையும்போது எழுத்தாளனை படைப்புக்களின் நாயகனாக்குவதில் தவறொன்றுமில்லை. ஆனால் உண்மையான படைப்பாளியை அவனது சொந்தப்பெயருடன் பாத்திரமாக்குவது நாகரீகமான தல்ல. இது சட்டப்பிரச்சினைக்கும் வழிசமைக்கலாம். உண்மையான படைப்பாளியை வேறுபெயரில் பாத்திரமாக்கி ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும்போது

சக இலக்கியவாதிகளை பாத்திரங்களாக்கும் பண்புகள் தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களிடமும் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். சுந்தர ராமசாமியின் ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள், நீல பத்மநாதனின் தேரோடும் வீதி பேன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்ட முடியும்.

ஈழத்துத் சிறுகதைகளைப் பொறுத்த வரையில் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்.கே. ரகுநாதனினால் எழுதப்பட்ட 'நிலவிலே பேசுவோம்' சிறுகதையானது உயர்சாதிக்காரரான பெரிய மனிதர் ஒருவர் நாகூக்காக சாதியில் குறைந்தவர்கள் எனக் கருதப்படுபவர்களை வீட்டுக்குள் விடாமல்

"வெளியே நல்ல நிலவு! அத்துடன் பால் போன்ற மணல். அங்கே போய்ப் பேசிக்கொள்ளலாம்!"

என்று கூறி வெளியே அழைத்துப் போகின்றது. இக்கதையில்வரும் பெரிய மனிதர் மறைந்த பேராசிரியர் கா. கைலாசபதி அவர்களின் மீளமீள தமிழக மார்க்ஸிச விரோத இலக்கியவாதிகளான வெங்கட் சாமிநாதன் போன்றவர்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு வந்தது. நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் என். கே. ரகுநாதன் அக்கதை பேராசிரியர் கைலாசபதியைப் பற்றியது அல்ல என பேட்டியொன்றில் தெரிவித்து இச்சர்ச்சைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார்.

இந்தப் பின்னணியில் சிறுகதையொன்று எழுதப்படும் நோக்கம் அது புனைவா அல்லது வக்கிரமா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது. இலக்கியவாதி ஒருவரில் காணப்படும் முரணை அல்லது நூதனத்தன்மையை கலைத்துவத்துடன் சிறுகதையாக்கும்போது அது புனைவாகின்றது. மாறாக இலக்கியவாதியொருவரை வேண்டாமென்று

அவமானப்படுத்தவதற்காக பொய்க்களும் குரோதமும் வக்கிர சந்தோச நாட்டத்தையும் அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு ஆக்கப்படும் படைப்புக்கள் வக்கிரம் நிறைந்தவையெனலாம்.

சிறுகதையினை வாசிக்கும் போது அறித்தபாத்திரம் இலக்கியவாதியென நினைவுக்கு வந்தாலும் நேரடியாக அப்பாத்திரத்தினை இலக்கியவாதியெனக் கதையில் குறிப்பிடப்படாத விடத்து அக்கதை ஆய்வுக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. உதாரணம்: எஸ். பொ.வின் வீ தொகுதியில் இடம்பெறும் அணி என்ற சிறுகதை.

இலக்கியவாதிகளை பிரதான பாத்திரமாகக் கொள்ளாது துணைப்பாத்திரங்களாகக் கொண்ட கதைகளும் இவ் ஆய்வில் எடுத்தக் கொள்ளப் படவில்லை. உதாரணம் கலைமுகம் 52 ஆவது இதழில் (2011) வெளியான தேவமுருந்தனின் இவன் என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் கவிஞர் இணுவை இன்பன், க. முரளிதரனின் பாவ மன்னிப்பு (மல்லிகை, ஏப்ரல் 2012) சிறுகதையில் வரும் சுவஸ்திகள் ஆகியோர் துணைப்பாத்திரங்களாகவே கதைகளில் உலாவுவதால் இக்கதைகள் இங்கு தவிர்க்கப்படுகின்றன.

இலக்கியவாதிகளை பிரதான பாத்திரங்களாகக் கொண்ட பல தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஈழத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் எண்ணிக்கை சுமார் ஐம்பதாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்ஐம்பது கதைகளையும் இங்கு ஆராய்வது சாத்தியமற்றது. எனவே மாதிரிக்காக பத்துக் கதைகள் (20 சதவீதம்) மட்டுமே எழுமாறாக (random) எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2.0 பகுப்பாய்வும் விளக்கமும்

ஆய்வின் வசதிகருதி இலக்கியவாதிகளை பாத்திரமாக்கி எழுதப்பட்டுள்ள சிறுகதைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. தனியொரு இலக்கியவாதி மட்டும் பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ள சிறுகதைகள்

2. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியவாதிகளை பாத்திரங்களாக்கப் பட்டுள்ள சிறுகதைகள்.

2.1 தனியொரு இலக்கியவாதி மட்டும் பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ள சிறுகதைகள்

இந்தப் பிரிவினுள்ளே குந்தவையின் யோகம் இருக்கின்றது. உமா வரதராஜனின் வெருட்டி, அஷ்ரப் சிஹாப்தீனின் இரண்டாம் யாசீர் அரபாத், க.பரணீதரனின் விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய், செ. யோகநாதனின் மூன்றாவது பக்கம் ஆகிய கதைகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அ. குந்தவையினால் எழுதப்பட்ட யோகம் இருக்கின்றது என்ற சிறுகதை அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பின் தலைப்புக் கதையாக இடம்பெற்றுள்ளது. ஊழல் புரியும் முற்போக்கு எழுத்தாளரொருவர் இக்கதையின் நாயகன். உதவி அரசங்க அதிபரான எழுத்தாளன் இலஞ்சம் வாங்கிப் பிடிப்பது பணியில் இருந்து இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் வீதியால் திரிய வெட்கப்படுகிறான். கண்ணில் தட்டப்படும் மனிதர்கள் யாவரும் தன்னைக் கிண்டல் செய்வதாக எண்ணி மனம் புழுங்குகின்றான்.

இறுதியில் வழியில் சந்திக்கும் எழுத்தாளனது அரசியல் செல்வாக்கு மிக்க நண்பனொருவன் அமைச்சரைப் பிடித்து மீண்டும் வேலை எடுக்கலாமெனக் கூறி நம்பிக்கையூட்டுகிறான்.

'எள்ளல் மிகுந்த நடையில் எழுதப்பட்ட கதை' இதுவென எஸ். பொ. நூலின் முன்னீட்டில் இக்கதையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். எழுத்தாளரின் பெயர் கதையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் கதையின் தலைப்பு, பாத்திரம் பயணிக்கும் வீதியின் பெயர், கல்வி கற்ற பாடசாலை என்பன வாசகர்களுக்கு பாத்திரத்தினை இனங்காண வழிசமைக்கின்றன. முற்போக்கு பேசி நடைமுறையில் அதற்கு எதிராக இலஞ்சம், ஊழல், மோசடி என வாழும் முரண்-எழுத்தாளனைப் பற்றிய புனைவு இங்கே இலக்கியத் தரமுள்ள சிறுகதையாகின்றது.

ஆ. ஈழத்தின் சிறந்த சிறுகதைப்படைப்பாளிகளில் ஒருவரான உமா வரதராஜனால் எழுதப்பட்ட வெருட்டி என்ற சிறுகதை 1996 ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது மனிதன் இதழில் வெளியாகி காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட உமா வரதராஜன் கதைகள் (2011) தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. தன்னை ஒரு அதிமேதாவியாகக் கருதும் எழுத்தாளரைப் பற்றிய கதை இது. இக்கதாபாத்திரத்திற்கு தான் காணும் கலைப்படைப்புக்கள் அனைத்தும் வேறு ஒருவருடையதை பிரதி செய்யப்பட்டதென்ற ஐயம் உள்ளது. இறுதியில் பாத்திரம் மனோநத்துவ வைத்தியரிடம் செல்கின்றது. வைத்தியர் அவரை தியானம் செய்யுமாறு கூறுகிறார்.

உமா வரதராஜன் இக்கதையை கிண்டல் மிக்க நடையில் எழுதியுள்ளார். தன்னை ஏனையோர் உயர்வாக கருதவேண்டுமென்பதற்காக மற்றவர்களின் படைப்புக்களை மட்டந்தட்டி அவற்றை பிரதி செய்யப்பட்டவை எனக்கூறி இழிவுபடுத்தும் இப்பாத்திரத்தை உண்மையானதா இல்லைப் புனைவா என்பதை ஊகிப்பது கடினமாகவே உள்ளது. ஆனால் இலங்கையின் தென் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்வோரால் இக்கதாபாத்திரம் யாரென இனங்காண முடியலாம். கதை சொல்லும் பாணியில் சிறப்பானதாக இக்கதை திகழ்கின்றது.

இ. அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் எழுதிய இரண்டாம் யாசீர் அரபாத் என்ற சிறுகதை 2011 ஆம் ஆண்டு தினக்குரலில் வெளியானது. சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு (2011) இனை ஒட்டி டென்மார்க் ஜீவகுமாரனினால் தொகுக்கப்பட்ட முகங்கள் தொகுதியிலும் இக்கதை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கதையில் வரும் எழுத்தாளன் தன்னை பெரியவனாகக் காட்ட முயற்சி செய்கிறார். இறுதியில் அவர் தன் உயிருக்கு ஆபத்து எனக் காட்ட சான்றுகள் தயாரித்து மேலை நாடென்றில் புகலிடம் தேடுகின்றார்.

இக்கதையும் உமா வரதராஜனின் வெருட்டி போன்றே கிண்டல்மிகு நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கதையில் எழுத்தாளனின் போலிவாழ்வு அம்பலப்படுகின்றது. இக்கதையில் உள்ளடக்கப்பட்ட விடயங்கள் யாவும் உண்மையானவையா இல்லை கற்பனையானவையா என்பது ஐயத்திற்கு உரியது.

இலப்பதுர்

இலப்பதுர்

சுளங்கர்ப்பு உ.சுளப்பா

இலங்கை நாடும் வலகில் மிக்க
ஏற்றம் கொண்ட நாட்டா
இல்லை, இல்லை எந்த நாடும்
இந்த நாட்டுக் கீட்டா!
நலம் கொழிக்கும் இந்த நாட்டில்
நமக்குள் கலகம் ஏனடா?
நாளும் பொழுதும் நமக்குத் துயரம்
நமது செய்கை தானடா!

சுற்றி வட்ட மாக நாட்டைச்
சூழும் கடலைப் பார்க்கலாம்
சூழும் கடலின் வளத்தை அள்ளிச்
சொத்துச் சுகங்கள் சேர்க்கலாம்
பற்றி நிற்கும் பனையில் மிக்க
பயனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்
பனையின் "கலகக் காரம்" செய்து
பணத்தை நிறைய அள்ளலாம்!

(கலகக்காரம் - பதநீரில் செய்யப்படும்
கறகண்டு)

விண்ணை முட்டும் மலைகள் ஓரம்
விளையும் இங்கு முழுவதும்
மெல்லக் கிள்ளி அவ் இலைக்கு
வில்லை கொடுப்பாள சேயிழை!

நூலகம்

மணனை மூடி நீர் சுமந்து
மருவி ஓடும் ஆறுகள்
வயல் விளைத்து மனித ருக்கு
வழங்கும் மிக்க பேறுகள்!

அதி உயர்ந்த மலையில் தோன்றும்
ஆற்று நீரின் வீழ்ச்சியே
அனைவ ருக்கும் இயற்கை தந்த
அதிக அழகுக் காட்சியே!
மதி உயர்ந்த மனிதர் இந்த
வலுவில் மின்னை ஆக்கினார்
மனிதர் உள்ளம் குளிர் மார்பு
வழங்கி இருளைப் போக்கினார்!

நிலமும் உண்டு நீரும் உண்டு
நிறைய நிறைய, நிறையவே
நேர்த்தி யாக வாழ லாமே
நிலவும் பஞ்சம் மறைய வே!
கலகம் செய்து மக்கள் என்ன
கண்ட திந்த நாட்டிலே
கஞ்சி குடிக்க வேணும் ஏதும்
கையில் வருமா வீட்டிலே?

முஸ்லீம் எழுத்தாளன், சஞ்சிகை நடத்தியவர். தற்போது
புலம்பெயர்ந்திருப்பவர் போன்ற தகவல்கள்
வாசகர்களுக்கு இப்பாத்திரத்தினை இனங்காட்ட
துணைபுரியலாம்.

ஈ. க. பரணீதரன் எழுதிய விட்டு விடுதலையாகி
நிற்பாய் என்ற சிறுகதை ஜீவநதியில் இதழ் 21)
வெளியாகி பின்பு மீண்டும் துளிர்ப்போம் தொகுப்பில்
இடம் பெற்றுள்ளது. பல பெண்களுடன் தகாத
தொடர்புகளை வைத்துள்ள எழுத்தாளரொருவர்
அதனைத் தட்டிக் கேட்கும் மனைவியை வீட்டை விட்டுத்
துரத்துகின்றார். அவளை நடத்தை கெட்டவள் எனக்
கூறுகின்றார். மனைவி அவரை விட்டு
விட்டுவெளிநாட்டுக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகின்றார். இக்
கதையைப் பற்றி டொக்டர் எம். கே.முருகானந்தன்
பாலியல் பிறழ்வுகளும் வக்கிரங்களும் கொண்ட
ஒருவனின் மனைவியாக வாழ்வதின் துன்பத்தை
'விடுதலையாகி நிற்பாய்' பேசுகிறது. பெண்ணியம்
இழையோடுகிறது. அவனது செயற்பாடுகள் உளவியல்
பிரச்சனையின் வெளிப்பாடு என்பதைச் சுட்டிக்
காட்டுவதுடன், உள் ஆற்றுப்படுத்தல் அதிலிருந்து மீள்
உதவும் என்கிறது.

'எனக்கு விசர் எண்டு சொல்லுறியோ'
இது தனது தன்மானம் பாதிக்கப்பட்ட அந்த
ஒற்றைக் கணவனின் எதிர்வினைத் தனிக்குரல் என்று
மட்டும் என்னால் கொள்ள முடியவில்லை.
மனநோய்கள், உள் ஆற்றுப்படுத்தல் போன்றவை பற்றி
இன்னும் தவறான எண்ணக் கருக் கொண்ட எமது
சமூக பண்பாட்டுத் தளத்தின் குரலாகவே ஒலிக்கிறது
எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இப்பாத்திரம் உண்மையான ஒருவரை வைத்து
எழுதப்பட்டதா இல்லை முற்றிலும் கற்பனையான
பாத்திரமா எனத் தீர்மானிப்பது கடினமாக உள்ளது.
இப்பாத்திரம் ஒரு சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர் என்ற
தரவானது வாசகர்களுக்கு பாத்திரத்தினை உய்த்தறிய
வகை செய்யலாம்.

உ.) மல்லிகை செம்பெரம்பர்(2000) இதழில்
முற்போக்கு எழுத்தாளர் செ.யோகநாதன் **முன்றாவது
பக்கம்** என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். இக்கதையில்
மக்களை ஏமாறும் பயண முகவரொருவர்
சத்தியமுர்த்தியின் மகனாக இலக்கிய விமர்சகர் பரசுராமன்
வருகின்றார். பரசுராமன் படைப்புக்களை விமர்சியாது
படைப்பாளிகளின் தோற்றம், அந்தரங்க விடயங்கள்

**இலக்கியவாதிகளிடம்
காணப்படும் சில குறைபாடுகளை
நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்ட முடியாதநிலை,
போலிகளை அம்பலப்படுத்தல், தனிப்பட்ட
பிரச்சினைக்காக சகபடைப்பாளியை
அவமானப்படுத்தல், சட்டப் பிரச்சினைகளில்
இருந்து தப்புவதல், சில படைப்பாளிகளின்
செய்கைகளைக் காணும்போது ஏற்படும்
படைப்புந்தல் போன்றன இவ்வாறான
கதைகள் தோன்றக்
காரணமெனலாம்.**

என்பவற்றை விமர்சிக்கிறார். பணய முகவரிடம் பணம் கொடுத்து ஏமாந்தவர் பயணமுகவருடன் கைகலப்பில் ஈடுபட தனது தந்தைக்காக அந்த மனிதரை இலக்கிய விமர்சகர் பரசுராமன் தாக்குகின்றார். அடிவாங்கிய கோபத்தில் ஏமாந்த மனிதர் 'மொட்டைக்கடிதம்' அனுப்ப விமர்சகர் கைதாகின்றார். இக் கைது விடயம் ஊடகங்களில் பரபரப்படைய விமர்சகர் விடுதலையாகி செல்வாக்கால் வெளிநாடொன்றின் பல்கலைக் கழகத்திற்கு செல்கின்றார். ஏமாந்த மனிதரும் அவருக்கு நகையை அடகுவைத்து பணம் கொடுத்த அவரின் சகோதரியும் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர்.

ஏமாற்றுக்கார முகவரினது மகனான இலக்கிய விமர்சகரினதும் நடத்தை இங்கு கதையாக்கப் பட்டுள்ளது. சொந்தப் பிரச்சினைக்காக கைதாகி விடுதலையாகும் விமர்சகன் அந்தக் கைது விடயத்தை அரசியலாக்கி இலாபந்தேடி வெளிநாடு செல்லும் நுட்பம் கதையில் நையாண்டியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கதை இலகுவான நடையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கதையில் வரும் பாத்திரத்தை இனங்காண்பது கடினமாகவே யுள்ளது. எனினும் சில சம்பவங்கள் நினைவுள்ளவர்களுக்கு சிலவேளைகளில் பாத்திரத்தை இனங்காணத் துணைபுரியலாம்.

மேலே கூறப்பட்ட ஐந்து சிறுகதைகளிலும் இலக்கியவாதிகள் பாத்திரங்களாக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் உண்மையான பெயர் கதைகளில் கையாளப்படவில்லை. ஆனால் சில பாத்திரங்கள் உண்மையான இலக்கியவாதிகளை மையமாக வைத்தே புனையப்பட்டவை என்பதை வாசகனால் ஊகிக்கமுடியும். இச்சம்பவங்கள் உண்மையானவையாக அல்லது புனைவுகளாக அமையலாம். ஆனால் இங்கு சிறுகதைகளில் எடுத்தாளப்பட்ட விடயங்களை வைத்து கதைகளை புனைவதில் படைப்பாளிகள் வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

2.2 ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கிய வாதிகளை பாத்திரங்களாக்கப்பட்டுள்ள சிறுகதைகள்.

இப்பிரிவினுள்ளே என்.கே.ரகுநாதன் எழுதிய **பஜகோவிந்தம்**, வெடியரசன் எழுதிய **சின்ன மாமா**,

சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய **திசை மாற்றம்** த.மலர்ச்செல்வன் எழுதிய **மனக்கால்**, இராகவன் எழுதிய **யேசுகாவியம்** ஆகிய கதைகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அ. எழுத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் என். கே.ரகுநாதன் கார்த்தி நேசன் என்ற புனைபெயரில் 1989-1990 காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியான திசை (மார்ச் 1990) இல் **பஜகோவிந்தம்** என்ற சிறுகதையைப் படைத்துள்ளார்.

எழுத்தாளர் ஒருவர் சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டு ஆண்மை அற்ற ஒருவருக்கு தனது மகளை திருமணம் செய்த வைக்கின்றார். இந்த திருமணத்தின் வரவேற்புசாரத்தில் பங்கு கொள்வதா இல்லையா என்ற மனப்போராட்டத்தில் பேராசிரியர் ஒருவர் குழப்பமடைந்து பின்னர் எழுத்தாளர் தன்னைப் பற்றிக் கூட்டங்களில் இழிவாகப் பேசக்கூடும் என்ற பயத்தினால் கலந்து

கொள்கிறார். பேராசிரியரின் நினைவு களிநூடாக இக்கதை நகர்கின்றது. எழுத்தாளர் பாத்திரத்தினை தொழிலதிபர் எனவும் அவரது நாவல்களில் நயினார் பாத்திரங்கள் வருகின்றன எனவும் குறிப்பிடுவது புகழ்பெற்ற தலித் எழுத்தாளர் எனப்படும் எழுத்தாளரொருவரை வாசகர்களுக்கு நினைவூட்டலாம். மேலும் இக்கதையில் வரும் பின்வரும் பகுதி மேலும் சில எழுத்தாளர்களை வாசகர்களுக்கு இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துகின்றது:

“**பூ மாஸ்ரர் பட்டம் பெற்ற இலக்கியக் கொம்பனைக் கண்டதும் பேராசிரியருக்கு பெரும் ஆச்சரியம். காலம் முழுவதும் தருணபாவணனின் பரமவிரோதி, இளமைக்கால காதல் விளையாட்டுக்கள் கதைகள் எழுதி கோடேறி வழக்கும் ஆடியவர், திடீரென்று இப்போது கொஞ்ச நாட்களாக நண்பர், நண்பர் என்று குத்தி முறுகின்றார். இந்த மர்மம் பேராசிரியருக்கு விளங்கவில்லை. ..முகமுடிகளை கழற்றி வைத்து விட்டு சிறிது நேரம் பேசிச் சுகிர்ப்போம் அழைப்பு விடுத்து காமக்கதைகள் பேசி, மன விசாரங்கள் தீர்த்த ஒன்று கூடல்நிகழ்ச்சி நடத்தியவரும் இவர்தான்**

நீலநிர்வாகத்தில் மாடலிபும் பச்சை நிர்வாகத்தில் மனையாட்டிக்கு பதவியுயர்வும் பெற்று வாங்கி ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்ய புத்திரச் செல்வத்தை கருங்காலியாக வேலைசெய்யயட்டு, பின்னர் நிரந்தரமாக வேலை பெற வாங்கி நிர்வாகத்திற்கு பந்தம் பிடித்த பகட்டு எழுத்தாளர் அவர்அருகில்.

எழுத்தை விமர்சியுங்கள், எழுத்தாளனை விமர்சியாதீர்கள், மற்றப்படி எழுத்தாளனை விமர்சிப்பவனை ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள் என பகிரங்க வேண்டுகோள் விடுத்த பரிகார எழுத்தாளர் இன்னொருபுறம்.

நல்ல கதை எழுத ஒருபோதும் துணியான்! என்று தருணபாவணன் தூக்கி வீச, இலக்கிய கொடுமுடி' என்று அவரைப் புகழ்ந்து எழுத பின்னர் தருணபாவணன் தனது வாரிசாக அறிவித்த எழுத்தாளர் இன்னொருபுறம்

இன்னும் சப்புகள், சருகுகள், திண்டுகள் முண்டுகள்...கம்புகள், என்று பலர்.

இக்கதையில் குறித்த ஓர் எழுத்தாளரின் பலவீனமான நடத்தை கலாபூர்வமாகக் கதையாக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கதையைப் பற்றி த. அஜந்தகுமார்

'முற்போக்கு எழுத்தாளரொருவர் சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டு ஆண்மையற்ற ஒருவனுக்கு தன்மகளைக் கட்டிக் கொடுத்த வக்கற்ற தன்மையை இக்கதை கடுமையாக விமர்சிக்கிறது. அப்போது இலக்கிய உலகில் பிரபலமாயிருந்த பலரின் முகத்திரை கிழிக்கப்படுவதைக் காணலாம்'

என 'தனித்துத் தெரியும் திசை' (2009)என்னும் ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆ. வெடியரசன் எழுதிய 'சின்ன மாமா' என்ற சிறுகதை கனடாவிலிருந்து வெளியாகும் காலம் (2009) சஞ்சிகையில் வெளியானது. முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த, ஊழல் மோசடிகளால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு பின்னர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து பின்னர் நாடு திரும்பி மறைந்த விட்ட பிரபல எழுத்தாளரொருவரை இக்கதை சித்தரிக்கின்றது. எழுத்தாளரின் சகோதரியின் மகன் எழுத்தாளரின் அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் இருந்து தனது நினைவுகளை மீட்டுவதாக கதைப்பின்னல் அமைந்துள்ளது. இக்கதையில் பிரபல எழுத்தாளர் கடல்கொண்டான், எழுத்தாளரும் சஞ்சிகை ஆசிரியருமான பத்மநாதன், மூத்த எழுத்தாளர் டேவிட் சின்னையா ஆகிய பாத்திரங்களும் வருகின்றன.

சாதி ஒழிப்பு, சமவடமை எனப்போசியும் எழுதியும் வரும் இலக்கியவாதியொருவரிடம் இவற்றுக் கெதிரான அம்சங்கள் மிகுந்திருப்பதை கலைத்துவத்துடன் சித்தரிக்கும் இச்சிறுகதையைப் பற்றி பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான், இவ்வாறு கூறுகிறார்.

சாதியில் தன்னைவிட உயர்ந்த ஒருத்தியைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்தபின் தன் குடும்பத்தை முற்றிலும் புறக்கணித்த ஒரு பிரபல எழுத்தாளரைப் பற்றியது கதை. ஒரு எழுத்தாளரின் போலி வாழ்க்கையை அம்பலப்படுத்துவது என்பதற்குமேல் சொல்லும் முறையில் கதை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

இ. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனது பெயர்களின் முதல் எழுத்துக்களால் சசி என அழைக்கப்படுபவர் சமீபத்தில் மறைந்த இலக்கியவாதி சண்முகம் சிவலிங்கம். இவரால் எழுதப்பட்ட திசை மாற்றம் என்னும் சிறுகதை மூன்றாவது மனிதன் இதழில் (ஒக்டோபர்-டிசம்பர் 2001)வெளியானது. 1975 ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்கா குாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தேசிய ஒருமைப்பாட்டு எழுத்தாளர் மாநாட்டை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட இக்கதையில் சசி, உமா, நீர்வை, காவலூர், குப்பிழான் ஊ.சண்முகன், யேசுராசா ஆகிய நிஜமான இலக்கியவாதிகளின் பெயர்களுடன் உண்மையான பெயர்களை சற்றுமாற்றி எழுதப்பட்ட பேராசிரியர் வைகுந்தன், அவரது மனைவி சகலகலாவல்லி, நேராமல், நேரேம்ஜி, மல்லிகை நேசன், முதுகீரன் என்ற பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பெயர்களை பரீட்சயமுள்ள வாசகர்கள் இலகுவாக

இனங்காண்பர். தமிழ் மக்களின் தேசிய பிரச்சினை தொடர்பாக அன்று முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடந்து கொண்ட முறையை இக்கதை சாடுகின்றது. இம்மாநாட்டின் மேடையில் சண்முகம் சிவலிங்கம் (சசி) மாநாட்டின் நோக்கத்தில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி கவிதையை வாசித்தாரென எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன் கடந்த ஆண்டு (2011) தீராநதிக்கு அளித்த பேட்டியில் தெரிவித்திருந்தார். இக் கூற்றுக்கும் சசி என்னும் பாத்திரம் சொல்வதற்கும் தொடர்புள்ளது.

இதனை சசி என்ற பாத்திரம் இவ்வாறு சொல்கின்றது.

".. நீங்கள் தான் நீங்கள் ஒவ்வொருவருந்தான், அந்தக் கவிதையை எழுதும்படி என்னைத் தூண்டினீர்கள். வடக்குக் கிழக்கில் உள்ளவர்கள் தங்கள் சனநாயக உரிமைகளைக் கேட்டால் அது வகுப்பு வாதம். தெற்கில் உள்ள இனத்துவேஷத்துக்குப் பெயர் தேசியம். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இந்த தீக்கோழித்தனத்தான்-இந்த ஒற்றைக்கண் நெல்சனின் பார்வைதான் என்னை அந்தக் கவிதை எழுதத் தூண்டியது.."

உண்மைச் சம்பவத்தை தரமான சிறுகதையாக சசி படைத்துள்ளார். இக்கதையில் எவரையும் தனிப்பட்ட ரீதியில் சாடாமல் அவர்களின் அரசியலை விமர்சிக்கின்றது.

ஈ. பிரான்ஸில் இருந்த வெளியாகும் உயிர் நிழலில் த. மலர்ச்செல்வன் மனக்கால் என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். இக்கதையில் உண்மைப் பெயர்களுடன் நந்தினி சேவியர், சு.வில்வரத்தினம் ஆகிய இலக்கியவாதிகளுடன் AK என்ற கற்பனை பெயருடன் இலக்கியவாதி யொருவரும் இடம்பெறுகின்றனர். சிறுகதை ஆசிரியர் த. மலர்ச்செல்வன் தன்னை "செல்வன்" என்ற பாத்திரமாகியுள்ளார் என்பது விளங்குகின்றது.

2005 ஆம் ஆண்டுக்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் 'தனித்துத் திரிதல்' என்னும் கவிதை நூலுக்கு பரிசு வழங்கப்படாது தடுக்கப்பட்டது தவறென கதை கூறுகின்றது. நந்தினி சேவியரும் AK யும் சேர்ந்து அதனை நிறுத்தியதாகவும் பின்னர் முறையீட்டின் பின்னர் செல்வனுக்கு பரிசு வழங்கப்பட்டதாகவும் கதை புனையப்பட்டுள்ளது. பின்நவீனத்துவப் பாணியில் எழுதப்பட்டள்ள இக்கதையில் இரண்டு கடிதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதை வெளியானதன் பின்னர் வெளியான உயிர் நிழலில் நந்தினி சேவியர் ஏன் பரிசு நிராகரிக்கப்பட வேண்டியது என்பதை விளக்கி ஆதாரங்களுடன் எழுதிய கடிதம் பிரசுரமாகியது. இக்கதையில் ஒரு பாத்திரமாக அவரின் பெயர் பயன்படுத்தப்பட்ட படியால் நந்தினி சேவியரால் எதிர்வினையாற்ற முடிந்தது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. பெயர்யான விடயங்களை மெய்யென நிரூபிப்பதற்காக இவ்வாறு சிறுகதைகள் படைப்பதானது வக்கிரமாகவே தோன்றுகின்றது.

உ. இராகவன் எழுதிய யேசுகாவியம் என்ற கதை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியாகும் கணையாழி (ஏப்ரல் 2012) இதழில் வெளியானது. ஈழத்தின் முக்கிய

இலக்கியவாதியொருவரின் சொந்த வாழ்வைக் கேலி செய்யும் நோக்கத்தொடு புனையப்பட்ட இக்கதையில் பாத்திரத்ததை இலகுவாக இனங்காணத்தக்கதாக பல கோடிக்கட்டல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதையில் பேராசிரியர் கைதி, நாபிக்கமலம், இலக்கிய விமர்சகர் அழகரட்சனா, அருணாகரன், கவிஞர் நாகநாதன், சமூகவியலாளர் வேழமுகன், சுவாமிநாதன் போன்ற இலக்கியவாதிகள் இடம்பெறுகின்றனர். இப்பெயர்கள் உண்மையான பெயர்களை சற்றுமாற்றி அமைக்கப்பட்டவை என்பதை வாசகர்கள் உணரத்தக்கதாக இடப்பட்டுள்ளன. இக்கதையில் நூல்கள் சஞ்சிகைகள் என்பனவற்றின் பெயர்களும் இடம் பெறுகின்றன. சொறிவும் எரிவும் ஏனைய கதைகளும், சொறிதல், மறைபாதி, நாழிகை, எரிதல் ஆகிய பெயர்கள் உண்மையான நூல்களின், சஞ்சிகைகளின் பெயர்களை வாசகர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன.

இக்கதையின் நோக்கம் கிண்டல் பண்ணி இழிவுபடுத்தி சந்தோசம் காணும் மனநிலையெனலாம். மேலும் இக்கதையில் உண்மைத் தரவுகளுடன் பொய்யான தகவல்களையும் கலந்து வழங்கி எல்லாம் உண்மையென வாசகனை நம்ப வைக்கும் திட்டமிட்ட முயற்சி இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம். முற்றிலும் பொய்யான சில விடயங்களும் இக்கதையில் உள்ளடக்கப்பட்டு குறித்த பாத்திரத்தினால் குறித்துக்காட்டப்படும் இலக்கிய வாதியை அவமானப்படுத்தும் நோக்கு அப்பட்டமாக வெளிப்படுகின்றது.

இக்கதை "யாழ்ப்பாணத்தின் கரையோரக் கிராமமான பெருநகரில் வசித்து வந்த கவியரசு கண்ணதாசனின் தீவிர இரசிகரான அம்பலவாணர் யேசுகாவியத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தநாளில் தமக்குப் பிறந்த குமாரனுக்கு யேசுகாவியம் எனப்பெயரிட்டார்." என்று ஆரம்பிக்கின்றது. கண்ணதாசன் யேசுகாவியத்தைப் படைத்தது 1982 இலாகும். எனவே அம்பலவாணரின் குமாரன் பிறந்தது 1982 இல் அல்லது அதற்குப் பின்பு எனக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஆனால் இக்கதையின் இன்னொரு இடத்தில் யேசுகாவியத்தின் 'சொறிவும் எரிவும் ஏனைய கதைகளும்' தொகுப்பிற்கு இனங்கை அரசு 1982 காலப்பகுதியில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினை வழங்கியது என வருகின்றது. இது வாசகனுக்கு குழப்பத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. குழந்தை பிறந்த ஆண்டில் அல்லது பிறப்பதற்கு முன்னர் எவ்வாறு சாகித்திய விருது பெற்றது? சிறுகதைகளில் இவ்வாறான குழப்பமான விடயங்கள் ஏற்படுவது சரியன்று.

மேலும் இக்கதையில் கதாசிரியரின் தார்மீகச் சீரழிவும் முரண்பாடுகளும் தெளிவாக வெளித்தெரிவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இச்சிறுகதையில் கேலிக்குரிய விடயங்களாக எடுத்தாளப்பட்ட விடயங்கள் கேலிக்குரியவை அல்ல. உதாரணம் : 15 வயது வித்தியாசத்தில் இருவர் மனம்

விரும்பிக் காதலித்தல், விலை மோசடியை சுட்டிக் காட்டுதல், நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்குதல். குறித்த ஒரு எழுத்தாளர் மீதான தனிப்பட்ட வக்கிரத்தை தீர்ப்பதற்காகவே இக்கதை(?) படைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

இங்கு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியவாதிகளை பாத்திரங்களாகக் பட்டுள்ள சிறுகதைகளில் பஜகோவிந்தம், சின்ன மாநா, திசை மாற்றம் என்பவற்றில் புனைவு காணப்படவதோடு மனக்கால், யேசுகாவியம் என்பவற்றில் வக்கிரத்தன்மை மிகுந்து காணப்படுவதை கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

சில அவதானிப்புகள்

இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுகதைகளில் ஒரு சிறுகதையைப் படைத்த எழுத்தாளர் ஒருவரைப் பற்றி வேறிருவர் சிறுகதைகள் படைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு எழுத்தாளர் மூன்று கதைகளில் **ரூப் மாளீர் பட்டம் பெற்ற இலக்கியக் கொம்பன், டேவிட் சின்னையா, மல்லிகை நேசன் ஆகிய வெவ்வேறு பெயர்களில்** துணைப் பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளார். பெண்ணெழுத்தாளர்களில் **குந்தவை** மட்டுமே சகஇலக்கியவாதியை பாத்திரமாக்கி சிறுகதை படைத்தள்ளார்.

முடிவு

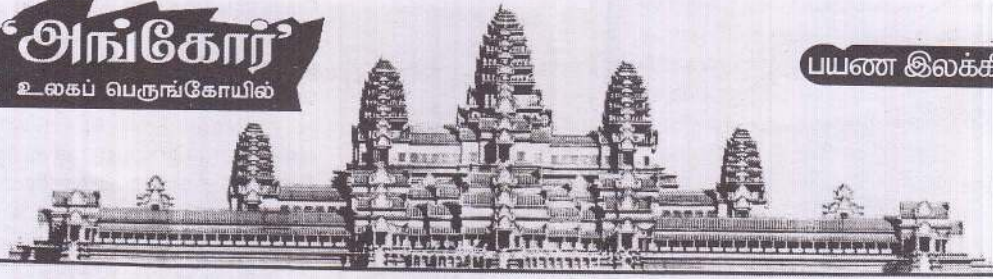
சில சம்பவங்கள் அல்லது மனிதர்களின் நடத்தைகள் சிறுகதை எழுதவதற்குரிய படைப்புந்தலை படைப்பாளிக்கு கொடுக்கலாம். ஆனால் உந்தல்கள் அனைத்தும் கலைத்துவமான சிறுகதைகளாவதில்லை. இலக்கியவாதிகளைப் பற்றிய விடயங்களை கலைத்துவமான சிறுகதைகளாகப் படைக்க முடியாதவிடத்து அவற்றை கண்டனங்களாகவோ அல்லது கட்டுரைகளாகவோ வடிவத்து பயனுள்ளதாகும். குறித்த ஒரு இலக்கியவாதியை இனங்காட்டத்தக்க கோடிக்கட்டல்களை கதையில் படைத்துவிட்டு அவரைப் பற்றிய பொய்யான விடயங்களை கதையில் அடக்குதல் அபத்தம்.

ஈழத்தில் சக எழுத்தாளர்களை பாத்திரமாக்கி புனையப்படும் சிறுகதைகள் காலத்துக்குக் காலம் வெளியாகின்றன. இத்தகைய பல கதைகள் குறித்த ஒரு விடயத்தை மையமாகக் கொண்டு கலைத்துவமாகப் படைக்கப்பட்டள்ளன. சில கதைகளில் வக்கிரத்தன்மை காணப்படுகின்றது.

கலை இலக்கியமுயற்சிக்கு குரோதமும் பொய்களும் வக்கிர சந்தோச நாட்டமுமே அடிப்படையாக அமைதல் சீரழிவான தன்மையாகும். எழுத்தாளன் முதலில் அறம் சார்ந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போதுதான் தரமான படைப்புகள் உருவாகும்.

(கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய உலகத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2012 இல் புனைகதை1 அரங்கில் 04.06.2012 அன்று வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் விரிந்த வடிவம்)

'ஞானம்' 150^{ஆவது} இதழ் "ஈழத்துப் பேரிக்கால இலக்கியச் சிறப்பிதழ்" க மலர்கிறது.
படைப்பாளிகளிடமிருந்து ஆக்கங்களை எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.
- ஆசிரியர்

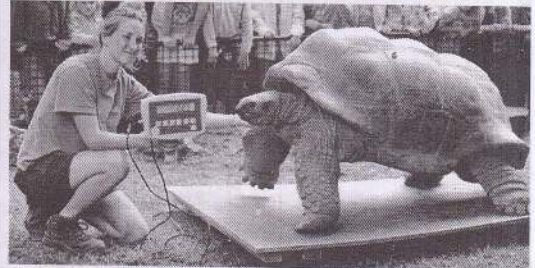

கி.பி. 2011 – கம்போடியாவின் Tonle Sap வாவி

நெடுஞ்செழியன்
 உள்ளேன் ஐயா...
 அலெக்ஸ்ஸாண்டர்...
 பிரசென்ட் சேர்
 நெல்சன் மண்டேலா...
 யெஸ் பொஸ்
 எல்லாளன்...

 எல்லாளன்...

 துட்டுகெமுனு...

229 கிலோகிராம் எடையுள்ள ஓர் இராட்சத ஆமை

“சேர்... நேற்று வகுப்பு முடிந்து செல்லும்போது, எல்லாளனும் துட்டுகெமுனுவும் சண்டையிடித்துக் கொண்டார்கள். இரண்டு பேருக்கும் காயம். அதனால் இன்று வரவில்லை போலும்.” நெல்சன் மண்டேலா, ஆசிரியர் ஓங்காரத்தைப் பார்த்துக் கூறினான்.

ஓங்காரம் நிமிர்ந்து வகுப்பை ஒருகணம் பார்த்துவிட்டுக் கூறினார்.

“உவங்கள் இரண்டு பேரும் எப்ப பார்த்தாலும் அடிதடி... அடுத்தமுறை அப்பா அம்மாவைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தால்தான் வகுப்புக்குள் சேர்ப்பேன்.” அன்றைய வகுப்பின் வரவுப்பதிவை முடித்துக்கொண்டார் ஓங்காரம்.

வகுப்பறைச் சூழல் மிகவும் ரம்மியமாக இருந்தது. டொன்லே ஸெப் (Tonle Sap) வாவியினுள்ளே நீர்தாவரங்களாலும் பாறைகளாலும் சூழப்பட்ட இடத்தில் அந்த வகுப்பறை அமைந்திருந்தது.

ஓங்காரத்தின் வயது 150 ற்கும் மேலாகிறது! அவரின் பூர்வீகம்பற்றி உறுதியாகத் தெரியாது. அவர் பசுபிக் கடலிருக்கும் உலகப் பிரசித்தம் வாய்ந்த Galapagos தீவிலிருந்து பாதை மாறி கம்போடியாவுக்கு வந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். ஐந்தரை அடி நீளத்துக்கும் அதிகமான உடலையும், 400 கிலோகிராமிற்கும் அதிகமான எடையையும் உடையவர் ஓங்காரம். தொண்டையைக் செருமிக்கொண்டு அந்த அனுபமிக்க இராட்சத ஆமை அன்றைய வகுப்பை ஆரம்பித்தது.

“என் குழந்தைச் செல்வங்களே, கம்போடியாவின் டொன்லே ஸெப் வாவியைப் பற்றி இன்று உங்களுக்குச் சொல்லித் தரப்போகிறேன்...”

அதைக்கேட்ட அனைத்து மாணவர்களும் மகிழ்ச்சியால் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

நெடுஞ்செழியன் எனும் மீன் தன் கைகளை தட்டியது. அலெக்ஸ்ஸாண்டர் எனும் கடற்குதிரை தன் தலையை மேலும் கீழும் ஆட்டியது. நெல்ஸன் மண்டேலா எனும் நீர்ப் பாம்பு தன் வாலை வலது இடமாக ஆட்டி

‘அங்கோர்’ல்

8

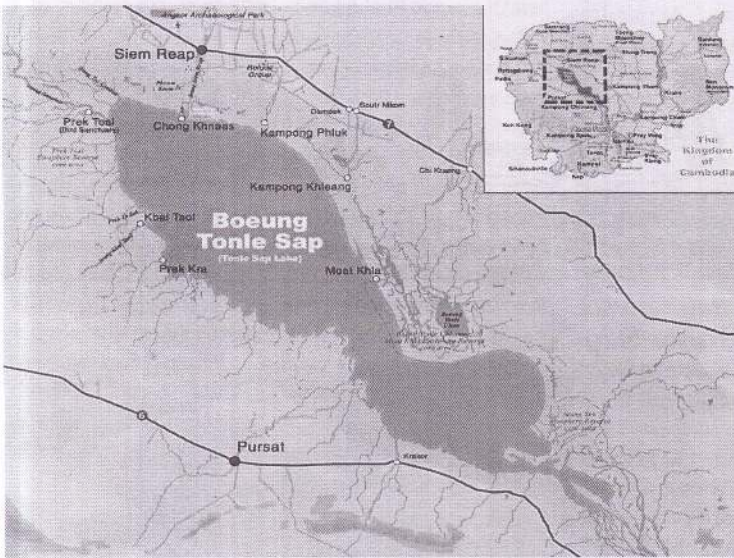
ஓர்

மிதக்கும் கிராமம்

— கம்போடிய பயண அநுபவங்கள் —

ஞா.பாலச்சந்திரன்
 (balag.ik@gmail.com)

டொன்லே ஸெப் (Tonle Sap) வாவி

நடனமாடியது. வகுப்பில் முப்பது மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் மீன், ஆமை, பாம்பு, நண்டு, கடற் குதிரை, தவளை என்று இன்னோரன்ன இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

“டொன்லே ஸெப் வாவிதான் தெற்காசியாவிலேயே பெரிய நன்னீர் வாவி. நாங்கள் அந்த வாவியிலேதான் வாழ்ந்து வருகின்றோம்...”

“தெற்காசியாவிலேயே பெரிய வாவி.... கேட்கவே பெருமையாக இருக்கு சேர்..” மீன் நெடுஞ்செழியன் கூறியது.

“பெருமைப்பட வேண்டிய விடயம்தான். ஆனால் மீனாகிய நீ, மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும். டொன்லே ஸெப் வாவியிலேதான் உலகத்திலேயே அதிகளவான நன்னீர் மீன்களை மனித அரக்கர்கள் பிடித்து கொல்கிறார்கள்.”

நெடுஞ்செழியனின் முகம் வெளிறியது. அப்பொழுது வழக்கம்போல் பிந்தி வந்த நண்டு மஹிந்தன் வகுப்புடன் கலந்துகொண்டது.

ஓங்காரம் தொடர்ந்தது. “இந்த வாவி இரண்டு காரணங்களினால் தனித்துவம் வாய்ந்தது. முதலாவது இந்த வாவியின் நீரோட்டம் கடலிலிருந்து நிலத்திற்கும் நிலத்திலிருந்து கடலுக்குமாக வருடத்திற்கு இரு முறைகள் திசைமாறும். அடுத்தது காலநிலை மாற்றத்திற்கமைய வாவி சுருங்கி விரியும். அதாவது, வெய்யில் காலத்தில் வாவியின் பரப்பளவு சுருங்கும். மழைகாலத்தில் நான்கு மடங்குகளாகப் பரப்பளவு பரந்து விரியும்.”

“ஹா...!!”

பல மாணவர்கள் தங்கள் வியப்பை ஒருமித்துத் தெரிவித்தனர்.

“என் குடும்பத்திற்கு இதனால் என்ன தனிப்பட்ட இலாபம்?” மஹிந்தன் கேட்டது.

“இந்த வாவியில் வாழும் நாங்கள், இந்த மாற்றங்களை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏற்படும், ஏற்படப்போகும் மாற்றங்களைப் புரிந்து

கொண்டால்தான் பாதுகாப்பாக சமூகத்துடன் வாழலாம்.” ஓங்காரம் பெருமூச்சுடன் பதிலளித்தது.

“எந்தெந்தக் காலங்களில் வாவியின் நீரோட்டம் திசைமாறும் சேர்?” அலைக்ஸ்ஸாண்டர் கேட்டது.

“நவம்பர் மாதம் தொடங்கி மே மாதம் வரை நீரோட்டம் கடலை நோக்கி தெற்கு திசையில் இருக்கும். ஜூன் மாதம் தொடங்கி ஒக்டோபர் மாதம் வரை வடக்கு நோக்கி வாவியின் உற்பக்கமாக இருக்கும். இந்த நீரோட்ட மாற்றம் கம்போடிய கலாசாரத்தில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் உலகப் பெருங்கோயிலான ‘அங்கோர் வாட்’ உருவாகவும் காரணமாக அமைந்தது.”

“அங்கோர்.... அங்கோர்.... அங்கோர்....” அனைத்து

மாணவர்களும் ஆரவாரித்தனர். அவர்கள் ‘அங்கோர்’ பற்றி அறிந்து வைத்திருந்தனர்.

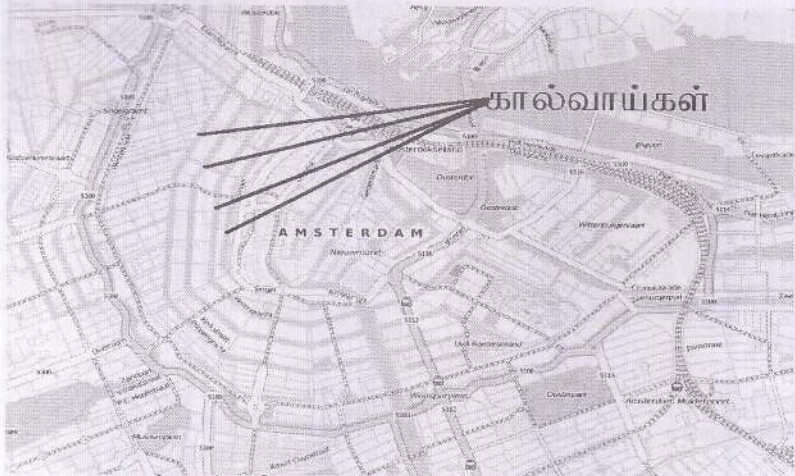
“பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், இந்திய உபகண்டத்து மக்கள் கடற்பயணம் மேற்கொள்ளும் போது, கடலுடன் கலந்திருக்கும் டொன்லே ஸெப் வாவியைக் கண்டிருக்கிறார்கள். வாவியின் உள் நோக்கிய நீரோட்டம் அவர்களை பல கீலோமீற்றர் கம்போடியாவின் அழைத்து வந்திருக்கிறது. கம்போடியாவிற்குள்ளே வந்தவர்கள் நீரோட்டம் மாறும் வரை பலமாத காலங்கள் கம்போடியாவிலேயே தங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர்கள் தங்கியிருந்த காலத்தில் அவர்களின் கலைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கம்போடியா மக்களுக்கு சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பல காலம் தொடர்ந்து நடந்திருக்கிறது. அவ்விளைவின் ஒரு பெரும் பேரே விஷ்ணு பெருமானுக்கான ‘அங்கோர் வாட்’”

“சேர்... விஷ்ணு என்றால் யார்?” நெல்சன் மண்டேலா கேட்டது.

“உலகத்தைக் காக்கும் கடவுள். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது எம்பெருமான் விஷ்ணு, எங்கள் மூதாதையர் ஒருவராக கூட அவதாரம் எடுத்தார்”. ஓங்காரம் தலை தாழ்த்தி வணங்கியபடி கூறியது. அதன் கண்களில் நீர் பனித்தது.

மனைவி திகைத்துப்போய் நின்றாள்.

அவளுக்கான இந்தச் சுற்றுலாப் பயணத்தில் அவளைப் பல வாகனங்களில் ஏற்றியிருந்தேன். கார், பஸ், புகையிரதம், ட்ராம் (Tram), விமானம், படகு, கேபில் கார்.. எனப் பல வகையான வாகனங்கள். அதன் உச்சக்கட்டமாக தற்பொழுது மாட்டு வண்டில் பயணம்!

Amsterdam கால்வாய்களைக் காட்டும் வரைபடம்

வெள்ளவத்தை-நாரஹேன் பிட்டி-பம் பலப்பிட்டியில் உள்ள தூர்ந்திருக்கும் கால்வாய்களின் நோக்கம் தெரிந்தது. ஒரு காலத்தில் கொழும்பிலும் இந்தக் கால்வாய்கள் போக்குவரத்தின் பொருட்டே வெள்ளையர்களால் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் எம்மக்களுக்கு அதை பராமரிக்கவோ பாவிக்கவோ தெரியவில்லை. தற்பொழுது இக்கால்வாய்கள் தூர்ந்து விட்டன. 2012 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 6 வயது குழந்தை துஷ்ஷந்தினியை பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்து

நாட்டினூடகச் சென்றிருந்தேன். நெதர்லாந்து (Netherlands) நாட்டின் ஒரு பகுதியே ஹோலாந்து (Holland) ஆகும். ஆனால் பலர் நெதர்லாந்து நாட்டைக் குறிப்பதற்கு ஹோலாந்து (ஒல்லாந்து) என்றே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

நெதர்லாந்து நாட்டின் தலைநகரம் அம்ஸ்டரடாமில் (Amsterdam) நீரினால் சூழப்பட்ட வீடுகளையும், முழுமையாகமிதந்து கொண்டிருக்கும் வீடுகளையும் பார்த்து அதிசயத்துப் போனேன்.

அம்ஸ்டரடாம் நிலப்பரப்பானது கடல் மட்டத்தில் இருந்து இரண்டு மீற்றரே உயரமானது. இதனால் நிலப்பரப்பின் மீது கடலின் தாக்கம் அதிகம் காணப்படும். ஆகவே அம்ஸ்டரடாம் நகரத்தைச் சுற்றி கடலுடன் இணைக்கும் நான்கு கால்வாய்களை (Canals) அமைத்துள்ளார்கள். இதனால் கடலினது நிலத்தின் மீதான வீரியம் குறையும். அம்ஸ்டரடாம் நகரத்தில் கால்வாயினூடான படகுப் போக்குவரத்தே முதன்மையான போக்குவரத்தாக அமைந்திருந்தது.

அம்ஸ்டரடாமில் இந்த கால்வாய் அமைப்பைப் பார்த்துத் திரும்பிய எனக்கு கொழும்பில்

இந்தக் கால்வாயில் வீசிக் கொன்றதை யாராலும் மறந்திட முடியாது.

இந்த மோட்டார் படகுப் பயணம் எனக்கு இன்னுமொரு இடத்தையும் ஞாபகப்படுத்தியது. கொழும்பிலிருந்து காலி நோக்கிச் செல்கையில் பலப்பிட்டிய எனும் இடம் அமைந்துள்ளது. இங்கு மாது கங்கை, கடலுடன் கலக்கின்றது. இந்நதியில் உள்நோக்கி இரண்டு கிலோமீற்றர் மோட்டார் படகில்

மாது கங்கை - பலப்பிட்டிய

100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெள்ளவத்தை கால்வாய்

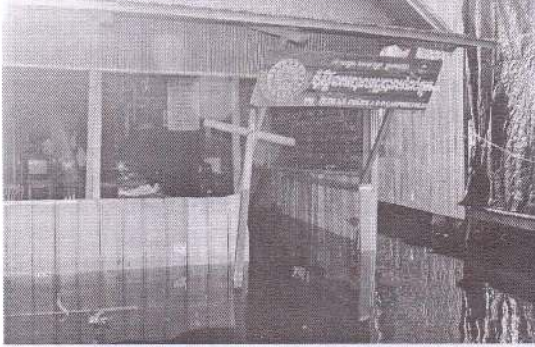
Mekong நதி

உயர்வகுப்பு மாணவர் பயிலும் பாடசாலை - மிதக்கும் கிராமம்

கம்போடியா மக்கள் கட்சி அலுவலகம்-மிதக்கும் கிராமம்

பொலிஸ் நிலையம் - மிதக்கும் கிராமம்

வாசகர் பேசுகிறார்

வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கு கடிதங்களை அனுப்புவவர்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். 300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்பட இடமுண்டு. - ஆசிரியர்

மகள் கையிலிருந்த 'கீரக்'கை வாவியினுள் வீசிவிட்டான். உடனே மனைவி நான் ஏசுப் போகின்றேனோ என்று என்னைப் பார்த்தாள். இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதசரக்கதையில் வரும் செல்லையாவாக, 'கொஞ்சம் கவனமாக வாறதுக் கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு' என்று அவதாரம் எடுக்கப்போகிறேனோ என எண்ணிவிட்டாள் போலும். எனக்கு ஏனோ ஏசுத் தோன்றவில்லை. ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டோம்.

இருவரும் சிரித்துவிட்டோம்.

இருவரின் சிரிப்பிலும் நிறைவு இருந்தது.

அப்சரஸ் 'கீரக்' வாவியினுள் அமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

"ஓடுங்கள் ஓடுங்கள்.... மேலிருந்து மனித அரக்கர்கள் எதையோ போடுகிறார்கள்....." ஓங்காரம் மாணவர்களைப் பார்த்து ஓலமிட்டது. அடுத்த கணத்தில் வகுப்பில் யாரையும் காணவில்லை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திக்கிற்கு ஓடிவிட்டார்கள். ஆனால் வயது முதிர்ந்த ஓங்காரம் மட்டும் அசையவில்லை. அதன் கண்கள் மேலிருந்து அமிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொருளைப் பார்த்தவண்ணம் இருந்தன. ஓங்காரத்தின் கெட்ட காலம், அதற்கு நேரே மேலே அந்தப் பொருள் விழுந்து கொண்டிருந்தது. ஓங்காரம் கண்களை மூடி விஷ்ணுவை வழிபடத் தொடங்கியது.

"ஓம் நமோ நாராயணா..."

விழுந்த பொருள் ஓங்காரத்தின் தடித்த (ஆமை) ஓட்டில் வந்து பட்டது. ஒளிந்து நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் அனைவரும் "ஐயோ" என்று பதறினர். ஆமை ஓங்காரம், தன் தலையை உள்ளே இழுத்துக்கொண்டது.

ஆமை ஓட்டில் விழுந்த அந்தப் பொருள், பட்டுத் தெறித்து வாவியின் அடியில் விழுந்தது. மயான அமைதி அந்த இடத்தைக் கழ்ந்து கொண்டது.

அசம்பாவிதம் ஒன்றும் நடைபெறாததால் சற்று நேரத்திற்குப் பின்னர் ஒவ்வொருவராக வகுப்பறையில் மீண்டும் கூடத் தொடங்கினர். ஓங்காரமும் தன் தலையை மெதுவாக வெளியே நீண்டியிருந்தது.

அந்தப் பொருள் அப்சரஸ் உருவத்தில் அமைந்த ஒரு 'கீரக்'.

மீண்டும் வகுப்பு களை கட்டியது.

(அடுத்த இதழில் பயணம் நிறைவுறும்)

நூல் அறிமுகத்திற்கு நூல்களை அனுப்புவவர்கள் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். ஒரு பிரதியை மட்டும் அனுப்பினால் அதற்கான நூல் அறிமுகம் இடம்பெற மாட்டாது. ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த நூல்களே நூல் அறிமுகத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

- குறிஞ்சி நாடன் -

உருவங்களும் சீல மன்தீர்களுமும்..

- தி. கேதீஸ்வரன்,

புதிய தலைமுறை படைப்பாளி அறிமுகம் - 53

இவரது தொடர்பு முகவரி:

இல. 1, மேலதிக அரசாங்க அதிபர் வதிவிடம், உள்வட்ட வீதி, வவுனியா, தொ.பே: 077 8148351

திருஞானசம்பந்தர் கேதீஸ்வரன் 9.9.1988ல் பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் மன்னார் சித்தி விநாயகர் இந்துக் கல்லூரியிலும் பயின்ற இவர் தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்றாம் வருட இயன் மருத்துவத்துறையில் பயில்கிறார். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது முதலாவது சிறுகதையான "துரோகம்" பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இளங்கதிர் சஞ்சிகையில் வெளியானது.

துப்பாக்கிவேட்டுக்களின் ஒலி வரவர நெருங்கிவருவதைப் போலிருந்தது. ரஞ்சனி இயலாமையுடன் கண்களை மூடிக் கொள்கிறாள்.

"எப்படியும் கொஞ்சநேரத்திலே இங்க வந்திடுவாங்கள். "அவளது அறிவு அவளை எச்சரிக்கிறது. அந்த இடத்தில் இருந்து எப்படியாவது விலகிச் சென்றுவிடவேண்டும் என அவள் உடலின் ஒவ்வொரு அணுக்களும் துடிக்கின்றன.

ஆனாலும் அவளால் அசைய முடியவில்லை. எங்கே அடி பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூட உணரமுடியாமல் அவளது உடல் முழுவதும் வலிக்கின்றது.

பாப் பாமோட் டையிலிருந்து புதுமாத்தான் வரை அவளுக்குத் துணைபுரிந்த கடவுள்கள் எத்தனை தரம் தான் எனச் சலித்துக் கொண்டார்களோ என்னவோ! இப்போது அவளைக் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

அவளை அறியாமல் அவள் உதடுகள் கந்தசட்டிக் கவசத்தை உச்சரிக்கின்றன. "ஏதேனும் கஸ்டம் வந்தா கந்தசட்டிக் கவசம் சொல்லு புள்ள. அந்தக் கஸ்டம் எல்லாம் சூரியனக் கண்ட பனிபோல விலகிடும்." அன்னையின் குரல் அவள் காதில் எதிரொலிக்கிறது.

"அம்மா எங்கே இருக்கிறியள்." அவள் உதடுகள் புலம்புகின்றன. அம்மா அப்பாவின் முகம் அவள் மனக் கண்ணில் வந்துபோகிறது. "அவங்களை யாவது காப்பாத்துசாமி." அவள் உள்ளம் இறைஞ்சுகிறது.

துப்பாக்கி வேட்டுக்களில் ஒலி மேலும் நெருங்கினால் போல இருக்கிறது. அவள் உடலின் ஒவ்வொரு அணுவிலும் அச்சம் ஓட்டிக் கொள்கிறது.

"அவங்கட கையில சிக்கிச் சீரழிய வச்சிராது. உடனே எண்ட உயிரெடுத்துக்கொள்." அவள் உதடுகள் முணுமுணுக்கின்றன.

"ரஞ்சனி அவங்கடகையில் உயிரோட மாட்டிக்கிறதவிட உயிர் போறதேமேல். நான் கடவுள் அதத்தான் வேண்டிக்கிறன்." சொன்னதோழி சுமதியின் முகம் மனக்கண்ணில் தோன்றியது. ஆனாலும் அவளுக்கு நேர்ந்த கதியை எண்ணிப் பார்க்கையில் ரஞ்சனியின் உடல் சர்வமும் நடுங்கிப் போகிறது.

அந்த வெறிபிடித்த மிருகங்களால் கடித்துக் குதறப்பட்ட சுமதியைப் போல ஆயிரக்கணக்கான பெண்களில் தானும் ஒருத்தியாகப் போகும் உண்மை அவளை நடுங்கச் செய்தது.

'தெருநாயின் மக்கள்'

இவர்களெல்லாம் ஒரு பெண்வயிற்றில் தானே ஜனித்திருப்பார்கள். ஒரு பெண்ணை பலர் சேர்ந்துகுதற, அவள் அங்கத்தில் தங்கள் வக்கிரங்களைக் காட்ட எப்படித்தான் மனம் வருகிறதோ.

துப்பாக்கிவேட்டுக்களின் ஒலி வெகு அருகில் கேட்கிறது. அவள் மெல்லத் திருப்பிப் பார்க்கிறாள். பசிகொண்ட மிருகங்களாக அந்த உருவங்கள் வெறியுடன் விரைந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

எறிகணை வீச்சிலும் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பட்டும் கூட மடியாத அவளைப் போன்ற துரதிஸ்டசாலிகளைக் கண்டவுடன் அந்த உருவங்களின் முகத்தில் வெறி அதிகரிக்கின்றது.

துப்பாக்கிவேட்டுக்கள் தீர்க்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் பெரியவர்கள் என்ற வேறுபாடுகள் இன்றி அனைவரும் சிதைந்துபோகின்றனர். அவளைப் போல அரை உயிரில் இருந்தவர்கள் மட்டுமன்றி பிணங்களும் கூட வக்கிரத்துக்கு உள்ளாகின்றன. கதறல்கள் சன்னங்களின் ஒலியில் சக்தியிழந்து கரைந்துபோகின்றன.

ரஞ்சனியின் உதடுகள் கந்தசட்டிக் கவசத்தை நடுக்கத்துடன் உச்சரித்தவாறே இருக்கின்றன. ஒரு உருவம் மெல்ல அவளை நெருங்குகிறது. அவளது அச்சம் உறைந்த விழிகள் அந்த உருவத்தை வெறிக்கின்றன. உதடுகள் உச்சரிப்பை நிறுத்த அவளது கண்களில் அச்சத்தையும் மீறிய இயலாமை படர்கிறது.

அந்த உருவத்தின் விழிகளும் அவளையே உற்றுநோக்குகின்றன. மேலும் சில உருவங்களும் நெருங்கிவருகின்றன. திடீரென அந்த உருவம் தன் கருவியால் ரஞ்சனியைக் குறிவைக்கிறது. "டப்" என்ற ஒலியை அவள் உணர்கிறாள்., தன் நெற்றியில் சிறியவலியையும்.

அந்த உருவம் மெல்லவிலகிச் செல்கிறது. திறந்தபடியே இருந்த அவளது விழிகள் விலகிச் செல்லும் மனிதனை வெறித்தவாறே இருக்கின்றன. அந்தவிழிகளில் நன்றி நிரம்பியிருக்கின்றது.

ஜெம் பேசவில்லை...

-கெகிறாவ ஸஹானா-

அந்தப் புதிய வங்கிக்கிளைக்கு நிர்வாகியாக என்னைப் பதவியேற்கும்படி மேலிடத்து உத்தரவு வந்தபோது நான் வேண்டா வெறுப்பாகவே முதலில் சம்மதித்தேன். அந்தப் பதவியில் தொடர்ந்து சில வருடங்கள் நீடித்தால் அது எனக்கே கிடைத்துவிடலாம் என்ற நம்பாசையை பலரும் ஊட்டியதன் பேரில் அந்தக் கிராமத்தின் புதிய வங்கிக் கிளையின் மேனேஜராக நான் பதவியேற்று இரண்டு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. ஊரிலிருந்து தினமும் பத்து கிலோமீட்டர் தூரம் பைக்கில் பிரயாணம் செய்து பழுதி படிந்த மண்ணில் காம்பிப்பதும், மாலையில் அதேயளவு தொலைவை, அதேவிதமாக மீண்டும் கடப்பதும் எனக்குப் பெருஞ்சிரமமாக இருந்தன. என்ன செய்வது? ஜீவனோபாயத்துக்காகத்தானே மனிதன் ஆலாய்ப் பறக்கிறான்? இந்த வயிறு மட்டும் இல்லாதிருந்தால் மனிதன் எவ்வளவு நிம்மதியாக வாழ்ந்திருப்பான்? சிலவேளை, இந்தப் புவலகில் சண்டைச் சரவுகளே இல்லாமல் போயிருக்கும்.

நான் வருமுன்னர் அங்கிருக்கின்ற பணிப்பெண் அந்தக் கட்டட வாசலைக் கூட்டித் துடைத்து துப்புரவாக்கி வைத்துவிடுவாள். வாசலில் சீருடையோடு காவலாளி நிற்க்பான். நான் வந்து திறந்ததும் எல்லோரும் உள்ளே ஆஜராவார்கள். பணிப்பெண் இடையில் தேவைப்பட்ட சின்னச் சின்ன வேலைகளைச் செய்து தருவாள். தேநீர் வாங்கி வருவாள். சிலவேளை சாப்பாடும் தான். அவளில்லாதபோது காவலாளி அவளது வேலைகளையும் சேர்த்து செய்து தருவான். அது ஒரு அமைதியான கிராமம் என்பதால் பாதுகாப்பு முதலிய எந்தப் பிரச்சினையும் எங்களுக்கு இருக்கவில்லை.

இப்படி ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த எங்கள் வாழ்வில்-இல்லையில்லை, -என்வாழ்வில்- திடீரென்று புயல் வீசியது. புயல் என்றா சொல்வது? இனிய தென்றல் அது.

காரிலிருந்து இறங்கி சாவியைச் சுழற்றியபடி வெள்ளை வெளேரென்று உயரமாக அவள் வந்து நின்றாள். தனது அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தானே இந்த வங்கியின் புதிய மேனேஜர் என்றாள். அவள் காண்பித்த பத்திரங்கள் அவளது கூற்றை உறுதி செய்தன. எனினும் எனக்கு எந்தத் தகவலும் வந்திருக்கவில்லை. எனவே நான் செய்வதறியாது குழம்பி நின்றேன்.

அவள் தனது கைத்தொலைபேசியை எடுத்து கொஞ்சம் குயிலின் குரலில் யாருக்கோ கதைத்தாள். ஒரு சில நிமிடங்களில் எனது தொலைபேசி அலறியது. அவளே எனது மேனேஜர் என்றும், என்னை அவளுக்குக் கீழே பணியாற்றும்படியும் வந்த மேலிடத்து உத்தரவு எனது காதுகளுக்குள் புகுந்தது.

நான் நினைத்திருந்தால் அந்த வேலையை அப்பொழுதே உதறிவிட்டு பழையபடி எனது பிரதான வங்கி அலுவலகத்திற்கே சென்று வேலையில் சேர்ந்திருக்க முடியும். சேவையில் பல வருடங்களைக் கடந்த நான் இந்தச் சின்னப் பெண்ணின் கீழிருந்து பணியாற்றுவதா என்ற துள்ளிக் குதித்திருக்க முடியும். ஆனால்,

அந்த வெள்ளைப்பூரா ஒரு நொடியில் எனது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விடுவாயா என்று என்னிடம் மௌனமாக சவால் விட்டது.

வரண்ட பாலைவனம் போன்று காய்ந்து கறுத்திருந்த எனது மனதில் ஒரு வெள்ளைப் புள்ளி விழுந்து என் இதயத்தையே வெண்மை யாக்கிவிட்டது. எனக்கென பிரத்தியேகமாக இருந்த அறையை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் பக்கத்து சிறிய கௌண்டரில் வந்தமர்ந்து கொண்டேன். கையால் தொட்டுவிடும் தூரத்தில் அவள்...பலவேளைகளில் அந்த வங்கிக்குள்ளே யாருயில்லாத தனிமையில் அவள்...பக்கத்தில் நான் மட்டும்....!

அவள் மிகவும் இயல்பாகப் பழகினாள். பள்ளாக்கில் தேநீர் கொண்டு வந்து எல்லோருக்கும் தந்தாள். கொண்டுவரும் சாப்பாட்டில் ஒரு துளியையாவது நம் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து தந்தாள். சிலவேளைகளில் எனது மனைவி, குழந்தைகளுக்குக்கூட பரிசுகள் வாங்கி வந்து என் கையில் தந்து அனுப்புவாள். என்னைவிட அதிகமாக ஐந்து கிலோமீட்டர்

தூரத்தில் இருந்து வந்தாலும் ரொம்ப முகமலர்ச்சியுடன் காணப்பட்டாள்.

ரசியமான பாதுகாப்பு அறையைத் திறப்பது, பாதுகாப்புக் குறியீடுகளை அமுத்துவது, அடகு வைக்கப்பட்டிருந்த நகைகளை உரியவரிடம் சேர்ப்பியது எல்லாவற்றிலும் நான் அவளுக்கு உதவுவேன். அப்பொழுதெல்லாம் அவளது சேலைத் தலைப்பு என் தோளில் படுமளவிற்கு எங்களிடையே நெருக்கம் இருக்கும். அவள் எதையுமே கண்டு கொள்ளாமல் தன் பணியைச் செவ்வனே செய்து வந்தாள்.

கல்யாணமாகி ஆறு மாதங்களுக்குள் தனது கணவனுக்கு புலணைப்பரிசில் கிடைத்து வெளிநாடு போய் விட்டான் என்றும், விரைவில் வந்து விடுவானென்றும் கூறினான். அவளுக்குத் திருமணமாகி ஒரு வருடம்தான் கழிந்திருந்தது. நான் பத்து வருடங்களைக் கடந்திருந்தேன். அடிக்கடி கணவனைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளும் ஏனைய பெண்களைக் கண்டிருக்கிறேன். இவள் முற்றிலும் மாறுபட்டவளாகத் திகழ்ந்தாள். ஏன், நான் இதுவரை கண்ட எல்லாப் பெண்களையும் விட இவள் வித்தியாசமாகத்தான் இருந்தாள்.

இந்தக் கொஞ்ச நாட்களாக இரவுகள் ஏன் என்னைக் கொல்கின்றன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. வீடு நான் விரும்பாத ஒரு இடமாக ஆகிவிட்டது. குழந்தைகளமீது எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது. என்மனைவி குச்சி குச்சியான கை கால்களுடன் பார்க்க ரொம்ப அவலட்சணமாகத் தோன்றினான். உண்மையாகவே அவள் குச்சிதான். ஆனால், நிறைந்த செவ்மும், பெரிய இடத்து சம்பந்தமும், வீடும், மோட்டார் சைக்கிளமாக அவள் என் வாழ்க்கையில் நுழைந்தபோது அந்தக் குச்சி அவ்வளவாக உறுத்தவில்லை. இப்போதோ படுக்க முடியாதளவுக்கு படுக்கை முள்ளாகக் குத்தியது. அந்த முள்ளின் நடுவே, சேலை உடம்பில் இருக்கிறதோ, இல்லையோ என்று சந்தேகக்குமளவிற்கு மெல்லிய ஆடையுடன் அவள் வந்து நின்றாள். பூங்கொடிபோல அசைந்தாள். தேவதை போன்று சிரித்து நின்றாள்.

காலை கண்விழித்ததும் பெரிய போராட்டம். கண்கள் புறியெரியும்; உடம்பு முரண்டு பிடிக்கும். எந்த வேலையிலும் மனது செல்லாது ரொம்ப அலுப்பாக இருக்கும்.

வாங்கிக்கு வந்ததும் சிரித்துக் குலுங்கும் அவளைக் காண மீண்டும் பித்தம் தலைக்கேறும்; வேறு வழியின்றி குனிந்த தலை நிமிராத காரியங்களை முடிப்பேன். அவள் ஏதாவது தகவல் கேட்டால் போதும். "எனக்கென்ன தெரியும்? இங்கே நானா மேனேஜர்?" என்று அவளுடன் பாய்ந்து விழுவேன்.

சிலவேளைகளில் எனது முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு "தலைவலியா?" என்று கேட்டுவிட்டு தனது கைப்பையிலிருந்து மருந்து எடுத்துத் தருவான். பலவேளைகளில் அவளை நேரே நிமிர்ந்து பார்க்க முடியாமல் தலையைக் குனிந்து கொள்வேன்.

ஒருதடவை என்னையறியாமலேயே நான் அவளை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, தற்செயலாகத் தலை நிமிர்ந்தவள் என் பார்வையை சந்தித்ததும் திடுக்கிட்டு நிலைகுலைந்து போனாள். அதற்குப்பிறகு சில நாட்கள் என் அருகே வரப் பயந்தவள் போன்று காணப்பட்டாள்.

நான் என்னையே நொந்துகொண்டேன். "சீ மடையா, இவ்வளவு அசிங்கமாக அந்தப் பெண்ணை நோட்டமிட்டு அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தைப் பயங்காடி விட்டாயா?" என்று என் மனசாட்சி வேறு என்னை இடித்துரைக்கும்.

அதன்பிறகு அவளது பழைய கலகலப்பு கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வரத் தொடங்கிற்று. பூணையைக் கண்டு பதுங்குகின்ற ஒரு பச்சைக்கிளியைப்போல பயந்து அவள் நடுங்குவதை நான் உணரத் தலைபட்டேன். அவளது சிந்தனை தோய்ந்த முகம் என்னுள் பல கேள்விகளை எழுப்பிற்று.

திடீரென்று இரண்டு நட்களாக அவளைக் காணவில்லை. சுகயீனம் என்ற அறிவித்திருந்தாள். எனக்கோ இரண்டு யுகங்கள் கழிந்தாற்போல. அவளைச் சென்று பார்க்க மனது அவாவிற்று. தொலைபேசியில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அவள் வீட்டை அடைந்தேன்.

அவள் வீடு ஹோவென்று திறந்திருந்தது. வெளியே இருந்து பார்த்தபோது எந்தவித அரவமுமில்லை. பெல்லை அமுத்தினேன்.

எந்தப் பதிலுமில்லை. கதவில் லேசாகத் தட்டினேன். உள்ளேயிருந்து குரல் கேட்டது. என்னை வந்து உட்கார்ச் சொன்னது.

தயக்கத்துடன் அடி மேலடி வைத்து உட்சென்றேன். அது ஒரு விடுமுறை நாளின் காலை வேளை. எனினும் அந்த வீட்டைச் சூழ ஒருவகை மயான அமைதி நிலவிற்று.

சில சிமிடங்களின் பின்னர் அவள் தோன்றினாள். பார்த்தால் சுகயீனத்தின் எந்த அடையாளமும் தெரியவில்லை. மழையில் நனைந்து சிலிர்த்த மலரைப்போன்று அப்போதுதான் குளித்துவிட்டு ஜீன்ஸும், டீசெட்டமாக என் எதிரே வந்து நின்றாள். என் கண்கள் கூசின. தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டேன். உடம்பு வெடவெடவென்று நடுங்குவது போன்று எனக்குள் பிரமை.

அவள் சாவகாசமாக வந்து என்னருகே அமர்ந்து மலர்ந்து சிரித்தாள். "என் மனதில் ஒரே குழப்பம். எனவே லீவு போட்டேன்.." என்று ரொம்ப சிம்பிளாகச் சொன்னாள். எனக்குத் தலை கிறுகிறுக்கத் தொடங்கிற்று.

அவள் உள்ளே சென்று குடிப்பதற்கு ஏதோ கொண்டு வந்தாள்.

அதை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாமல் எனது கைகள் நடுங்கின. முகம் கறுத்து பொலிவிழந்து நிற்பதுபோன்ற ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை என்னை ஆக்கிரமித்தது.

மிக அருகே வந்தவள் என் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்து "காய்ச்சலா? ஏன் இப்படி நடுங்குகிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள்.

நான் விழிகள் பிதுங்கி நிற்பதுபோன்ற ஒரு வகை மரண அவஸ்தைக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மூழ்குவதை உணரலானேன். ஏதும் செய்ய முடியாத நிலையில் கைகால்கள் மரத்துப் போயின. வெகு சிரமப்பட்டு அந்தப் பானத்தை அருந்தினேன். திருப்பிப் பார்க்காமலே எழுந்து வந்துவிட்டேன். அவள் எனது உயர் அதிகாரி என்ற உண்மை ஒரு வெளிச்சம்போன்று என்னுள் பரவிற்று.

அதன்பிறகு அந்த வெள்ளை மலரை நோக்கடிக்கும்படியான எந்த கள்ளத்தனமும் என் உள்ளத்தில் தோன்றவில்லை.

-நிறைவு-

முத்துவாட்டி

பஞ்சத்தவையா

—நடேசன்

இலங்கையில் பேராதனை மிருக வைத்தியத் துறையில் நாய் பூனைகளுக்கான புதிய வைத்தியசாலை அரசாங்கத்தால் கட்டப்பட்டு மிருக வைத்திய பீடத்திற்கு கையளித்திருக்கிறார்கள். அந்த வைத்தியசாலையில் ஒரு வாரகாலம் மாணவர்களுக்கு பயிற்றுவிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. இலங்கையில் மிருக வைத்தியத் துறையில் இருந்து பெற்ற பட்டப்படிப்பு என்னை மெல்பனில் மிருக வைத்தியம் செய்வதற்கு தயார் படுத்தியது. குறைந்த பட்சம் நான் பெற்ற அறிவை சிறிதளவாவது மீண்டும் அங்கு தற்போது பயிலும் மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து நான் பட்ட கடனில் சிறிய அளவை தீர்த்துக் கொள்ள நினைத்ததால் இந்த சந்தர்ப்பத்தை கெட்டியாக பிடித்துக் கொண்டு கண்டி சென்றேன். என்னுடன் முன்னர் படித்த சகாக்கள்தான் அங்கு வைத்தியத் துறையின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்ததால் எனது அனுபவம் இனிமையாக இருந்தது.

இங்கே நான் சொல்ல வருவது வேறு ஒரு புதி விதமான அனுபவம். நான் அங்கு வைத்தியசாலையின் மேல் மாடி அறையில் இருந்த போது இரண்டு இளம் விரிவுரையாளர்கள் வந்து, "17 வயதான ஒரு நாயின் கால் முறிந்து விட்டது. ஆனால் அதன் எஜமானர் அதற்கு சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டாம் என சொல்லிவிட்டார். இந்நிலையில் நாம் என்ன செய்வது." எனக்கேட்டனர்.

நான் கீழே சென்று பார்த்தேன். ஒரு மத்தியதர வயதுள்ள சிங்கப்பெண் தனது நாயை பிள்ளை போல் தூக்கி வைத்தபடி, 'கார்க்காரன் அடித்து விட்டு சென்றுவிட்டான். இது வேதனையில் கத்திக் கொண்டு துடிக்கிறது. இதைக் காப்பாற்றுங்கள் ஒப்பரேசன் செய்தால் இது இந்த வயதில் தாங்காது' என கண்ணீர் மலக கூறினார்.

பதினேழு வயதான நாய் என்பது எண்பத்தைந்து மனித வயதிற்கு ஒப்பானது. அவுஸ்திரேலியாவில் இரத்தம், எக்ஸ்ரே பார்த்து, திருப்தி தந்தால் ஒப்பரேசன் செய்யவோம். ஒப்பரேசன் செய்யமுடியாது என்றால் கருணைக்கொலைக்கு ஆலோசிப்போம்.

இலங்கையில் கருணைக்கொலை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. புத்த சமய பிக்குகளுக்கும் இதனைப் பிரசாரம் செய்வதால் மக்கள் மத்தியில் கருணைக்கொலைக்கு பெரும் எதிர்ப்புள்ளது. இந்த எதிர்ப்புணர்வினால் அங்கு விசர்நாய்கடியை ஒழிக்க

முடிவதில்லை. கட்டாக்காலி நாய்களை கருணைக் கொலை செய்வதின் மூலம் சீக்கிரமாகவே இலங்கை போன்ற தீவில் விசர்நாய்கடியை ஒழித்திருக்க முடியும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலத்தில் இந்த விசர்நாய்கடி ஒழிக்கும் திட்டத்தில் நாய்களை சுருக்கு கம்பியால் கழுத்தில் சுருக்கு போட்டு இழுத்து வண்டியில் ஏற்றி பண்ணைக்கடலில் வண்டியை மூழ்கடிப்பார்கள். அதன் பின் செத்த நாய்களின் வால்களை வெட்டி வந்து மாநகரசபையில் நாய்பிடிப்பவர்கள் தங்கள் பணத்தை வசூல் செய்வார்கள். இப்படியான மனிதாபிமானமற்ற கொலைகளுக்கு எதிர்ப்பு வந்தது ஆச்சரியமில்லை.

தற்பொழுது இலங்கை அரசாங்கம் பெண்நாய்களை கருத்தடை செய்வதற்கு அனுமதித்ததன் மூலம் வருடத்தில் மூன்றுபேர் விசர் நாய்கடிக்கு உட்பட்டு ஏற்படும் இறப்பு தற்பொழுது ஊம்பதாக குறைந்து உள்ளது.

என்னிடம் பரிசோதனைக்கு வந்த விபத்தில் சிக்கிய நாய்க்கு நல்லவேளையாக பின்காலின் கீழ்ப்பகுதிதான் உடைந்திருந்தது. ஆனால் எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்ப்போம் என நினைத்த போது அந்தப் பிரிவில் வேலை செய்பவர்கள் அச்சமயத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

எக்ஸ்ரே எடுக்காமல் ஒப்பரேசன் செய்யமுடியாது. ஆனால் எலும்பை பொருத்தவேண்டும். அதாவது பதினெட்டாவது நூற்றாண்டுக்கு முன்பு செய்த மருத்துமுறைகளை பாவிக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயத்துக்கு நான் தள்ளப்பட்டேன்.

ஆதிகாலத்தில் சாரயத்தை குடிக்கக் கொடுத்துவிட்டு கால்முறிந்தவர்களின் முறிந்த காலை கயிற்றால் கட்டி பலமணிநேரம் தொங்கவிடுவார்கள். அவர்களது உடல் நிறை முறிந்த இடத்தில் உள்ள தசைகளை இழுத்து களைக்கப்பண்ணும். இதன்மூலம் முறிந்த எலும்பை சுற்றி சுருங்கி இருந்த தசைகள் இழுப்புவதால் ஒன்றோடு ஒன்றாக ஏறி இருந்த எலும்பின்பகுதிகள் பழைய இடத்திற்கு வரும். அதன் பின்பு பலகையை போட்டு இறுக்கி கட்டுவார்கள் இதை விட எங்கள் ஊரில் சோற்றை வைத்து துணியால் கட்டினால் காய்ந்து சுருங்கிய சோறு கெட்டியாக காலை பிடித்துக்கொள்ளும் போது முறிந்த எலும்புகளில் அசைவு ஏற்படாது. ஆறு கிழமைகளில் முற்றாக பொருந்திக்கொள்ளும்.

ஒட்டகப்புலத்தாரிடம்புக்கை கட்டுவதும் அரப்புலத்தில் புக்கை கட்டுவதும் இந்த வைத்திய முறைதான். இங்கே முறிவு எப்படி இருந்திருக்கும் என்ற ஊகத்தில்தான் வைத்தியம் நடப்பது வழக்கம். மேலும் நேரான எண்புகளுக்கு இந்த முறை பொருந்தி வரும். ஆனால் மூட்டுகளுக்கு அருகில் முறிவு நடந்தானோ அல்லது மூட்டுக்குள் முறிவு இருந்தானோ இந்த புக்கை விடயம் சரிவராது.

நானும் இக்கால ஊக அடிப்படையிலான மருத்துவத்திற்கு ஆளாகியிருந்தேன். சிறு வயதில் ஆட்டை துரத்துவதற்காக கிணற்றுக்கட்டால் நடந்து சென்று கால் தவறி கிணற்றில் விழுந்தபோது எனக்கும் ஒட்டகப் புலத்தில் ஆறுகிழமை புக்கை கட்டி அதன் பின் ஆறுகிழமை தைலம் போட்டு உருவினதால் எனது முதுகு குணமாகியது.

நாயின் விடயத்துக்கு வருவோம்

கால்முறிந்த நாயின் வலிக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும் எனச் சொல்லி மயக்க மருந்தை கொடுத்துவிட்டு முறிந்த பின்காலை கயிற்றில் கட்டி நாயை தொங்கவிட்டேன். புக்கைக்கு பதிலாக வைத்தியசாலையில் மனிதர்களுக்கு பரிஸ் பிளாஸ்டர்

பாவிப்பார்கள். ஆனால் நாய்கள் அந்த பிளாஸ்டரை கடித்து தின்றுவிடும் என்பதால் அவுஸ்திரேலியாவில் நாங்கள் பைப் காஸ்ட் எனப்படும் ஒன்றை பாவிப்போம். அது இலங்கையில் இல்லாததால் கண்டியில் பாரம்சியில் இருந்து பரிஸ் பிளாஸ்டரை வாங்கி வரச் சொல்லி, அந்தப் பெண்மணி அதனை வாங்கி வந்தார்.

கொதிதண்ணீரில் நனைத்து அந்த நாயின் காலில் பிளாஸ்டரை போட்டுவிட்டு 'நாய்க்கு வேண்டிய அளவு சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்த பிளாஸ்டரை நாய் தின்று விடும்' எனச் சொன்னேன்.

மலர்ந்த முகத்துடன் 'மாத்யையாட்ட பின் சித்தவெனவா' (ஐயாவுக்கு புண்ணியம் கிடைக்கட்டும்) என சிங்களத்தில் சொல்லி விட்டு மீண்டும் அந்த நாயை பிள்ளையைப் போல் தூக்கியபடி அந்தப் பெண் வெளியேறினாள்.

இளம் விரிவுரையாளராகிய பெண் 'ஆறு கிழமையில் என்ன நடந்தது என்பதை அறிவிக்கிறேன்' என்றாள்.

'அவுஸ்திரேலியாவில் பணத்துக்காக வைத்தியம் செய்த நான் இன்று இங்கு புண்ணியத்துக்காக வைத்தியம் செய்தேன்' என்றேன்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் இலங்கையர்கோன் ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி

மறைந்த எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோன் அவர்களின் நினைவாக அன்னாரின் குடும்பத்தவர்களின் அனுசரணையுடன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சிறுகதைப் போட்டியொன்றை நடத்தவுள்ளது.

போட்டி விதிகள்:

- அ. இலங்கையை வதியுலமாகக் கொண்ட சகலரும் வயதெல்லை இன்றி இப்போட்டியில் பங்குகொள்ளலாம்.
- ஆ. ஒருவர் எத்தனை சிறுகதைகளும் அனுப்பி வைக்கலாம்.
- இ. அனுப்பப்பெறும் சிறுகதைகள் முன்னர் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றதாகவோ, ஏதேனும் ஊடகமொன்றில் வெளிவந்ததாகவோ, அன்றி ஏதேனும் ஒரு தொகுப்பில் பதிவானதாகவோ இருந்ததாகாது.
- ஈ. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களோ அல்லது அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களோ போட்டியில் பங்குபெறும் தகுதி பெறமாட்டார்.
- உ. நடுவர்களின் தீர்ப்பே சிறுதியானதாகும்.
- ஊ. சிறுகதைகள் 2012 யூலை 21ஆம் திகதிக்கு முன்னர் அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும் என்று பொதுச் செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

சிறுகதைகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி:
இலங்கையர்கோன் சிறுகதைப் போட்டி
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
பொதுச் செயலாளர்,
இல.07, 57வது ஒழுங்கை, கொழும்பு 08.

சுமரிழிஸ்

இலக்கியத் திறனாய்வியல்

அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

(21)

4. தமிழின் சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியல் - தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

4.1.7 எண்பதுகளிலிருந்து..

தமிழ்த் திறனாய்வியலின் இயங்குநிலையில் 1970 களிலிருந்து தொடரும் வரலாற்றிலே **'மார்க்ஸியர்'** எதிர் **'மார்க்ஸியர்'** என்ற நிலையில் நிகழ்ந்த விவாதங்களை முன்னைய கட்டுரையில் நோக்கினோம். **விமர்சன யதார்த்த வாதச்** சிந்தனைகள் மற்றும் **அந்நியமாதல்** கருத்தாக்கம் என்பன தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமானதை யொட்டி **சோஷலிஸ யதார்த்த வாதத்துக்கு** எதிரான வலுவான ஒரு 'விமர்சனத் தளம்' உருவானமை அங்கு நோக்கப்பட்டது. இவ்வாறான சூழலில் 1980களிலிருந்து தமிழ்த் திறனாய்வியலானது புதியதொரு வரலாற்றுக் கட்டத்தில் அடிபதிக்கத் தொடங்குகின்றது.

தமிழ்ச் சூழலில் 1980க்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியானது இலக்கிய இதழ்கள் பல்கிப் பெருகிய காலகட்டமாகவும் பெருந்தொகையான நவீன இலக்கிய ஆக்கங்கள் மற்றும் திறனாய்வியல் நூல்கள் என்பன வெளிவந்த காலகட்டமாகவும் அமைந்ததாகும். இன்றுவரையான நிலை இது. இலக்கிய இதழ்களின் பெருக்கத்தால் படைப்பு முயற்சிகளுக்கான களங்களும் அவைபற்றிய விவாதக் களங்களும் விரிவடைந்தன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இக்கால கட்டத்திலே, பல்கலைக்கழகங்களிலும் மற்றும் உயர்கல்விநிறுவனங்களிலும் தமிழ்சார் ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டோரின் குறிப்பிடத்தக்க பெருந்தொகையினர் நவீன இலக்கிய வகைகளின் வளர்ச்சி மற்றும் திறனாய்வியல் பார்வைகள் என்பவற்றில் தனிக்கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். இவ்வாறான சூழலில், அனைத்துலக மட்டத்தில் பேசப்பட்டபுதிய இலக்கிய 'இஸ்'ங்கள் பலவும் தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமாகத் தொடங்கின. இத்தகைய சூழ்நிலைக்காரணிகளால் தமிழ்த் திறனாய்வியலானது புதுவேகத்துடன் நடைபயிலத் தொடங்கியது.

எண்பதுகளிலிருந்து தொடரும் திறனாய்வியல் செல்நெறிகள்

- இயங்குதளங்கள்பற்றிய பொதுக் குறிப்பு

இவ்வாறான சூழலில் திறனாய்வியல் இயங்கினின்ற தளங்களை முக்கியமான நான்கு வகைகளில் அடக்கலாம். இவற்றுள் முதலாவது தளம் முன்னர் நாம் நோக்கியவாறு க. நா. சுப்பிரமணியம் மற்றும் சி.சு. செல்லப்பா முதலியவர்களைத் தொடர்ந்து, **அழகியலுக்கான முக்கியத்துவத்தை** முன்னெடுத்துின்ற சிந்தனைத்தளமாகும். வெங்கட் சாமிநாதன், தரும. சிவராமு மற்றும் பலரால் தொடரப்பட்டு இன்றுவரை உயிர்ப்புடன் இயங்கிவருவது, இது.

இரண்டாவது தளம் **மார்க்ஸிய நோக்கு** என்றவகையில் தமிழ்ச் சூழலுக்கு 40-50களில் அறிமுகமாகிய **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதத்** தளமாகும். க.கைலாசபதி முதலிய முன்னோடிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் கோ.கேசவன் முதலியவர்களால் தொடரப்பட்ட இத்தளநிலையானது எழுபதுகளில் வந்த **விமர்சன யதார்த்தவாத** அலையையும் அதன்தொடர்ச்சியாக அமைந்த புதிய **இணங்கலையும்** எதிர்கொண்டு இன்றுவரை ஒரே சீராகத் தொடருகின்றது.

மூன்றாவது தளம் **விமர்சன யதார்த்தவாதத்** தளமாகும். **மார்க்ஸிய நோக்கு** என்றவகையில் 1960-70களில் அறிமுகமாகிய இந்த அணுகு முறையானது 80களில் பலநிலைக் கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்தது. அனைத்துலக மட்டத்தில் பேசப்பட்ட இலக்கிய புதிய **இணங்கல்** பல தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமாவதற்கு ஏற்றவகையில் இத்தளம் விவாதச் சூழலை அகலப்படுத்தியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்றம்சமாகும். இவ்வாறான இயங்குநிலையிலே முனைப்பாக வெளிப்பட்டுநின்ற திறனாய்வுச் செல்நெறிகளைப் பின்வருமாறு இரு வகைப்படுத்தலாம்.

விமர்சன யதார்த்தவாதத் தளம்சார் சூழலின் இருவகைச் செல்நெறிகள்- மார்க்ஸிய தளத்தில் உறுதிபட நின்றவையும் விலகிச் சென்றவையும்

விமர்சன யதார்த்தவாதத் தளம் சார்ந்த முதலாவது வகைச் செல்நெறியானது, மார்க்ஸியத்தின் அடிப்படைகளில் தெளிவாகக் காலூன்றி நின்றவாறே, பண்பாடு மற்றும் அழகியல் சார்ந்த புதிய சிந்தனைகளுக்கு உரிய மதிப்பளித்து

வரவேற்பதான மனப்பாங்குடன் அமைந்தவையாகும். இந்த இயங்குநிலைக்கான முக்கிய சான்றுகளாக அமைவன தமிழகத்தில் 'ஞானி' அவர்களும் மற்றும் ஈழத்தில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியவர்களும் மேற்கொண்ட அணுகுமுறைகளாகும்.

விமர்சன யதார்த்தவாதச் சூழலில் அறிமுகமானதான **அந்நியமாதல்** கருத்தாக்கத்தைத் தமிழிலக்கியச் சூழலுக்குள் நெருக்கமாக இட்டுவந்தவர்களில் முக்கியானவர் ஞானி அவர்களாவார். 'பண்டைத் தமிழிலக்கியத்திற் பொதிந்துள்ளவையான **அறம் மற்றும் சமயம் என்பன சார்ந்த மானுடசாரங்களை அந்நியமாதல்** மூலம் சரியானவாறு புரிந்துகொள்ளமுடியும்' என்றகருத்தை அழுத்தமாக முன்வைத்துத் தொடர்ந்து இயங்கியவர் - இன்றும் இயங்கிவருபவர், இவர். இவருடைய மேற்படி நிலைப்பாட்டைப் பின்வருங்கூற்று தெளிவுறுத்தி நிற்கிறது.

"இலக்கியத்தின் ஆழத்தில் நீரோட்டமாக ஓடும் அறம் என்பது சமய ஆக்கத்தின் ஒரு முக்கிய தூண். கடவுள் என்ற வடிவத்தில் பிரபஞ்சத்தின் அழகும் ஆற்றலும் மனிதனின் நற்குணங்களும் இலக்கியத்தில் பெரிதாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நியமாதல் என்ற கோட்பாட்டின் மூலத்தான் இத்தகைய புரிதலைப் பெறுகிறோம். தேவாரம், திருவாசகம், திவ்வியப் பிரபந்தம், மட்டுமல்லாமல் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் ஆகியவற்றையும் இந்த நெறியில்தான் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்".

(படைப்பியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம் .1994.ப.41.)

இவ்வாறான பார்வையுடன் பண்டைய இலக்கியப்பரப்புத் தொடர்பான தனது மனப்பதிவுகளை ஆய்வுநிலையில் பதிவுசெய்துவரும் அவர் அதற்குச் சமமாகச் சமகால இலக்கிய ஆக்கங்களப்பற்றிய தனது கணிப்புகளைப் பொறுப்புணர்வுடன் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தி வருபவருமாவார். **படைப்பியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம்**(1994), **மார்க்சியத்தின் புதிய பரிமாணங்கள்**(1999), **மார்க்சியம் - தேடலும் திறனாய்வும்**(2000), **மார்க்சியமும் தமிழ் இலக்கியமும்**(2001), **மறுவாசிப்பில் தமிழ் இலக்கியம்**(2001) மற்றும் **வரலாற்றில் தமிழர், தமிழ் இலக்கியம்**(2004) முதலான இவருடைய தொகுப்பு நூல்களில் அமைந்துள்ள கட்டுரைகள் இவரது மேற்படி 'மார்க்சிய அடிப்படைகளிலிருந்து விலகாத அணுகுமுறை'களின் முக்கிய பதிவுகளாக அமைந்தனவாகும்.

காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்கள் 1950களின் பிற்பகுதியில் மார்க்சிய விமர்சகராக அடிபதித்தவர் என்பதும் அவ்வகையில் அச்சூழலின் **சோஷலிச யதார்த்தவாதச்**

சிந்தனையால் வழிநடத்தப்பட்டவர் என்பதும் நமது முதற்கவனத்துக்குரிய செய்திகளாகும். அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் **விமர்சன யதார்த்தவாதம்** சார்ந்த புதியசிந்தனைகள் அறிமுகமான போது **மார்க்சியத்தின்** அடிப்படைகளினின்று விலகாமலே அவற்றை உரியவாறு புரிந்துகொள்ள முற்பட்டவர், அவர். அவ்வகையில் அவர், **சோஷலிச யதார்த்தவாதம்** மற்றும் **விமர்சன யதார்த்தவாதம்** ஆகியவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாட்டிலே இரண்டினதும் 'சாதக - பாதக' அம்சங்களை ஒரு 'கொள்கைத் தெளிவுள்ள' **மார்க்சியவாதியாக** நின்றுநிதானித்து வரலாற்றுப் பார்வையுடன் விளக்கியுரைக்கும் பணியை மேற்கொண்டவராவார். இத்தொடர்பிலே அவர், புதிய வரவுகளை **'இயங்கியல் நிலையிலான வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம்'** என்பனவாக்ககருதி அவற்றின் பயன்பாட்டு அம்சங்களைக் கவனத்திற்கொள்ள முற்பட்டவருங் கூட. இந்நிலைப்பாட்டிலே, இலக்கியப் படைப்பில் **அழகியலுக்குரிய முக்கியத்துவத்தை** அவர் வலியுறுத்திவந்தவர். (இதனை முன்பே 19வதுகட்டுரையிலே **இலக்கியமும் கருத்து நிலையம்**(1982) என்ற அவருடைய நூற்சான்றினூடாக நோக்கியுள்ளோம்).

சோஷலிச யதார்த்தவாதம் தொடர்பாக அவர் முன்வைத்த முக்கிய விமர்சனங்களிலொன்று, 'இந்திய மற்றும் இலங்கை ஆகிய 'சோஷலிசப் புரட்சி ஏற்பட்டிராதநாடுகளில் மார்க்சிய கலை, இலக்கிய நோக்கு என்றவகையில் அது (**சோஷலிச யதார்த்தவாதம்**) முதலில் முன்னிறுத்தப்பட்டமை ஒரு வரலாற்றுத் தவறு' என்பதாகும். (இத்தொடர்பிலான மேலதிகவிளக்கத்திற்கு: **கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நேர்காணல்கள்** - 2003.பக் 237-38. இதுபற்றிய ஒரு குறிப்புப் மேற்படி19வது கட்டுரையின் இடம்பெற்றுள்ளது)

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்களுடைய மேற்சட்டியவாறான நிலைப்பாடுகளுக்கும் குரிய சான்றுகளாக அவரது பெருந்தொகையான எழுத்தாக்கங்களையும் ஆய்வரங்கச் சிறப்புரைகளையும் எடுத்துக்காட்ட முடியும். இக்கருத்தை அவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துரைத்துள்ளார். இவ்வகையில் குறிப்பாக, அவருடனான நேர்காணல்களின் பதிவுகளாக அமைந்த மேற்சட்டிய, **கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நேர்காணல்கள்**(2003), **கார்த்திகேசுசிவத்தம்பி - இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்**(2005) ஆகியன நமது பார்வைக்குரிய முக்கியத்துவ முடையன வாகும்.

விமர்சன யதார்த்த சிந்தனைச் சூழலில் இன்னொருவகையான செல்நெறிகள் மார்க்சியத்தளத்தை விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தியவாறே அதிலிருந்து விலகிச்செல்வதான செயன்முறைகளாக அமைந்தவையாகும். இவ்வாறு விலகிச்செல்வதான செயன்முறைகளிலொன்று **நவீனத்துவ** தளத்துடன்

நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதான முயற்சியாக அமைந்தது. கலை மற்றும் இலக்கியம் ஆகியவற்றை முழுவதும் 'அகவிய'மானவையாக அதாவது படைப்பாளியின் மனக்காட்சியிலிருந்தே ஊற்றெடுப்பனவாகக் கருதுவதே **நவீனத்துவ** சிந்தனைகளின் பொது அடிப்படையாகும் என்பதை முன்பே (3ஆம் கட்டுரையில்) நோக்கியுள்ளோம். இவ்வாறான நவீனத்துவ சார்பான செயல் முறைக்குச் சான்றாக அமைவது **எக்ஸிஸ்டென்டென்ஸியலிஸம் (Existentialism)** என்பதான **இருப்பியல் (அல்லது இருத்தவியல்)** வாதத்தின் அறிமுகம் ஆகும். 60களின் இறுதிக் கூற்றில் தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமாகித் தொடரும் முக்கிய கோட்பாடு இது.

ஐரோப்பியச் சூழலில் தனிமனிதனது விடுதலையையும் வாழ்வின் சாராம்சத்தையும் தேடுவதான நோக்குடன் உருவான இவ்வாழ்வியற் கோட்பாடானது, **'மனிதருடைய வாழ்க்கைக்கு உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என எதுவுமில்லை. மனிதன் அதற்கு அர்த்தம் கற்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தனக்கு முன்னால் உள்ளவற்றுள் விருப்பமானதைத் தேர்வுசெய்யும் சுதந்திரம் அவனுக்கு உளது'** என்ற கருத்தியலாகக் கலை இலக்கியங்களிற் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. படைப்பாளியை ஒரு தனிமனிதராக நிறுத்தி அவரின் மனவுலகம் பற்றிப் பேசினின்ற இந்த **நவீனத்துவச் சிந்தனைகள்** அவரை வரலாற்றினின்றும் மரபுசார் நம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சியினின்றும் விடுவித்தன என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். இதன் முக்கிய சிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்தவர் பிரெஞ்சு தத்துவவாதியான ஜீன் பால் சார்தர் (Jean-Paul Charles Aymard Sartre, 1905-1980) ஆவார். இதனைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகம்செய்த முக்கிய சிந்தனையாளர் எஸ். வி. ராஜதுரை அவர்களாவார்.

(இந்த **இருப்பியலையே நவீனத்துவத்தின்** கடைசிக் கோட்பாடாகவும் பின் நவீனத்துவத்தின் வரவுக்காகக் காத்திருந்த கோட்பாடாகவும் ஆய்வாளர் கருதுவர்.)

விமர்சன யதார்த்தவாதச் சிந்தனைச் சூழலில் மார்க்ஸியத் தளத்தை விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தியவாறே அதிலிருந்த விலகிச்செல்வதான செயல்முறையின் மற்றொரு சிந்தனைப் பிரிவாக அமைந்தவை **அமைப்பியல் (Structuralism) பின்அமைப்பியல் (PostStructuralism)** மற்றும் **பின்நவீனத்துவம் (Post Modernism)** முதலிய பெயர்களில் அறிமுகமான புதிய 'இன'ங்கள்ஆகும். 1980களிலிருந்து ஒன்றன் பின்னொன்றாக அறிமுகமான இப்புதிய **இனங்கள்** பற்றி நவீன தமிழிலக்கியச் சூழலில் விரிவாகவே பேசப்பட்டுள்ளது. அவை பற்றி எழுந்த விமர்சனங்களும் பல. அவற்றை இங்கு விரித்துப்பேசுவது அவசியம் என நான் கருதவில்லை. சமகாலத் திறனாய்வியல் வரலாற்றில் அவை புலப்படுத்திற்கும் முக்கிய மாற்றமொன்றை

இனங்காட்டுவதே இங்கு அவசியமாகின்றது. அந்த மாற்றம் **வாசகர் மையநோக்கு** என்பதாகும். படைப்பொன்றைப் பற்றிய பார்வையிலே, **'படைப்பாளியின் ஆளுமை அம்சங்கள்'** மற்றும் **'படைப்பின் சமூகப் பிரதிபலிப்பு நிலை'** ஆகியனபற்றிய பார்வையே அக்காலம் வரையிலான பொதுவான நோக்குநிலைகளாக அமைந்திருந்தன. இவற்றுக்கு அப்பால் சென்று, **'குறித்த ஒரு படைப்பை வாசகர் எவ்வாறு பொருள் கொள்கிறார்?'** என்பதான வினாவை முன்னிறுத்தியதாக அமையும் பார்வையே **வாசகர் மைய நோக்கு** எனப்படுகிறது. இவ்வாறான **வாசகர்மையச் சிந்தனையானது குறித்த ஒரு கட்டத்திலே 'படைப்பாளி இறந்துவிட்டான்'** என்பதான தீவிர கருத்தாக்கம் வரை சென்றது என்பது சமகாலத் திறனாய்வியல் வரலாறு தரும் முக்கிய செய்தியாகும். இவ்வாறான கருத்தாக்கங் களுக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்த மேற்படி **அமைப்பியல்** முதலிய சிந்தனைகளின் முக்கிய அம்சங்களையும் இச்சிந்தனைகள் தமிழ்ச் சூழலில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட முறைமைகளையும் இங்கு சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல் மற்றும் **பின் நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் வாசகர் மைய நோக்கும்**

ஐரோப்பியச் சூழலிலே கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதலே சமூகம்சார்ந்த அறிவியல் துறைகளில் - குறிப்பாக மொழியியல், உளவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், மானுடவியல் முதலானவற்றில் - நிகழ்ந்துவந்துள்ள சிந்தனைப் பரிமாற்றங்களின் தொடர்ச்சியாக உருவான **'இன'ங்கள், இவை**. தொன்மங்கள் எனப்படும் புராணமரபுகள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் முதலியன சார்ந்த பண்பாட்டுவரலாற்றுப் பின்புலம்பற்றிய சிந்தனைகளுடாக முளைவிட்ட கருத்தாக்கங்கள் இவை.

இவற்றுள் முதலாவதான **அமைப்பியலானது** ஐந்து வெவ்வேறு அறிவியல் துறைசார்ந்தவர்களின் சிந்தனைகளின் பேறாக உருவாக்கம் எய்தியதாகும். மொழியியலாளரான பேர்டினன்ட்-டி-சசூர் (Ferdinand de Saussure-1857-1913), ஒலியியலாளரான ரோமன் யாக்கப்சன் (Roman Osipovich Jacobson-1896-1982) நாட்டார்வழக்காற்றியலாளரான விளாடிமிர் பிராப் Vladimir Propp 1895-1970), மானுடவியலாளரான லேவி-ஸ்ட்ராஸ் (Levi Strauss-1908-2009) இலக்கிய அமைப்புபுவாத சிந்தனையாளரான ரோலன் பார்த் (Roland Barthes-1915-80) முதலிய அறிஞர்களின் சிந்தனைகளினின்றும் உருப்பெற்ற கருத்துக்களின் தொகுநிலையாக வெளிப்பட்ட கருத்தாக்கம், இது. இலக்கிய ஆக்கமொன்றை மொழிசார் கட்டமைப்பாக இது காண்கிறது. அக்கட்டமைப்புக்கான மூலக்கூறுகளைச் சமூகத்தின் உளவியல், மொழி மற்றும் வழக்காறுகள் முதலியவற்றின் 'கூட்டுப் பண்பாட்டு வடிவங்கள்'ளாக

அருகின் இலக்கியம் வேண்டாம்

“என்ன ஐயா ! பாடச்சொன்னீர் ?
“என்னையா” பாடச் சொன்னீர்?

சரிதங்களை புரட்டுகையில்
கசிந்திதும் குருதித் துளிகள்
சாட்சியாய் இயம்பிதும்
வரலாறே எம் வரலாறு
புத்தர் தம் புனித பாதம்
புதிந்திட்ட பூமியென
புரட்சி பேசும் புனிதர்
வாழும் நாடு எம் நாடு
வெலிக்கடைச்சிறையில்
விழிகளை தோண்டிட
வீரர்கள் மலிந்திட்ட
நாடு எம் நாடு

இந்த நாட்டில்
என்ன ஐயா பாடச்சொன்னீர்
என்னையா பாடச் சொன்னீர்
குட்டிமணி, செல்வம்
கந்தையா, கண்மணி
இன்னும் இது போல்
எத்தனை எத்தனையோ பேர்...?
சென்றவர் மீளாத துயரங்கள்
சம்பவங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம்

மீண்டு வருவான் மகன்
“மீள” வருவான் வருவான்
என்றேங்கி வாழும்
எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம்
ஏழைத்தாய்மார்...

குருதியால் தினந்தினம்
பச்சை மண் எலாம்
சிவப்பாய் நிறமாறியதே
வீடு வீதி சந்தி
கோயில் குளம்
சேர்ச்சு பள்ளி
எங்கும் ‘ஒரே கோலம்’
அது
இன வேதாளங்களின்
பிணக்கோலம்
எம் வரலாறு
இன அழிவின்

நாற்ற வரலாறு தானே...!
ஓ ! எனது இனிய
ஆழகிய மலைகளே !
என் நெஞ்சைத் தொட்டு
கொஞ்சி தலை மயிரை
தடவிச் செல்லமாய்
செல்லும் தென்றலே
மலைகளை வளமாக்க
வந்த மாமனிதர் தம் சரிதம்
பிகழையற எழுதிதும்
பேனா எங்குண்டு...!

கண்டியிலும் கம்பளையிலும்
பொலநறுவையிலும்
அலுராதுபுரத்திலும்
இந்த மலைகளின்
மைந்தர் தம் கைவண்ணம்
அன்றே மிளிர்ந்ததே
செல்லக்கத்திரீகாமழம்
சீர்மிகு சிவனொளியும்
சீதை அம்மணும்
இராவணன் கொடையும்
இன்னும் இன்னும்
இப்படி எத்தனையோ?

மலைகளை குடைந்தெடுத்து
மாநகரங்கள் தான் படைத்து
சிங்கமலை கடுகண்ணாவை
ஊடாக
சீரான இரயில் பாதை
செய்தனரே
அவர்கள்
உயிர்த்தெழ உலகமைக்க
புதிய வரிகள்
பூத்தெழல் பாடிட
நாடுமழல் வேண்டும்
புத்தம் புது மலர்களாய்

புதிய வரவு தரும்
இளம் குருத்துக்களே!
பனிமழையாய் கொட்டும்
அந்த மலை வீழ்நுவிகள்
மலைகளைக் குடைந்த
மாமனிதர்கள் துயர்
துடைக்க
நீங்கள் புதிய வரிகளை
புதியதோர் ஏட்டினில்
எழுதிட
பேணையை எடுங்கள்
அட்டைக்கடியையும்
அண்ணன் தோத்தையும்
பழைய பக்கங்களில்
மாத்திரம்
வாழ்விடுங்கள்
துளிர் விரும்புப்புனலுக்கு
வழிகாட்டிட
நம்பிக்கையோடு
எழுகங்கள் எழுகங்கள்

ஐம்பத்தாறு அறுபத்தாறு
ஏண்பத்தாறு எழுபத்தேழு
என்றே எம்மவர்
எரிந்தே சாம்பலாகினர்
எனினும்
சாம்பலிலிருந்து பூத்தெழும்
“பீனிக்ஸ்” பறவையாய்
அதோ அவர்கள் எழு
அழைத்து வாருங்கள்
இது எம்நாடு மலையகம்
எங்களது உடலம் இங்கே
ஓர் நாள் புதைக்கப்படும்
அமுகினி இலக்கிய காதைக்கு
அடி சாவு மணி...
வாழ்வோம் அன்றேல் சாவோம்
ஓ! கிறப்பு ஒருமுறைதான்

மொழிவரகன்

இது கருதுகிறது. மேற்படி கூட்டுப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் உருவான 'சமூக மனம்' (சமூகத்தின் நனவிலிமனம்) என்பதான 'அருள் அம்சமே இங்கு அமைப்புமுறைக்காய்கிறது. இந்த அமைப்பின் மொழிசார் வெளிப்பாட்டு நிலையாகவே படைப்பாக்கங்களை அமைப்பியல் தரிசிக்கிறது.

(மேற்படி கோட்பாட்டுக்கு தமிழிலே அமைப்பியல் என்று பெயர்வைக்காமல் அமைப்பியல் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி யவர்களின் கருத்தாகும். சமூக மனம் எனப்படும் மேற்படி 'அருள் அம்சமானது குறித்த ஒருவராலோ அல்லது சிலராலோ திட்டப்பாங்குடன் கட்டமைக்கப்பட்டதன்று. அது தானாகவே அமைந்த ஒன்று. எனவே அது அமைப்பு அன்று. அமைவு தான்." என்பதே பேராசிரியர் தரும் விளக்கமாகும். அவருடனான உரையாடல்களில் நான் பெற்றுக்கொண்ட விளக்கம் இது. இதற்கு அமைப்பு மைய வாதம் என்பதான அன்னொரு பெயரும் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. ஆயினும் அமைப்பியல் என்பதே பெருவழக்காகிவிட்டதால் அதுவே இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.)

மேற்சட்டியவாறாக படைப்புக்கு அடிப்படையானதாகக் கருதப்படும் சமூகமனம் என்பதான உள்கட்டமைப்பை இனங்காணும் முயற்சியே அமைப்பியலடிப்படையிலான திறனாய்வுச் செயற்பாடாகும். மேற்படி கட்டமைப்புக் கூறுகள் ஒன்றுடனொன்று கொண்டுள்ள உறவே இத்திறனாய்விற் கவனத்துட்கொள்ளப்படுகிறது. சுருங்கக்கூறுவதாயின் படைப்புக்குள்கட்டிலணாகாத நிலையிலுள்ள இலக்கணக்கூறுகள் மற்றும் இலக்கியக் கோட்பாடுசார் கூறுகள் என்பவற்றைக் கண்டறியும் நோக்கிலான செயற்பாடாகவே அமைப்பியல் அணுகுமுறை அமைகிறது.

அமைப்பியல் பற்றிய மிகச் சுருக்கமான அறிமுகக் குறிப்பே இது. தமிழில் இதனை ஸ்ட்ரக்ஷரலிஸம் என்ற நூல் மூலம் 1982 இல் அறிமுகம் செய்தவர் தமிழுவன் அவர்கள்.

மேற்படி அணுகுமுறையின்படி,

1. 'படைப்பாளியின் சமூக நோக்கு' என்ற உள்ளடக்கம் தொடர்பான அம்சம் முதன்மை இழந்துவிடுகிறது. 'இலக்கியப் பொருளுக்கான அடிப்படை அம்சமானது படைப்பாளியின் மூளை மற்றும் மனம் என்பன சார்ந்ததானநோக்கு' அன்று. மாறாக, 'சமூகத்தின் வழக்கிலுள்ள மொழியும் அதுசார்ந்த பண்பாட்டு ஒழுங்கமைவும்தான் இலக்கியப் பொருளுக்கான அடிப்படைகள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றன.

2. மார்க்ஸிய நோக்கினர் வலியுறுத்தும் 'சமூக யதார்த்தம்' என்ற உள்ளடக்க அம்சத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அமைப்பியல் பின்தள்ளி விடுகிறது. மொழிக்கு எந்த அளவுக்கு ஆற்றல் உளதோ - நம்மிடம் உள்ள மொழியால் எந்த

அளவுக்கு யதார்த்தத்தை உருவகப்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறதோ - அந்த அளவே படைப்பின் யதார்த்தமும் அமையமுடியும் என்பதே அமைப்பியலின் நிலையாகும்.

3. மேலும் இவ்வணுகுமுறையானது மிகை யதார்த்தவாதம் முதல் இருப்பியல் வரையான நவீனத்துவம் தொடர்பான கோட்பாடுகள் பேசினின்ற 'படைப்பாளியின் தனிமனித நிலை' என்ற தளத்தையும் அர்த்தமற்றதாக்குகிறது. 'அருபவம்', 'உத்தித்திறன்', 'மொழியாற்றல்' முதலானவற்றைப் படைப்பாளி என்ற தனிமனிதரின் ஆளுமையம்சங்களாக நோக்காமல் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த ஆளுமை அம்சங்களாக அமைப்பியல் கணிக்கின்றது.

இவ்வாறாக நாம் அமைப்பியலை விளங்கிக்கொள்ளும்போது படைப்பாக்கத்துக்கும் அதன் படைப்பாளிக்கும் உள்ள ஆத்மார்த்தமான 'தொப்புள்கொடி' உறவு விடுபட்டுவிடுவதை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளமுடியும். படைப்பாளி என்பவர் தனது காலகட்டச் சமூகத்தின் நனவிலிமனம் சார்ந்த பல கூறுகளை ஒரு சீரொழுங்கின்படி பதிவுசெய்யும் தொகுப்பாளராகவே அமைகிறார் என்பதான கணிப்புக்கே இந்த அணுகுமுறை நம்மை இட்டுவருகின்றது.

படைப்புச் செயற்பாடு நிறைவு பெற்றபின் அவ்வாக்கம் வாசகருக்கு உரியதாகிவிடுகிறது. "வாசகர்கள் அதனை எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறார்கள்?" என்பதன் அடிப்படையிலேயே அந்த ஆக்கம் அடுத்த கட்ட வாழ்வைப் பெறுகிறது. இவ்வகையில் அவ்வாக்கம் பல்வேறுபட்ட வாசிப்புகளுக்கான சாத்தியப்பாடுடையது. இவ்வடிப்படையில் படைப்பாளியிடமிருந்து படைப்பைத் தனிமைப்படுத்தும் கருத்தாக்கமும் முனைப்புற்றது. இக்கருத்தாக்கத்தை முதன்மைப் படுத்திய முக்கியசிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்தவர் ரோலன் பார்த் அவர்கள்.

ஒரு இலக்கியப் -பிரதி பற்றிய புரிதலானது அதனை வாசகன் பொருள்கொள்ளும் முறைமையிலேயே தங்கியுள்ளது என்பது இவரது உறுதியான கருத்தாகும். இலக்கியப் படைப்பொன்றை வாசகன் சுவைக்கவும் பொருள்கொள்ளவும் முற்படுகிறபோது, 'அடிப்படையின் ஆசிரியனுடைய உள்நோக்கம் யாது?' என்பது பற்றிக் கவனம் செலுத்தத் தேவையில்லை என்பதும் 'படைப்பு மட்டுமே தன் பொருண்மையை முற்றாக இனங்காட்டிக்கொள்ள வல்லது' என்பதுமே அவரது கருத்தின் தெளிபொருளாகும். இக் கருத்துநிலையை வலியுறுத்தும் பாங்கில் அமைந்தது, அவரது 'படைப்பாளியின் மரணம்'(The Death of the Author) என்ற கட்டுரை. இக்கருத்துநிலையின் தொடர் அம்சமாக அவர் முன்வைக்கும் முக்கிய கருத்தாக்கமே வாசகருக்கு அவர் வழங்கும் சுதந்திரமாகும். வாசகர் தமக்கேற்றவாறு அப்

படைப்பிற்குள் பிரவேசிக்க முடியும் என்பதும், அவர் தாம் விரும்பியவாறு பொருள்கொள்ள முடியும் என்பதுமாக பார்த்த அவர்களின் இக்கருத்தாக்கம் பொருள்விரிவு பெறுகிறது. **அமைப்பியலின் 'வாசகர்மைய'** கருத்தாக்கங்கள் உருப்பெற்று வந்த வரலாற்றுநிலை இதுதான்.

மேற்சட்டிய இரண்டாவதான **பின் அமைப்பியல்** என்பது **அமைப்பியல்** சுட்டிநிற்கும் 'அருவமான **சமூகத்தின் நனவிலிமனம்**' தொடர்பான விமர்சனமாகவே உருவாக்கம் பெற்றதாகும். **'குறித்த ஒரு படைப்புக்கும் அதற்கு அடித்தளமாக அமையும் சமூகத்துக்கும் (உலகுக்கும்) உள்ள இடைவெளி எத்தகையது?'** என்பதே **பின் அமைப்பியல்** சிந்தனைகளில் விரிவாக விவாதிக்கப்படுகின்றது. உள் பகுப்பாய்வு, அறிவமைப்பு, தத்துவம் ஆகிய துறைகள் சார்ந்து வெளிப்பட்ட இவ்வகை விவாதங்கள் இலக்கியத்தை அதன் மொழிசார்ந்த கட்டமைப்பின் எல்லையைத் தாண்டி வெளிக் கொணர்ந்துவிடுகின்றன. அவ்வகையில் சமூகநிலைப்பட்ட முழுநிலைப் பகுப்பாய்வுக்கு இலக்கியத்தை அவை உட்படுத்துகின்றன.

உள்பகுப்பாய்வாளரான ழாக் லக்கான் (Jaques Marie Emile Lacan-1901-81) என்பார் இலக்கியம் ஒரு கனவு போன்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். அதாவது "நனவுநிலையில் நாம் காணும் - அருபவிக்கும் - புறநிலையான வாழ்வியலை நமது **நனவிலி மனம்** பிரதிபலிக்கும் நிலை அது" என்கிறார் அவர். "அப்பிரதிபலிப்பானது புறநிலையில் நாம் காண்பது போன்ற ஒரு ஒழுங்கிசைவான அமைப்பில் - அதாவது நேர்கோடான அமைப்பில் - நிகழ்வதில்லை" என்பதும் மாறாக, "ஒழுங்கின்மை கொண்டதாகவும் மொழி(ஒலி) விளையாட்டாகவும் அமைவது அது" என்பதும் அவரது கருத்தாகும். இவ்வகையில் குழந்தைகளின் விளையாட்டுச் செயற்பாடுகளை அவர் உதாரணம் காட்டுவர். இந்த ஒழுங்கின்மை மற்றும் மொழிவிளையாட்டுநிலை என்பவற்றின் பின்புலத்தில் சமூக யதார்த்தத்தை எள்ளிரகையாடுதல், மாற்றுவாழ்வு தேடுதல் ஆகிய உணர்வோட்டங்களும் உள்ளன என்பது அவரது கருத்தாகும்.

அறிவுத்துறைகள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவரான மிகாயில் பூக்கோ (Michel Foucault- 1926-84) அவர்கள் உண்மை, மனிதநேயம் என்பன தொடர்பான கருத்தாக்கங்களின் மீது ஆழமான எதிர்நிலை வாதங்களையும் மறுப்புக்களையும் முன்வைத்த வகையில் கடந்த நூற்றாண்டின் சமூகச்சிந்தனையில் பெரும் தாக்கத்தை விளைவித்தவராவார். **அறிவானது அதிகாரச் சார்புடையது** என்ற கருத்தினரான இவர் 'இலக்கியத்தின் சொல்வாடகைகளுக்குள் உறைந்திருக்கக்கூடிய அதிகார முறைமை' பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பின் அமைப்பியலின் மற்றொரு சிந்தனையாளரான ழாக் தெரிதா (Jacques Derrida- 1930-2004) அவர்கள் **Deconstruction** எனப்படும் **தகர்ப்பமைப்பு** பற்றிப் பேசியவர். ஒரு இலக்கிய ஆக்கத்தை திறனாய்வுசெய்ய முற்படும்போது அதன் உட்கூறுகளைத் தனித்தனி நிலைகளில் முழுமையாகப் பிரித்து மீண்டும் வெவ்வேறான நிலைகளில் பொருட்பொருத்தமுற்பு பொருத்திக்காட்டல் வேண்டும் என்பதே **தகர்ப்பமைப்பு** என்பதன் தெளிபொருளாகும். **Deconstruction** என்பதைத் தமிழிலே 'கட்டுடைப்பு', 'கட்டவிழ்ப்பு' மற்றும் 'நிர்-நிர்மாணம்' ஆகிய கலைச்சொற்களாலும் சுட்டுவர். மேற்படி சொற்கள் பொதுவாக ஒரு அமைப்பைப் பலகூறுகளாகப் பிரித்தல் அல்லது உடைத்தல் என்ற பொருள்தருவனவாகும். இவ்வாறு பிரித்தல் அல்லது உடைத்தல் ஆகியவற்றோடு மட்டும் நின்றுவிடாது மீண்டும் அக்கூறுகளை வெவ்வேறு வகைகளில் கட்டமைத்துப் பொருள் கொள்வது என்பதும் இச்செயற்பாட்டில் நிகழ்வதால் மேற்படி மூன்று சொற்களையும்விட 'தகர்ப்பமைப்பு' என்பதே சரியான கலைச் சொல் என்பது ஆய்வுகளின் பொதுவான கருத்தாகும்.

மேற்படி தகர்ப்பமைப்பினூடாக குறித்த படைப்பின் (படைப்பாளியின்) உணர்வியல் மூலக்கூறுகளை இனங்காணலாம் என்பது பொதுவான கருத்துநிலையாகும். ஆனால் 'அப்படியான மூலநிலை களைக் கண்டு தெளிவது சாத்தியமற்ற ஒன்று' என்பதும், 'மேற்படி மூல அம்சம்' இருந்து நீங்கிய சுவட்டை மாத்திரமே தரிசிக்க முடியும்' என்பதுமே தெரிதாவின் முடிவான கருத்தாகும் என ஆய்வாளர் கருதுவர்.

இவ்வாறான சிந்தனைகளுடாக **பின் அமைப்பியலாளர்கள் அமைப்பியல்** சுட்டும் **சமூகத்தின் நனவிலி மனம்** என்பதான **அமைப்புமையத்தை** விமர்சித்து மறுப்பது தெளிவாகவே தெரிகின்றது. மேற்படி இரண்டு சிந்தனைகளையும் அருகருகே வைத்து ஒப்பு நோக்கிப் புரிந்துகொள்ளத்தக்க வகையில் பல உரைகள் தமிழ்ச் சூழலில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. சில நூல்களும் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வகையில், முனைவர் க. பூரணச் சந்திரனின் **அமைப்பு மைய வாதம் பின் அமைப்புமாதம்** (1991) மற்றும் முனைவர். ந.முத்துமோகனின் **அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல்** (1998) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

பின் நவீனத்துவம் (அல்லது **பின்னை நவீனத்துவம்**) என்ற சிந்தனைப் போக்குப் பற்றி இலக்கியத் திறனாய்வு நிலையிற் பேசமுற்படும்போது முதலில் நாம் குறிப்பிடவேண்டிய அம்சம் அது ஒரு திட்டப்பாங்காக நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டுவடிவம் அல்ல என்பதாகும். அது குறித்த ஒரு மனோபாவம் சாரந்த ஒருபார்வை மற்றும் அணுகுமுறை என்ற அளவிலேயே சிந்திக்கப்பட்டு வருவதாகும். சமூகத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில்

நிகழும் மாற்றங்கள், அத் தொடர்பில் எதிர்கொள்ள நேரும் பிரச்சினைகள் முதலியவற்றைச் சுட்டியுணர்த்தும் வகையிலே குறிப்பாக, சமூகவியல் மற்றும் நுண்கலைசார் அம்சங்களை மையப்படுத்தியதாக கடந்த நூற்றாண்டில் மேலைத்தேயங்களில் உருவான 'புரதல்முறைமை' இது. இப் 'புரதல்முறைமை' யானது பொதுவாகப் '**பின் நவீனத்துவ நிலை** (Post Modern Condition) என்றே வழங்கப்பட்டு வந்தது. (இப் பொருண்மையில் இச் சொற்றொடர் - Post Modernism - முதன்முதலில் வரலாற்றறிஞரான ஆர்னோல்ட் டொய்ன்பீ (Arnold Joseph Toynbee- 1889-1975) என்பாரால் அவரது A Study of History என்ற நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். அவரது இந்நூல் 1938இல் எழுதப்பட்டு 1947 இல் வெளிவந்தது.)

இவ்வாறு வரலாற்றுச் செல்நெறியில் ஒரு நிலையைச் சுட்டியுணர்த்துவதற்கு உருவான இச்சிந்தனையின் தொடர்ச்சியாகக் இத் தொடர்பிலான கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும் அம்முயற்சிகள் முழுமைபெறவில்லை என்பதே இன்று வரையான நிலைமையாகும். காரணம் '**பின் நவீனத்துவம்**' சார் பார்வைகள் மற்றும் அணுகு முறைகள் என்பவற்றில் பெரும்பான்மையானவை மேலே நாம் நோக்கிய **பின் அமைப்பியல்** என்ற கோட்பாட்டுத் தளத்தில் வேர்கொண்டுள்ளமையேயாகும்.

பின் அமைப்பியல் சிந்தனையாளர்களாகத் திகழும் ழூக் லக்கான், ரோலான் பர்த், ழூக் தெரிதா, மிகாயில்பூக்கோ முதலியவர்களே **பின் நவீனத்துவ** முன்னோடிகளாகவும் கொள்ளப்படுகின்றனர் என்பது இத் தொடர்பில் நினைவிற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது. இதனால் **பின் அமைப்பியல்** மற்றும் **பின் நவீனத்துவம்** ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனியாக வேறுபடுத்தி நோக்காமல் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசும் ஒரு 'மயக்கநிலை'யும் தமிழ்ச்சூழலில் நிலவிவருகின்றதென்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

இலக்கியத் துறையிலே **பின் நவீனத்துவத்தின்** பார்வைகளாகவும் அணுகுமுறைகளாக பேசப்படுவன பல. இவற்றுள் முக்கியமானவையாக அமைவன, '**ஓற்றை அர்த்த மறுப்பு**', '**பொதுமைப்படுத்தலை எதிர்த்தல்**', '**மையம் சிதைத்தல்**' என்பனவாகும். தனக்கு முன்னாலுள்ள வரலாற்றையும் அது சுட்டிநிற்கும் உண்மைகள் எனப்படுவனவற்றையும் ஒப்புக்கொள்ளாத மனோபாவங்களின் தொகுதிகளே, இவை.

ஒரு எழுத்தாக்கத்துக்கு நிலையான அர்த்தம்(கருத்து-பொருள்) என்று ஒன்று இல்லை. எனவே உண்மை என்று ஒன்று இல்லை. எல்லாமே மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. எழுதப்பட்ட

ஒவ்வொரு பிரதியும் அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும் காலந்தோறும் புதிய புதிய அர்த்தங்களைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு பிரதியும் பன்முகத் தன்மை கொண்டனவாகின்றன. இதுவே '**ஓற்றை அர்த்த மறுப்பு**' என்பதன் தெளிபொருளாகும். எழுத்தாக்கமொன்றுக்கு பொது நோக்கம் என எதுவும் கிடையாது. அது ஒரு மொழிவிளையாட்டு. அதற்கு நிலையான வடிவமும் இல்லை. எல்லாமே மாற்றத்தில் உள்ளன. **பொதுமைப்படுத்தலை எதிர்த்தல்** என்பதனூடாக உணர்த்தப்படும் முக்கிய செய்தி இது. பண்பாட்டு மரபுகள் என நம்முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ளனவையும் அவை தொடர்பான வரலாறுகள் எனச் சுட்டப்படுவையும் சமூக முழுமை சார்ந்தன அல்ல. சமூகத்தின் ஒருபகுதியான மையப்படுத்தப்பட்ட மக்கட் கூட்டத்தின் அதிகாரச் சார்புடைய சிந்தனைகளால் மட்டுமே கட்டமைக்கப்பட்டவையே, அவை. சமூகத்தின் இன்னொரு பகுதியான விளிம்புநிலைசார் மக்கட்கூட்டத்தின் உணர்வுகளை அவை புறக்கணித்தே வந்துவந்துள்ளன. அதனால் அவை முழுமையற்றவை. இடைவெளிகள் கொண்டவை. எனவே அவையனைத்தும் நுனித்து நோக்கி விமர்சிக்கப்படவேண்டியவையாகின்றன. **மையம் சிதைத்தல்** என்பது இவ்வாறே விளங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது.

பின் நவீனத்துவம் தொடர்பான இவ்வகைப் பார்வைகள் இலக்கிய ஆக்கமொன்றை அதன் படைப்பாளியிடமிருந்து முற்றுமுழுதாக விடுவித்து வாசகருடைய கையிலேயே ஒப்படைத்து விடுகின்றமை தெளிவாகவே தெரிவதாகும்.

இவ்வாறான **பின் நவீனத்துவப்** பார்வைகள் தமிழ்ச் சூழலிலே **பின்-அமைப்பியல்** சார் விவாதங்களின் தொடர்ச்சியாக ஏறத்தாழ 1990களில் அறிமுகம் எய்தியது. இச்சிந்தனைகள் பரவுவதற்கு தமிழகத்தின் இலக்கியச் சிந்தனைகள்(குறிப்பாகச் சிற்றிதழ்கள்) முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன. இவற்றினூடாக இப்பார்வை சார்ந்த அனைத்து கைமட்டத்திலான பன்மொழிசார் எழுத்துகளும் பெருந்தொகையாக தமிழிலக்கியச் சூழலுக்கு இறக்குமதியாகியுள்ளன. மனோன்மனீயம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் **பின் நவீனத்துவம்** தொடர்பிலான கருத்தரங்கொன்றை நிகழ்த்தியுள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (தகவல்: க. பஞ்சாங்கம், **தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு** - 4ம் பதி - 2007.ப.152). இவ்வாறான முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாகச் சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழலில் **பின் நவீனத்துவம்** தனிக் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது. அத்துடன் முக்கிய விவாதப் பொருளாகியுமுள்ளது.

(தொடரும்)

மு.வொ. பக்கம்

விடுதலை அல்லது சுதந்திரம் பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒவ்வொரு சமயமும் என் நினைவுக்கு வருவது, UNCLE TOM'S CABIN என்ற கறுப்பின அடிமைகளின் கதையை விபரிக்கும் 'ரோம் மாமாவின் குழல்' என்ற உலகப் புகழ் பெற்ற நாவலில் வரும் ரொம் என்ற கதாபாத்திரம். சுதந்திரம் பற்றித் தனது எஜமானுக்கு கூறியவை.

தென் அமெரிக்காவில் ஒரு நற்குணமுள்ள எஜமான் தனக்கு நேர்ந்த கடன் தொல்லைகளில் இருந்து மீள்வதற்காக தன்னால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த ரொம் என்ற அடிமைமை விற்றுவிடுக்கிறார். இவனை வாங்கிய அடிமைகள் வியாபாரி, போகும் வழியில் நல்ல விலை கிடைத்ததால் ரொம்மை இன்னொரு வெள்ளையருக்கு விற்று விடுகிறான். இவர் தனது குழந்தை மகளின் தூண்டுதலினால் ரொம்மை வாங்கினாலும் முன்னைய எஜமானைவிட மிகவும் நல்லவர், படித்தவர். ரொம்முக்கு எந்தவித தீங்கும் நேராது நன்றாக கவனித்துக் கொள்கிறார். ரொம்மின் கீழ்ப்படிவு, உண்மையாய் இருத்தல், வேலையில் காட்டும் அக்கறை, எல்லோரிலும் அன்பு செலுத்துதல் எல்லாம் அவரைக் கவர்கிறது.

ஒருநாள் அவர் ரொம்மிடம் "நான் உனக்கு விடுதலை அளிக்கப் போகிறேன். அது சம்பந்தமாக பத்திரங்களைத் தயாரிப்பதற்கு லோயரோடு கதைத்திருக்கிறேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்டதும் ரொம்மின் முகம் மகிழ்ச்சியால் பூரிக் கிறது. அதைப் பார்த்ததும் எஜமானாருக்கு துக்கமும் ஒருவகை ஆற்றாமையும் ஏற்படுகிறது. அதை வெளிப்படுத்துவது போல் அவரே "உன்னுடைய முகத்தில் தெரியும் மகிழ்ச்சியைப் பார்க்கும்போது இங்கே நான் உன்னை நன்றாக நடத்தவில்லை என்பது போலல்லவா தெரிகிறது" என்றார்.

இதைக்கேட்ட ரொம், "இல்லை எஜமான் உங்களைப் போன்ற உன்னதமான ஒருவரை நான் எங்குமே காணவில்லை. ஆனால் இது வேறு. நான் காணும் சுதந்திரம் என்பது தனியானது. நான் சுதந்திரம் என்பதை எந்தவித கட்டுகளுமற்று விட்டு விடுதலையாகி நிற்பதையே கருதுகிறேன். அதை நினைத்தால் தான் நெஞ்சம் பூரிப்படைகிறது" என்றான்.

இதைக்கேட்ட போது எஜமான் மகிழ்ச்சியுற்றான். இந்த நாவல் ஏப்பிரகாம் லிங்கன் காலத்தில் வெளிவந்து அவரால் பெரிதாகப் பாராட்டப்பட்டது. இதே அமெரிக்க ஜனாதிபதியான ஏப்பிரகாம் லிங்கன், செவ்விர்தியத் தலைவனான சீஃவ் சியற்றலிடம், "வெள்ளைக்கார ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து உங்கள் நிலங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவற்றை

அரசுக்கு விற்று விடுங்கள்" என்று அவர் கூறியபோது சீஃவ் சியற்றல் பின்வருமாறு பதிலளித்தது விடுதலையின் இன்னொரு பரிமாணத்தைக் காட்டுவதாய் உள்ளது.

"எங்களுடைய நிலங்களை விற்பதா? அப்படி எங்களுடைய நிலங்களை விற்று எமக்குப் பழக்கமில்லை. இங்கே உள்ள உயிரினங்கள், தாவரங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து எங்களைப் பிரித்துப்பார்க்க முடியாது. இங்கே நாம் சுவாசிக்கும் காற்று எம் மூதாதையர் சுவாசித்தது. இங்கே பெருக்கெடுத்தோடும் நதிகள் எமது மூதாதையரின் இரத்தமே. இந்த நிலம் எம் மூதாதையர் வாழ்ந்து மரித்த நிலம்." என்று அவன் கூறியபோது, "நாம் எமது நிலம், அதன் இயற்கை வளம், அங்கு வாழ் உயிரினங்கள், அவற்றை தழுவிவரும் எமது பண்பாடே எமது உயிர் மூச்சு. இவற்றைப் பிரிந்து எம்மால் வாழ முடியாது. என்பது போலவே அவனது பேச்சு இருந்தது. அவனது பேச்சு Our Sacred Land என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது அண்மைக்காலம் வரை ஆங்கில இலக்கியம் எடுக்கும் O/L மாணவர்களின் பாடவிதானத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. இதை கவிஞர் சோ. பத்மநாதனும் வேறு சிலரும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

இவ்வாறே நம்மூர் எழுத்தாளர் ஒருவரும் விடுதலை பற்றிக் கூறியவை விடுதலையின் மற்றொரு பரிமாணத்தைக் காட்டுவதாய் உள்ளது. அவர் 1962ல் "முற்போக்கு இலக்கியம்" என்று தலைப்பில் எழுதிய நெடுங் கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"தேசியம் என்றால் இங்கே ஓர் இனத்தின் தேசியமும், ஊக்கியம் என்றால் ஓர் இனத்தின் ஆதிக்கம். எனக்கு வகுப்புவாதம் பிடிக்காது. ஆனால் அதற்காக அடிமைத்தனத்தை ஆதரிப்பதுவமல்லன். என்னைப் பொறுத்தவரை மொழியரிமை, சமஷ்டி ஆட்சி எல்லாம் என் இனத்தின் ஆத்மீக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான தேவைகள்" (இது 'கரியா' வெளியிட்ட நூலாக 1985இல் வெளி வந்தது).

நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நாவலில் வரும் ரொம் என்ற கதாபாத்திரம் சட்டரீதியாக அவர் எஜமானால் விடுவிக்கப்படுவதற்கு முன் அவரது எஜமான் எதிர்பாராதவிதமாக இறந்து போய் விடுகிறார். அதன்பின்னர் ரொம் தென்மேரிக்க கொடுமையாளரின் கையில் படும் துன்பம் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. விடுதலைக்காகப் போராடும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் இனமும் இந்நாவலைப் படிப்பது அவசியம்.

செ.கணேசலிங்கனின் சமுதாய நோக்கு 'சடங்கு' நாவலின் ஊடாக

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடத்தும் 'இலக்கியக் களம்' நிகழ்வில் (08.06.2012) இலங்கை மன்றக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் செல்வி விஜிதா சிவபாலன் செ.கணேசலிங்கனின் சமுதாய நோக்கு 'சடங்கு' நாவலின் ஊடாக என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க துணைச் செயலாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். பெருந்திரளானோர் கலந்து கருத்துரை வழங்கினார்.

வசந்தி தயாபரனின் "காலமாம் வனம்" சிறுகதை தொகுதி

வசந்தி தயாபரனின் "காலமாம் வனம்" சிறுகதை தொகுதி வெளியீடு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (10.06.2012) பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனப் பணிப்பாளர் திருமதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவை மூத்தப் படைப்பாளி தெளிவத்தை ஜோசப், திருமதி ஜோசப் ஆகியோர் மாங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைக்க, தமிழ் வாழ்த்தினை திருமதி சொர்ணலாதா பிரதாபன் பாட, மு. தயாபரன் அனைவரையும் வரவேற்று உரையாற்றினார். இந்நூலின் வெளியீட்டு உரையை வைத்தியகலாநிதி எம்.கே. முருகானந்தன் வழங்க, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழிகள், பண்பாட்டுத்துறை தலைவர் கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லா மிக ஆழமான கருத்துரை ஒன்றை வழங்கினார். நூலாசிரியர் வசந்தி தயாபரன் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்

"செஞ்சோற்றுக்கடன்"

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன் கிழமை தோறும் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் நீர்கொழும்பு விஜயரட்ணம் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் இ.செல்வகுமார் "செஞ்சோற்றுக்கடன்" என்ற தலைப்பில் (13.06.2012) உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் சைவப்புவவர் சு. செல்லத்துரை தலைமை தாங்கி நடத்தினார்.

இலக்கிய களம் 100

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடத்தும் 'இலக்கிய களத்தின் நூறாவது நிகழ்வு (15.06.2012) பேராதனை தமிழ்த்துறை முதுநிலைவிரிவுரையாளர் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் "இலக்கியத்தில் அடிநிலை மக்கள்" என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். சபையோர்களால் காத்திரமான கருத்துகள் முன் வைக்கப்பட்டு கருத்தாடல் நடைபெற்றது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 39 வது மாநாடு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 39 வது மாநாடும், 'புதுவசந்தம்' மலர் வெளியீடும் ஜூன் 16, 17ம் திகதிகளில் வெள்ளவத்தை கைலாசபதி அராங்கில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டு நிகழ்வில் திரைப்படக்காட்சிகள், மக்கள் பாடல்கள், கருத்தராங்கு, கவிவரங்கு நாடகம் என்பன இடம் பெற்றன.

சமகாலச் சூழலில் ஊடகப் பண்பாடு

கொழும்பு சமூக ஆய்வு மையம் ஏற்பாட்டில் "சமகாலச் சூழலில் ஊடகப் பண்பாடு" என்ற தலைப்பிலான பொதுவெளிக்கான உரையாடல் (16.06.2012) வெள்ளவத்தை பிரின்ஸ் அக்கடமி விரிவுரை மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இதில் தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமை வகித்தார்.

"கலைகளின் சங்கமம்"

இரத்தமலான இந்துக்கல்லூரி மாணவர்கள் வழங்கிய "கலைகளின் சங்கமம்" கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (18.05.2012) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தமிழ்வாழ்த்தினை திருமதி வரதா யோகநாதன் பாட வரவேற்புரையை துணைச் செயலாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார். சிறப்பு விருந்தினர்களாக கொல்கத்தா பாரதி தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ரி.சி.ஏ.சீனிவாச பிரசாத் திருமதி சித்ரா சீனிவாச பிரசாத் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பு செய்தார்கள். அறிமுகவுரையை சைவப்புவவர் சு. செல்லத்துரை நிகழ்த்தினார். இரத்தமலான இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களின் குலம்காத்த கோமகன் என்ற வில்லுப் பாட்டு மாணவிகள் மிகவும் ரசிக்கக் கூடியவகையில் நிகழ்த்தினார்கள். அதே போல் 'முகவரி' என்ற நாடகமும் யதார்த்தமாக இருந்தது. நடித்த மாணவர்கள் உண்மையில் தங்களுடைய இயல்பான பாணியிலே நடித்து சபையோர்களின் பாராட்டை பெற்றனர்.

நீர்வையாரின் நினைவலைகள்

மூத்த முற்போக்கு சிந்தனையாளர் கடந்து ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக எழுத்துலகில் பங்களிப்பினை நல்கி வரும் நீர்வை பொன்னையையின் "நினைவலைகள்" நூலின் ஆங்கவராங்கு வெள்ளவத்தை பெண்கள்

ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் திருமதி. செல்வி திருசுந்திரன் தலைமையில் (24.06.2012) நடைபெற்றது.

இவ்வாய்வரங்கில் பேராசிரியர்.சபா. ஜெயராசா, கலாநிதி ந. இரவிந்திரன்,வைத்தியகலாநிதி எம். கே. முருகானந்தம், தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம், இதழியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர் எம். தேவகௌரி ஆகியோர் கருத்துரைத்தனர்.நீர்வை பொன்னையன் சபையோரின் கருத்துகளுக்கு பதிலுரைத்து நன்றி தெரிவித்தார். கருத்துரை வழங்கியோர் சிலர் நீர்வை பொன்னையன் இந்த நூலில் என். சண்முகதாசன், டொமினிக் ஜீவா, டானியல் ஆகியோரை கட்டும் வார்த்தைகளால் தாக்கியுள்ளார். இது தவிர்ந்திருக்கப்படவேண்டும் என்றனர். நீர்வை பொன்னையன் தனது பதிலுரையில் தோழ காந்திக்கேசன் இறந்தபோது அந்த மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதில்லை என ஒரு சில தோழர்கள் கூடித் தீர்மானித்தனர். யாழ் நூல் நிலையம் எரிக்கப்பட்டபோது, அது சரியான செயல் என்றார் டானில். ஏனெனில் அந்த நூலகம் மேட்டுக்குடியினரின் பாவனைக்கானது என்றார். இத்தகையோரின் செயற்பாடுகளால் நான் விரகத்தியற்றேன் என்றார்.

இலங்கையில் ஊடகவியல் கல்வியின் முக்கியம்- தமிழ்நிலைப்பட்ட பார்வை.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன் கிழமை தோறும் நடத்தும் அறிவேர் ஒன்றுகூடலில்(27.06.2012) இலங்கை ரூபவாஹினி தயாரிப்பாளரும், ஊடகவியலாளருமான எஸ் மோசேஸ் இலங்கையில் ஊடகவியல் கல்வியின் முக்கியம்- தமிழ்நிலைப்பட்ட பார்வை. என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் செல்வி சற்சொரூபவதி நாதன் தலைமை தாங்கி நடத்தினார்.

அஷ்டர்ஃப் சிஹாப்தீனின் ஒரு சுறங்கைப் பேர்ச்சம்பழங்கள்

கவிஞரும் “யாத்ரா” மாசிகையின் ஆசிரியருமான அஷ்டர்ஃப் சிஹாப்தீனின் “ஒரு சுறங்கைப் பேர்ச்சம்பழங்கள்” அற்புகச் சிறுகதைகளின் நூல் வெளியீடு காப்பியக்கோ வைத்திய கலாநிதி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (30.06.2012) நடைபெற்றது.வரவேற்புரையை செல்வன் அயாஸ் அலி அஷ்டர்ஃப் நிகழ்த்த, நூல் அறிமுகவுரையை சட்டத்தரணி திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா நிகழ்த்தினார். சிறப்பு பிரதியை இலக்கிய புரவலர் ஹாசிம் உமர் வீஷ்டே அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்த மொர்ஷியஸ் நாட்டின் தூதுவர் தெ. எஸ்.வரனிடம் பெற்று சிறப்பித்தார்.நூல் விமர்சன உரைகளை தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் க. இரகுபரன், பேராதனை பல்கலைக்கழக மெய்யில் துறைத் தலைவர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள்.

கவிஞர் ரவூப் நஸ்ரீனின் வீச்சான கவிதை வரிகள் சபையோர்க்கு ஓர் புது உற்சாகத்தை கொடுத்தது. இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் அகில இந்திய பொதுச் செயலாளரும் பீஸ் வாய்ஸ் ஆசிரியருமான பாத்திமா முசப்பர் சிறப்பு அதிதியாக கலந்து கொண்டு சிறப்பான ஒரு சொற்பொழிவை ஆற்றினார். இறுதியாக நூலாசிரியர் அஷ்டர்ஃப் சிஹாப்தீனின் நன்றியுரை வழங்கினார். நிகழ்வுகளை மிகவும் அழகாக தொகுத்து வழங்கினார் நாச்சியாதீவு பர்வீன்.

‘அரங்காடல்’ வெளி 04

‘விருப்புடையோர் எல்லோரும் வருக’ என்ற கோஷத்துடன் ‘அரங்காடல்’ வெளி 04இன் நிகழ்ச்சிகள் திருமதி ஜெ.மதிவதனியின் இனிமையான குரல் வளத்துடனான தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துடன், திகோணோஸ்வரன் இந்துக் கல்லூரி, திருக்கோணமலையில் 17.06.2012 மாலை 04.00 மணிக்கு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

கலை கலாசார அபிவிருத்தி அமையம் இரு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஏற்பாடு செய்யும் இந்நிகழ்வு, வழமை போலவே பல மட்டத்திலும் உள்ள கலை இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களையும் ஆர்வலர்களையும் கவர்ந்திருந்தது.திரு.இராமநாதன் ஸ்ரீஞானனேஸ்வரன் நிகழ்வுரை ஆற்ற திருமதி.கோ.சரீஸ்குமார் அவர்களின் செல்வ இசை நடன சபா மாணவிகள் ‘கீர்த்தனை’ நடனம் ஒன்றையும் ‘பங்காரா’ நடனம் ஒன்றையும் மிகவும் சிறப்பாகவும் அழகாகவும் நடாத்திக் காட்டியதன் மூலம் சபையினரின் ஏகோபித்த கைதட்டலைப் பெற்றுக் கொண்டனர். கலை கலாசார அபிவிருத்தி அமையத்தின் அரங்காடல் நிகழ்வுக்கு நிரந்தரமானதொரு இரசிகர் கூட்டத்தை திருமதி. கோ.சரீஸ்குமார் அவர்களால் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை அவரது முயற்சியான நடன நிகழ்வுகள் உறுதி செய்தன.

திருக்கோணமலை, மூதூர் சோனையூர் மத்திய கல்லூரி மாணவ மாணவிகள், ‘நாட்டார் மீனவப் பாடல்’ ஒன்றினையும் ‘வீர அபிமானப்’ கூத்து ஒன்றினையும் வழங்கினர். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளுமே திருகோணமலை மாவட்ட கலை இலக்கிய விழாவில் இரண்டாம் இடங்களைப் பிடித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தில்லைநாதன் பவித்ரன் ‘உன் பற்றி நான்’ என்ற கவிதையை படித்தமையை தொடர்ந்து சங்கீத வித்துவான், ஆசிரியை திருமதி விஜயகுமாரி தவசிசிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் முத்துக் குமாரசாமி தேவன்தான இசை நடன கலையை மாணவிகள் வயலின் இசை ஒன்றை வழங்கினர்.

‘கவிதையுடு ஒரு பயணம் - பாகம் 3’ நிகழ்வில் ‘மாயன்’ என அழைக்கப்படும் திரு.இ.ஸ்ரீஞானேஸ்வரன் அவர்கள் ‘கவித்துவமும் கவிமுறைவோரின் பொறுப்பு’ என்ற தலைப்பில் நல்லதொரு விளக்க உரையை ஆற்றினார். கவிதை எழுதுவோர் அனைவரையும் கவிஞர்கள் என்று கூறிவிட முடியாதென்றும் பலர் ‘கவிமுனைவோர்’ என்ற ஸ்தானத்திலேயே இருக்கின்றார்கள் என்றும், ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கருத்தினை முன் வைத்தார்.

திரு.ம.பிரகாஸ் அவர்கள் திரைப்பட விஞ்ஞானம் பற்றி புதிய பல கருத்துக்களை தெரிவித்தார். திரு.கி.முருகுப்பிள்ளை எழுத்தாளர் நிறைவுரை வழங்க மாலை 6.30 மணிக்கு நிகழ்ச்சிகள் நிறைவு பெற்றன.

கிருமலை வீ.என்.சந்திரகாந்தி

தீர்மானம் செயற்கள்

கே.ஜி.மகாதேவா

**கட்சிகளின் ஆதிக்கத்தில் ஜனாதிபதி தேர்தல் !
'ரஃபர் ஸ்டாம்பு' மீண்டும் தயாராகிறது!**

இந்திய ஜனாதிபதி இந்தியாவின் மூத்த குடிமகன். மதச்சார்பின்மை மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டிக் காக்கும் ஒரு நாட்டின் தலைவன். அதாவது, மதச்சார்பின்மை, தேசிய ஒருமைப்பாடு அடித்தளத்தில் கட்டி எழுப்பப்பட்ட ஒரு பெரிய ஜயநாயக நாட்டின் உயர்வானவன். ஒரு வல்லரசு, 2020ல் 'தன்னிறைவு' என்று ஒரு இலக்கை நோக்கி நகரத் தொடங்கியிருக்கும் நாட்டின் முகவரி! இப்படியாக, உன்னத ஒரு பதவிக்குத்தான் இம்மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி தேர்தல் நடைபெறவிருக்கிறது. இந்த நேரடிப் போட்டியில், ஆளும் கூட்டணிக்கு எதிராக, மதவாதக் கொள்கையைக் கொண்ட பாரதீய ஜனதா கட்சி தனது தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி வேட்பாளராக ஒரு மதவாதியை போட்டியில் இறக்கியிருக்கிறது. அதுசரி, அரசியல்வாதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஜனாதிபதி அவசியம் அரசியல்வாதியாகத்தான் இருக்கவேண்டுமா? தெரிவு செய்யப்படும் இந்திய ஜனாதிபதி அரசியல் பின்னணி இல்லாதவராக இருக்கக் கூடாது? இந்த விஷயத்தில்தான் ஒரு பெரிய 'எதிர்பார்ப்பு சமாச்சாரமே' அடங்கியிருக்கிறது!

இந்திய அரசியலமைப்பு, ஜனாதிபதி தேர்தல் விஷயத்தில் இப்படி எதுவிதக் கட்டுப்பாடும் விதிக்காவிட்டாலும், இந்தியாவின் முதல் ஜனாதிபதி டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் முதல் டாக்டர் அப்துல் கலாம் தவிர்த்து) கடைசியாக பதவி வகித்த பிரதீபா பட்டீல் வரை எல்லோருமே அரசியல் கட்சி பின்னணி கொண்டவர்கள்தான். ஆனாலும், இவர்களில் விரல்விட்டு குறிப்பிடக்கூடிய டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத், இரண்டாவது ஜனாதிபதி டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன், மூன்றாவது ஜனாதிபதி டாக்டர் ஜாகீர் ஹுசைன் ஆகிய மூவரும் அன்று அரசியல் நெருக்கடிக்குள்ளான போதிலும், தங்கள் மனச்சாட்சியைக் கட்டுப்படுத்தி, நாட்டின் பெருமைக்குக் களங்கம் வரக்கூடாது என்று எண்ணி, நாட்டு நலன் கருதி பொறுமை காத்தவர்கள் என்பதை பூரிப்புடன் குறிப்பிட வேண்டும். நடைமுறையில் தலையாட்டும் பொம்மையாக இவர்கள் பதவி சித்தரிக்கப்பட்டாலும் மனதளவில் இப்பெயரை வெறுத்தவர்கள், பல சமயங்களில் வெகுண்டெழுந்தவர்கள் இம்மூவர்!

**கூட்டணிகளின் இலக்கு
2014 நாடாளுமன்ற தேர்தல்தான்**

"கட்சி அரசியலை மறந்து, இந்தியனாக இருந்து, பொதுக்கருத்துடன், ஒரு மனதாக ஜனாதிபதி வேட்பாளரைத் தெரிவு செய்வோம்" என்றுதான் ஆளும் காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தி, எதிர்க்கட்சி எல்.கே. அத்வானி மற்றும் சில எதிர்க்கட்சி ஆளும் கூட்டணித் தலைவர்களும் ஆரம்பத்தில் 'மந்திரம்' கூறிய போது இப்படியும் நடக்கிறதா என்று ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு சம்பந்தப்படாத, ஆதரவு எதிர்பார்க்கப்படாத ஒட்டு மொத்த மக்களின் அனுதாப அலைக்குள் மூழ்கினார்கள். ஆனால் நடக்குமா என்ன? இவர்கள் வெளிச்சாயம் விரைவாகவே வெளுத்துவிட்டது! எல்லா கூட்டணிகளின் உண்மையான இலக்கு 2014ம் ஆண்டு நடைபெறவிருக்கும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலை நோக்கித்தான், அதற்கான ஒத்திகைதான் இது என்பதை, தேசிய கட்சிகளின் கருத்துவேறுபாடே காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. பொதுவாக, நாட்டை ஆளும் தகுதிபெற்ற இரண்டு மகா கூட்டணிகளில் உச்சக் கட்ட குழப்பம், குத்துவெட்டு, பிளவுகள் காணப்பட்டது- வேட்பாளர் தெரிவில்!

போட்டியில்லாமல், நாட்டுநலன் கருதி ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்வோம் என்று உருக்கு உபதேசித்தவர்கள்; கூடி ஆலோசிக்கவில்லை. தங்களது வேட்பாளர் யார் என்று ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறவில்லை. துணிச்சல் வரவில்லை. ஜனாதிபதிப் பதவி வெறும் ரஃபர் ஸ்டாம்பு, நம்மை தேடி வரட்டும் என்று இரு தரப்பினரும் கதவுகளை திறந்து வைத்திருந்தனர். காங்கிரஸ், பா.ஜ.க., இடதுசாரிகள் என்று எந்தத் தரப்பிலும் ஒருமித்த கருத்து இல்லை. காங்கிரஸ் தெரிவு இரண்டாம் பட்சம், பா.ஜ.க.வில் ஆளே கிடைக்கவில்லை. இடதுசாரிகளில் இரண்டு முகம். இந்த வடசனத்தில்தான் ஜனாதிபதி தேர்தல்.

இந்தியாவின் அத்தனை மாநிலங்களும் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்க, டில்லி பரபரப்புக்குள்ளான போதும், ஆளும் கூட்டணி ஜனாதிபதி வேட்பாளரையும், எதிர்நிலை வேட்பாளரையும் தெரிவு செய்தது தமிழ்நாடுதான் என்றால் அதுவும்

அரசியல்தான். இனம், மொழி, மாநிலம் நலம் காக்க நம்மவர் ஒருவர் தலை நகரில், உயரிய ஸ்தானத்தில் இல்லையே என்ற சிந்தனை இல்லாமல் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா மூலமாக சங்மாவும், கலைஞர் மு. கருணாநிதி மூலமாக பிரணாப் முகர்ஜியும் முன்மொழியப்பட்டுள்ளனர். காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தியின் முதல் தெரிவு துணை ஜனாதிபதி ஹமத் அன்ஸாரிதான். பின்னர், கூட்டிக் கழித்து கூட்டணியைத் திருப்திப்படுத்த பிரணாப் முகர்ஜி. பாரதீய ஜனதா கட்சி நிலைப்பாடு போட்டியிட்டே ஆகவேண்டும் மட்டுமல்ல, பிரணாப் முகர்ஜியை எதிர்க்க வேண்டும் என்பதுதான். நாட்டின் ஒரு உயர்ந்த பதவிக்கு கட்சியிலிருந்து அல்லது கட்சி சார்பான கூட்டணியிலிருந்து ஒரு வேட்பாளரைத் தெரிவு செய்யத்தான் திராணி இல்லையா? அப்படித்தான் சொந்தக் காலில் நிற்க முடியாவிட்டால்; தங்கள் கட்சியிலும் ஓரளவு செல்வாக்குப் பெற்று, ஜனாதிபதி தேர்தலில் வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற்ற ஆளும் கூட்டணி வேட்பாளரை ஆதரித்து, இந்தியாவின் நற்பெயரைக் காப்பாற்றி, தனது கட்சியின் அந்தஸ்து நிலையை உயர்த்தியிருக்கலாம். இதன்மூலம் 2014 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பிரசாரத்தில் மக்கள் செல்வாக்குப்பெற மற்றும்மொரு சுலோகம் - "நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பாற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் பொதுவேட்பாளரை நிறுத்தினோம்" - பாரதீய ஜனதா கட்சிக்கு நிச்சயம் கிடைத்திருக்கும்! இப்பொழுது என்ன நடந்திருக்கிறது? 2014 தேர்தல் கூட்டணியில் அ. தி. மு. க. சேர்வது உறுதியாகி விட்டது. ஜனாதிபதி தேர்தலின் பின்னர், தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டால் சங்மாவும் பா. ஜ. க. கூட்டணியில் இணைவார்.

‘இதற்கு’ பெயர்தான் ‘ரப்பர் ஸ்டாம்பு’ பதவி!

ஜனாதிபதியாக பொறுப்பேற்பவர் அமைச்சரவைக்கு - பிரதமருக்கு எந்தவிதத்திலும் நெருக்கடி தரக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல; எதிர்வரும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தொங்கு நாடாளுமன்றம் உருவானால் ஆட்சி அமைக்க, ஆட்சி அமைக்க அழைக்க ஜனாதிபதியின் தயவு தேவை - இதற்கு தங்களுக்கு விசுவசமான ஜீவன் வேண்டும் என்பதும் கூட்டணிகளின் எதிர்பார்ப்பாகும். இந்த அரசியல் இன்று திடீரென ஏற்பட்டதல்ல. இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு காலத்திலேயே பிள்ளையார் சுழி போட்டாகி விட்டது. இதன்பின்னர் நேருவின் மகள் இந்திரா காந்தி. பின்னர் இந்திரா மகன் ராஜீவ் காந்தி, இன்று ராஜீவ் மனைவி சோனியா காந்தி என்று நாட்டின் ஒரு உயர் பதவி குடும்ப அரசியலாகவே நீடிக்கிறது. அவ்வளவுதான். இதற்குப் பெயர், ‘ரப்பர் ஸ்டாம்பு’ இல்லாமல் வேறு என்ன?

ஆட்சி அரசியலில் சீக்காத உயர்ந்த மனிதர் அப்துல் கலாம்

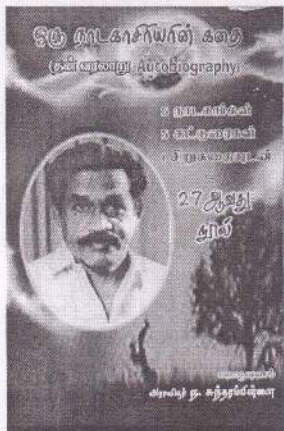
நாட்டைப் பற்றி சிந்திக்காமல், பதவி, வெறி பிடித்து ஆட்சியை மட்டும் கைப்பற்றும் அரசியல்வாதிகளின் கண்ணியமற்ற செயல்பாடுகளில் சிக்கிக் கொள்ளாமல், ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பவில்லை என்று தனது நேர்மையையும், பெருந்தன்மையையும் வெளிப்படுத்திய முன்னாள் ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் குறித்து நான்கு வரிகள் எழுதாவிட்டால், ஜனாதிபதி தேர்தல் செய்திகள் நிச்சயம் முற்றுப்பெறாது. ஆளும் கூட்டணியில் இருந்த மம்தா பனர்ஜி; ஜனாதிபதி வேட்பாளராக பிரணாப் முகர்ஜி வந்து விடக்கூடாது எனும் ஒரே காரணத்தினால் அப்துல் கலாமை ‘காயாக’ வைத்தார். சோனியாவுக்கு கலாமைப்பிடக்காது. சோனியாவுக்கு பிடக்காததால் கலைஞர் கருணாநிதிக்கும் அப்துல் கலாம் பிடக்கவில்லை போலும். கலாம் என்றால் கலகம் என்று அர்த்தம் கூறி தனக்கே கலக்கத்தைத் தேடிக்கொண்டார். பாரதீய ஜனதா கட்சிக்கு கலாம் நெருக்கமாக இருந்தும், இவர் பெயரை எல்.கே. அத்வானி அறிவிக்க துணியவில்லை. தைரியமானவர், நடுநிலையாளர் கலாம் என்பதால் ஜனாதிபதியானால், தங்கள்பக்கம் வளைந்துகொடுக்க மாட்டார் எனும் பயம்வேறு இருக்கலாம். இப்படியாக, ஜனாதிபதி வேட்பாளர் தெரிவு ஏல் விற்பனை வடிவம் கொண்டது, அரசியல் கட்சிகளின் சுய நலத்தை, நன்றாகவே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது. நல்லகாலம், இவர்களின் ‘நிறங்களை’க் கண்டறிந்து அப்துல் கலாம் இவர்களுையே ஓரம் கட்டி விட்டார். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மற்றும் நீடாளுமன்ற அங்கத்தவர்தேர்தல் மார்திரி ஜனாதிபதி தேர்தலும் மக்கள் மன்றம் முன்பாக நடப்பதாக இருந்திருந்தால், இந்திய மக்களின் ஒரு மனதான தீர்வாக அப்துல் கலாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார். அதுவும் எதிர் வேட்பாளர்கள் இல்லாமல்!

வெளிநாடு புறப்பட தயாராகும் நித்தியானந்தா (ஆ) சாமியார்!

பிதி சாமியார் நித்தியானந்தாவுடனான நடிகை ரஞ்சிதா ‘சிட’ விவகாரம் உண்மை என்று அரசு தடயவியல் துறை கண்டு பிடித்ததைத் தொடர்ந்து சாமியார் இருப்புக் கொள்ளாமல் தடுமாரிக் கொண்டிருக்கிறார். கண்டன அமைப்புகளின் போராட்டத்தால் பெங்களூரில் மீண்டும் கால்பதிக்க பயப்படும் நித்தியானந்தா, மதுரையிலும் ‘மீனாட்சி’ கோபம் கொண்டதால் செய்வதறியாது நமட்டு சிப்பை உதிர்க்கிறார்! ஸ்பெயின் மற்றும் ஓரிரு வெளிநாடுகள் செல்ல ‘விசா’வுக்கு மனுச் செய்திருப்பதே சாமியார் பற்றிய இம்மாத ஆரம்பச் செய்திகள்.

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புண்பெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகளை அனுப்பிய திகதியிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் பதில் கிடைக்காவிடில் அந்தப் படைப்பு பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனக் கருதிக்கொள்ளவும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வையப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

- ஆசிரியர்

நூலின் பெயர் :

ஒரு நாடகாசிரியரின் கதை

எழுதியவர் :

கலாபூஷணம் அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளை விமர்சிப்பர்: S.பத்மராஜா B.A., M.Phil

குறிஞ்சிநாடன்

பங்குபற்றி சமூக நாடகங்களை நடித்தன. தமிழ்தினப் போட்டிகளில் நாடக நடிப்புப் போட்டி வைக்கும் நோக்கமும் நிறைவேறியது. எனது லட்சியமும் நிறை

அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளையின்

இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றித்தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே. அவர் எல்லா வகை இலக்கியங்களும் படைத்திருந்தாலும், நாடகங்களையும், நாடக நூல்களையும் மற்றவர்களைவிடக் கூடுதலாகப் படைத்திருப்பதனாற் போலும், இந்த நூலுக்கு "ஒரு நாடகாசிரியரின் கதை" என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

நூலில் தமது கதையைச் சுருக்கமாகவே தந்துள்ளார். 1. நாடகம் எழுதுவது எப்படி? 2. சிறுகதை எழுதுவது எப்படி? 3. நல்ல இலக்கியங்களை இனம் காண்பது எப்படி? 4. மேற்கூலக நாடகத்தின் ஒரு சுருக்கமான வரலாறு 5. பல்கலைக்கழகக் கல்வி என்ற ஐந்து கட்டுரைகள் உள்ளன. மாணவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய கட்டுரைகள், அவற்றுடன் 5 நவீன நாடகங்களும் ஒரு சிறுகதையும் உள்ளன..

"இலங்கையில் அரசாங்கம் பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடத் தொடங்கிய நாள் முதலாக அவற்றில் புராண இதிகாச நாடகங்களையும் நாட்டுக்கூத்துக்களையுமே போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத புராண இதிகாசக் கதைகளால் மாணவர்களது மூளைதான் மழுங்கடிக்கப்படும் என்று நானே அதை முதன் முதலில் கண்டித்தேன். மாணவர்களுக்கு நவீன இலக்கியங்களும் நவீன நாடகமும் கற்பிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டு தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து வந்தேன், பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதியும் நூல்கள் வெளியிட்டும் பாடசாலை தமிழ்தினப் போட்டிகளில் நவீன நாடகங்களில் தான் போட்டி வைக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூறி வந்தேன்.

நான் எழுதியது வீண்போகவில்லை. எங்கள் கல்வித்திணைக்களம் 2011ஆம் ஆண்டு எல்லாப் பாடசாலைகளுக்கும் ஒரு மேலதிக சுற்றறிக்கையை அனுப்பியது. அதில் பாடசாலை தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் சமூக நாடகங்களிலேயே நடிப்புப் போட்டி வைக்க வேண்டும் என்று பணித்திருந்தது. தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் பல பாடசாலைகள்

நூல் :

கவியில் உறவாடி

ஆசிரியர் : பரணீதரன்

வெளியீடு : ஜீவநதி

விலை : ரூபா 200/=

ஜீவநதியின்

பதினொராவது

வெளியீடாக கவியில்

உறவாடி என்னும்

கவிதை நூல் வெளி

வந்துள்ளது. இது ஒரு

தொகுப்பு நூல். இதனை க.பரணீதரன், நாச்சியாதிவ பர்வீன், மன்னார் அமுதன் ஆகியோர் சேர்ந்து கூட்டாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். இத்தொகுப்பில் அநுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் மன்னார் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் அறுபது பேரின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கவிதைத் தொகுதிக்கு தெனியான் அவர்கள் அருமையான அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார். அவர் கூறியுள்ள ஒரு கருத்தோடு என் நினைவுகளும் ஒன்றின்றிப் போகின்றன. அது இது! "ஒரு சில கவிதைகள் என்போன்றோர் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமானால் அந்தக் கவிதையை எழுதி இருக்கும் கவிஞர்களிடம் கேட்டறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதனை ஒளிவு மறைவு இல்லாது இங்கு கூறி வைக்க விரும்புகிறேன்" என்பதாகும்.

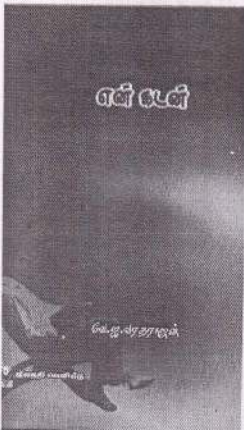
இக்கவிதைகள், சில நம்பிக்கை தருகின்றன; சில இழந்துபோன இழப்புகளை குாபகப்படுத்துகின்றன; சில

போரின் கொடுமையை கொதித்துக் கூறுகின்றன; சில காதலின் தோல்விகளை தூக்கி வைத்துள்ளன; சில தியாகத்தை சிந்திக்க வைக்கின்றன. கவிதைகளின் பொருள் பல்வேறு வடிவங்களில் அமைந்துள்ளன. கவிஞர்களின் அறிவுக்கும் கற்பனைக்கும் ஏற்ற வடிவில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடப்பிடத்தக்கதாகும்.

கெக்கிறாவ ஸஹானா தனது கவிதையில் 'காட்டில் நடமாடும் கொடிய விலங்குகள் நாட்டில் நடமாடுவதால் பெண்களை தாயாரால் பாதுகாப்பாக வளர்க்க முடியவில்லை' என்ற ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கெக்கிறாவ சுலைஹா இதயத்தில் இரக்கம் வெளிப்படுகிறது. கோழியின் கழுத்தறுப்பு பற்றி கூறுகிறார் "இயலாமையின் இறுதி சிறகடிப்புகளிடையே, உயிர் நாடி அடங்கிப் போய் முன்னும் பின்னும் தத்தளித்த படி..." கோழி அறுத்து உயிர் குடித்து அதன் தசையை உண்ணும் மானிடரின் அறியாமையைச் சாடும் கவிதை இது. திசைமாறும் அரபு உலகின் அவலத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறார் நேகம பஸான் புலம்பெயர்வால் உறவுகள் அற்றுப் போவதை அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார் நிசாம் பாருக். பாட்டியின் மூட்டுவலி கேட்க யாருமில்லை. பேரனுக்கு பேய்கதை சொல்ல ஆளுமில்லை. உறவுகள் ஊர் தேசம் மாறிப் போய்விட்டன என்று உண்மை நிதர்சனத்தை நேர் கோட்டில் காட்டுகிறார். 'தோல்விகள் கண்டாலும், துன்பத்தில் துவண்டாலும், நாளை என்றோர் நாளுண்டு, முயன்றால் நமக்கும் வழியுண்டு என்று நம்பிக்கை ஊட்டுகிறார் இஸ்லாமில்.

த.ஜெயசீலன் கவிதை அழகை, முகத்தை, உணர்வை மறைக்கும் மறக்கும் கவிஞர்களின் சிந்தனைக்கு இக்கவிதையை விதைத்துள்ளார். எம்.ஷிபான், ஒரு ராணுவ வீரனின் கதையை எழுதியுள்ளார். இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள கவிதைகளில் மனதைத் தொட்ட கவிதை இதுவாகும். தன்னுயிர் நீத்து இழப்பீட்டுத் தொகையில் தாயைக் காக்கும் தனயன்.

நூல்: என் கடன்
ஆசிரியர்: வே.வரதராஜன்
வெளியீடு: ஜீவநதி

விலை: ரூபாய் 200/=
நூலாசிரியர் வே.ஊ. வரதராஜன் அரச பணியில் முப்பத்தேழு வருடம் சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இவரது தந்தையும் ஒரு மரபுக் கவிஞர். இவர் 1972 முதல் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டு எழுதி வருகிறார். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இதுவாகும். எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட இவருக்கு ஆக்கமும்

ஆக்கமும் கொடுத்தவர் தாவீது அடிகளாராவார்.

இவரது கவிதைகள் ஜீவநதி, மல்லிகை, ஞானம், வீரகேசரி, உதயன், வலம்புரி, சுடரொளி ஆகியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரது பணிக்காலத்தில் இவர் பெற்ற அனுபவங்கள், மனத்தாக்கங்கள் என்பன இவரது கவிதைகளில் விரவியுள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

இச்சிறு கையடக்கமான நூல் அறுபத்து நான்கு பக்கங்களைக் கொண்டது. இதில் முப்பத்து ஐந்து கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சைக்கிள் என்ற கவிதையில் சைக்கிள் கடைக்காரரின் வறுமை நிலைகண்டு உருகும் உள்ளத்தைக் காண முடிகிறது. 'பயணம்' என்ற கவிதை 'பள்ளில்' அடாவடித்தனமாக ஏறும் பயணிகளின் நிலைகண்டு கவிஞர் உள்ளம் ஆத்திரமடைகிறது. 'முற்றத்து முருங்கைமரம்' முருங்கை மரத்தின் பயன்களை விலாவாரியாகச் சித்தரிக்கிறது.

தழைத்த கிளைகளில்
தடித்தடியாய் காய்கள்
விதவிதமாய் ருசியூட்டும்
வறுவலாய் சுண்டலாய், குழம்பாய்
தாது விருத்திக்கும் சோகைக்கும்
மருத்துவனாய் உயர்வு பெறும்

'எநருவோர் இருட்டில் தேவைகள் பல பூர்த்தியாகும்' வெளிச்சம் என்ற கவிதையில் வரும் வரிகள் சமூக அவலத்தை அள்ளித் தெளிக்கிறது. தொலைந்த கிராமங்கள் என்னும் கவிதை போர்க் கால சுவடினை துல்லியமாய்க் காட்டுகிறது. மாயமான் என்ற கவிதை சமூகத்தில் நிலவும் ஒழுங்கீனத்தைக் காட்டுகிறது.

கைத் தொலைப்பேசியுடன்
இராமர்கள்
சீதையை வீட்டில் பூட்டி
விடுதிகள் தோறும்
மாயமாணைத் தேடும்
படலங்கள்

சமூகத்தை சிந்திக்க வைக்கும் கவிதைகள் இவை.

நூல்: பெண் போராளிகள்
ஆசிரியர்:
வீ. சின்னத்தம்பி
வெளியீடு : கொழந்தி
பிரசுரம் 57 மகிந்த
பிள்ளை, கொழம்பு 6.
விலை : ரூபாய் 50/=

நூலாசிரியர் வீ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் இடது சாரி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் இலங்கையிலும் சீனாவிலும் இடதுசாரி

இயக்கக் கொள்கைகளைப் பரப்பியவர்.

இந்நூல் அகில உலக பெண்கள் தினத்திற்காக வெளியிடப்படுகிறது. சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் விடுதலைக்காகவும் ஆண்கள் போராடியது போல கருத்து ரீதியாகப் பெண்களும் போராடியுள்ளனர் என்பதை உலகிற்கு காட்டு முகமாக வெளியிடப்படுகிறது. ஆணாதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்து பெண்கள் விடுதலை பெற வேண்டும். உலகிலுள்ள நாடுகளின் பல்வேறு மகளிர் அமைப்புகள் போராடி வருகின்றன. பெண்கள் தினத்தை உருவாக்கியவர் 1910ஆம் ஆண்டில் டென்மார்க்கின் தலைநகரான கோப்பெண் ஹேகேகனில் நடந்த சர்வதேசிய மாநாட்டில் சேர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கிளாரா செட்சின் என்ற பெண்மணியின் பிரேரணையின் பேரில் மார்ச் 8 சர்வதேசிய மாதர் தினமாக நிறுவப்பட்டது.

முதலாளியத்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக போராடப் பெண்களை அணி திரட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும். ஈழத்தின் வட பகுதியில் பல இளைஞர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளைப் பரப்பினர் அவர்களோடு தோள் கொடுத்த மதிப்புக்குரிய பெண்கள் ப்லராவர். அவர்களில் வேதவல்லி கந்தையா திருமதி தங்கரத்தினம், பரமேஸ்வரி சண்முகதாசன், திருமதி வாலம்பிகை கார்த்திகேசு, திருமதி பிளோமினா என்போர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்.

வேதவல்லி கந்தையா ஆசிரியர். இவர் மாதர்களை ஒன்று திரட்டி மாதர் சங்கத்தை உருவாக்கி ஆக்கப் பணிபல புரிந்தார். யாழ் மாவட்ட மாதர் குழு தலைவியாகவும் செயற்பட்டார். திருமதி தங்கரத்தினமும் ஆசிரியராக இருந்தவர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராகவும் மாதர் அமைப்பு தலைவியாகவும் இருந்தவர். முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர். சாதி எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டவர். அதனால் அவரது பாடசாலை எரிக்கப்பட்டது. இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களின் எதிர்ப்புக்கு ஆளானவர். இதனால் பலமுறை பெற்றவர். துணிவும் மன உறுதியுடனாகவாழ்ந்தார். நூல் சிறிதாக இருந்தாலும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் முதலாளித்துவ முறைக்கும் போராடியவர்களை இன்றைய இளைய சமூகம் அறிய உதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உரை

- உ. நிசார்

உன் எல்லையில் இருந்த

மலைமலையின்

தினம் தினம்

என்னை அழைப்பது போல் இருந்தது

ஒரு நூல்

ஒரு சுபகருவம் பாட்டுக்கு

மலைமலையின் நூல் எல்லாம்

மலை என்னை மகிழ்ச்சியுடன் வந்தவற்றை

அதன் உச்சி வரை எல்லாம்

மரும் எல்லாம் எல்லாம்

உயிவிடச் செய்தது.

பசிக்கக் கணிகளைத் தடுத்தது

தாக்கத்துக்கு நீர் தடுத்தது

களைப்படைந்த போது

உட்கார் மலையைத் தடுத்தது

களைப்புத் தீர்ந்ததும்

என்னை உசுப்பி விட்டு

மலை உச்சியை அடைய உக்கமளித்தது

உச்சியை அடைந்த நூல்

வெற்றிக் களிப்பில்

மலைமலையின் வந்ததைப் பாட்டுத்தின்

அருகே...

மலை அளித்த

அந்த உபகருவைக்களை

மலைமலையின் எல்லாம் மகிழ்ந்த

எனது தந்தை தினம் மலைமலையின்

மலை போல உயர்ந்து

மலையின் உயுதியுடன்

கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக்கதைகள்

பி.கிருஷ்ணரணந்தன்

அத்துளுக்கும்

எங்கே இருக்கு?

(20)

சிவானந்தன் மாஸ்டர் தீவ்ப்பகுதியில் இருந்து வடமராட்சிக்கு வந்து திருமணம் செய்து கொண்டமையால் வடமராட்சிப் பாடசாலை யொன்றுக்கு மாற்றம் பெற்றுக்கொண்டவர். அன்று சிவானந்தன் மாஸ்டர் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்காக 5ம் வகுப்பு மாணவர்களிற்கு பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இடையிடையே மாணவர்களிடம் கேள்விகளும் கேட்டுத் திருப்திப்படுத்தும் கொண்டார். ரமணன் எங்கேயோ பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்துவிட்டார்.

“டேய் ரமணன் நைல் நதி எங்கையடா இருக்கு? பதிலில்லை.....ரமணன் அலங்க மலங்க முளித்துக் கொண்டு நின்றான்.

“இது கூடத் தெரியாதோ உனக்கு” என்று கேட்டு பிரம்பால் இரண்டு அடி கொடுத்து விட்டார் வாத்தியார்.

அடுத்த நாள் காலை ரமணனின் தந்தையார் வந்து பாடசாலை வாசலின் வெளியே காத்து நின்றார். சிவானந்தன் மாஸ்டர் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து இறங்கியதும் ரமணனின் தந்தையார் அவரை நெருங்கினார்.

“மாஸ்டர் கொஞ்சம் நிலிலுங்கோ..... அத்துளுக்கும் எங்கே இருக்கு ? ”

“.....”

“மாஸ்டர் உங்களைத்தான் கேக்கிறன் பதில் சொல்லுங்கோ. அத்துளுக்கும் எங்கே இருக்கு? ”

சிவானந்தன் மாஸ்டர் திடுக்குற்றவராய் யோசித்து நிதானத்துக்கு வந்து “தெரியேல்” என்று பதிலளித்தார்.

ரமணனின் தந்தை உசாரடைந்தார். “ஆ..... அப்படிச் சொல்லுங்கோ.... இந்தக் கரவெட்டிக்கை அதுவும் ஊருக்கை கிடக்கிற அத்துளுக்குளத்தையே எங்கே இருக்கெண்டு தெரியாமல் நீங்கள் முளிக்கிறியள். எங்கையோ கிடக்கிற நைல் நதியை எங்கே இருக்கெண்டு தெரியாததுக்காக என்றை பொடியனுக்கு அடிக்கிறியள்”.

சிவானந்தன் மாஸ்டர் மீண்டும் திகைப்புக்குள்ளாகி அதிலிருந்து விடுபடமுன்னமே ரமணனின் தந்தையார் சைக்கிளில் ஏறி மிதிக்கத் தொடங்கினார்.

அமெரிக்காவைக்

கண்டு பிடித்தது

யார்...?

(21)

ஜெகதீஸ்வரன் மாஸ்டர் பெரியதோர் உலகப்படத்தை கரும்பலகையில் மாட்டி மாணவர்களை கேள்வி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

“டேய் வசந்தரூபன் எழும்பு. வந்து அமெரிக்காவைக் காட்டு” என்று கூறி கையில் உள்ள தடியைக் கொடுத்தார்.

வசந்தரூபன் போய் அமெரிக்காவைத் தடியால் தொட்டுக்காட்டினான்.

திருப்தியடைந்த ஜெகதீஸ்வரன் மாஸ்டர் மீண்டும்...

“டேய் நிர்மலராஜன் எழும்பு “அமெரிக்காவை கண்டுபிடித்தது யார் சொல்லு?”

பதில் வந்தது

“ வசந்தரூபன்..... சோ. ”

பயிற்சி குறிப்புகள் மீண்டும் உடைத்து

கண் திறக்கும்போது

சண்முகம் சிவசுமார் கொட்டகலை.

உனக்கு மாறாக இருப்பேன் நான்...
அக்கணத்திலே எல்லா வெளிகளும் உயரங்களும் காரங்களும் மாறிவிடும்....
பரப்பரப்புடன் திறக்கப்படும்....
நாளில் கருணமிக்க வண்ணத்துப்பூச்சிகளுடன் ஒத்திருக்கக்கூடிய திராணியை பெறலாம்...
விதிமுறைகளுக்குள் சிறைப்பட்ட சிறகுகள் வானம் திறக்கும்....
மிக வெறி கொண்ட பற்களில் புன்னகை எழும்....
பசும் குருத்துக்கள் மண்ணை உடைத்து கண் திறக்கும் போது முழுமுற்றான வெற்றியின் முகம் சமங்கு உனக்கு மாறான நான் நிச்சயம் பூப்பேன்....'

நும்பிக்கைகயூட்டும் தமிழர் சினிமா உலகம்

(வழக்கு எண்:18/9 திரைப்படத்தை முன்னிறுத்தி)

தமிழ்ச் சினிமா உலகில் வழமையான சாம்பார் திரைப்படங்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை அவ்வப்போது சில தரமான படங்களும் மாற்றுத் திரைப் படங்களும் வெளிவருகின்றமை நம்பிக்கையூட்டுவதாக உள்ளது. அதிலும் இவற்றில் சில படங்கள் மக்களின் வரவேற்பையும் பெற்று விடுவது ஆரோக்கியமான விடயம். அந்த வகையில் அண்மைய அறுவடையான வழக்கு எண்:18/9 என்ற திரைப்படம் தமிழகத்தில் ஓரளவு வரவேற்பைப் பெற்றுள்ள அதே வேளை இலங்கையிலே ஓரேயொரு திரையரங்கில் வெளியாகி, மக்கள் படத்தைப் பற்றி அறிவதற்கு முன்னதாகவே திரையரங்கை விட்டு மறைந்து விட்டது.

பாலாஜி சக்திவேலின் இயக்கத்தில் லிங்குசாமி தயாரித்த இந்த மாற்றுத் திரைப்படம் முழுக்க முழுக்க புதுமுகங்களை வைத்து துணிச்சலுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அற்புதமான படைப்பாக மிளிர்ந்துள்ளது. இவ்வருடத்தில் வெளியான மாற்று திரைப்படங்களான அரவாண், உருமி, முதலான படங்கள் ஓரளவு ஓடியபோதும் அதைவிடவும் அற்புதப் படைப்பான மெரீனா போதிய வரவேற்பைப் பெறவில்லை. தோணி படம் இங்கு வெளிவரவேயில்லை. இந்த நிலையில் இவை எல்லாவற்றையும் விட சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட வழக்கு எண்:18/9 ஆழ்மனங்களில் பதிந்து சிந்திக்க வைக்கும் வித்தியாசமான படைப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இந்தத் திரைப்படத்தைப் பார்த்தவர்கள் பாராட்டாமலில்லை.

ஏற்கனவே மாற்றுத் திரைப்படம் எடுத்து பாராட்டைப் பெற்ற பாலாஜி சக்திவேல் தன் திறமையை வியாபார நோக்கில் சிதறடிக்காமல் மறுபடியும் இந்தத் திரைப்படத்தை அற்புதமாக செதுக்கியுள்ளார். முன்னைய படத்தை விடவும் இப்படத்தில் அவரது திறமை இன்னும் ஒரு படி அதிகமாகவே பளிச்சிடுகிறது. எடுத்துக் கொண்ட கதை, அதைச் சொன்ன விதம், பாத்திர வார்ப்பு, நடிப்பின் இயல்புத் தன்மை, ஒலி ஒளிப் பதிவுகள், இசை என எல்லாமே மிகவும் யதார்த்தமாக அமைந்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

இந்தத் திரைப் படத்தில் வரும் எல்லோருமே புது முகங்கள். புது முகங்களை இவ்வளவு

சிறப்பாக நடிக்க வைத்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. எல்லோருமே தமது பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்துள்ளனர். படத்தில் வேண்டாத காட்சிகள் இல்லை. எந்தவொரு காட்சியும் திணிக்கப்படவும் இல்லை. மசாலா படங்களில் வரும் கனவுப் பாடல் ஆடல், அகாய சூரத்தனம் காட்டும் யதார்த்தமற்ற சண்டைக் காட்சிகள் என எதுவும் இல்லை. ஒரே ஒரு பாடல் அதுவும் இனிமையும் கருத்துச் செறிவுமாக மனதை கௌவி விடுகின்றது.

படத்தில் நடிப்பவர்களின் ஆடை அணிகள் கூட யதார்த்தமாக இயல்பாக உள்ளமை சிறப்பம்சம். விளிம்பு நிலையினரின் ஆடைகள் அவர்கள் நிலைக்கேற்ப அமைந்துள்ளமை போன்றே மேல் தட்டினரின் ஆடை அணிகள் அவர்களுக்கு ஏற்றவாறும் கச்சிதமாக அமைந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

இரண்டு கதைகள் ஒரு வேலைக்கார யுவதி ஊடாக இணைக்கப்படுகிறது. ஒரு அப்பாவித் தனம் மிக்க ஏழைச் சிறுவனின் பிள்ளைப் பராயத்துடன் ஆரம்பிக்கும் பிரதான கதை அவனது வாழ்வின் கஸ்டமான பகுதிகளைத் தொட்டும், ஒரு தலைக் காதலினைத் தொட்டும் இறுதி வரை செல்கிறது. வறிய குடும்பத்தில் பிறந்த சிறுவரை பெற்றோரின் கடனை அடைப்பதற்காக தன்னை வேலைக்காக விற்கிறான். வடநாட்டின் முறுக்கு தயாரிப்பு நிறுவனமொன்றில் பல சிறுவர்களோடு இவனும் இணைக்கப்படுகிறான். அங்குள்ள சிறுவர்களோடு அடிமைகள் போல ஓய்வு ஒளிச்சலின்றி வேலை செய்து கடனை அடைக்கிறான். ஆறு வருடங்கள் வேலை செய்து முடிந்த நிலையில் இன்னொரு வருடம் வேலை செய்து முடிந்த நிலையில் இன்னொரு வருடம் வேலைசெய்து முழுக்கடனையும் அடைத்து விட்டு வருவதாகப் பெற்றோருக்கு தொலைபேசியில் கூறுகிறான். இதற்கிடையில் அவனது பெற்றோர் கடினமான கூலிவேலை செய்த இடத்தில் வித்துக்குள்ளாகி இறந்து விடுகின்றனர். இந்தத் தகவலை முதலாளி மறைக்கிறார். அவன் போனால் திரும்பி வரமாட்டான் என்ற எண்ணமும், வேலை பாதிக்கப்பட்டு விடுமே என்ற எண்ணமும் அவரை பொய் சொல்ல வைக்கிறது. உண்மை தெரியவரும்போது சீற்றம் அடையும் நாயகன் முதலாளியைத் தாக்கிவிட்டு தப்பி ஓடுகிறான். சிறுவர் துஷ்பிரயோகமும், வறுமையின் கொடுமையும் மனதைத் தொடும் வண்ணம் சித்தரிக்கப்பட்டு உள்ளன.

சென்னைக்கு வந்து வேலை வெட்டி எதுவும்

கிடைக்காமல் பசியில் மயங்கிக் கிடக்கும் அவனை ஒரு விபச்சாரிப் பெண் காப்பாற்றி உணவளித்து வேலையினும் சேர்த்து விடுகிறாள். தெருவோர பிளாட்போம் சாப்பாட்டுக் கடையில் சேர்ந்த இவன் நேர்மையாக உழைக்கிறான். இங்கு இன்னொரு பதினம்ப் பருவ நண்பனும் இவனோடு வந்து இந்தக் கடையில் இணைந்து கொள்கிறான்.

ஏழை யுவதி ஒருத்தி தொடர்மாடி வீடொன்றில் வேலைக்காரியாக வேலை செய்கிறாள். தினமும் இவர்களைத் தெருவோரக் கடையைத் தாண்டியே வேலைக்குச் சென்று வரும் இவள் மீது ஸ்ரீக்கு காதல் வருகிறது. புதிய நண்பனும் உற்சாக மூட்டுகிறான். எனினும் அந்தப் பெண் இவனது காதலை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவள் வரும் நேரம் பார்த்து தண்ணீர் எடுத்துப் போவது போல் சென்று இவளைச் சந்திக்கும் இவன் சேரியில் இவளது வீட்டையும் பின்னர் இவள் வேலை செய்யும் தொடர்மாடியையும் கண்டறிகிறான்.

தொடர்மாடியில் வசிக்கும் பெற்றோருக்கு ஒரே மகன் ஒரு கல்லூரி மாணவி. இவளைச் சுற்றி ஒரு பணக்கார கல்லூரி இளைஞன் காதல் வலை விரிக்கிறான். ஒரு நாள் இவளது மாடிமனை வீட்டிற்கு வந்து பாடத்தில் சந்தேகம் கேட்பது போல் நடத்து தனது ஷெல் போன் கமரா மூலம் அவளையும், அவளது உடலையும் படம் பிடிக்கிறான். பின்னர் நண்பர்களிடம் காட்டி மகிழ்கிறான். தொடர்ந்தும் இவன் அவளை ஏமாற்றி அவளுடலை படம் பிடிக்கிறான். உண்மை தெரியவரும் போது கலங்கிப் போகும் அவள் அவனோடு பழகுவதை நிறுத்திக் கொள்கிறாள்.

ஒரு நாள் தொடர்மாடியில் கல்லூரி மாணவி வீட்டில் வேலை செய்யும் நாயகனின் காதலி அசிட் வீச்சுக்கு உள்ளாகின்றாள். விசாரணையில் ஏழை அப்பாவி நாயகன் கைது செய்யப்பட்டு மோசமாக விசாரிக்கப்படுகிறான். இதற்கிடையில் கல்லூரி மாணவியின் சாட்சி மூலம் இவன் நிரபராதி என தெரிய வருகின்ற போதிலும் பணத்தாசை பிடித்த பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர், பணக்கார அரசியல் செல்வாக்கு மிக்க குற்றவாளி இளைஞனின் தாயிடமிருந்து பத்து இலட்சம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு அவனை விட்டு விட்டு நாயகனை ஏமாற்றி, நாயகியின் அசிட் வீசும் முகத்தினை பிளாஸ்டிக் சேர்ஜரி மூலம் சீராக்க பணம் தருவதாக கூறி ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் பெறுகிறான். தனது காதலியின் முகம் அழகாக வேண்டும் என்பதற்காக ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கொடுத்து ஏமாண்டு சிறைத் தண்டனை பெறுகிறான் நாயகன்.

நாயகனின் நண்பன் மூலம் அனைத்தையும் அறிந்த அசிட் வீச்சுக்குள்ளான பெண்ணுக்கு முதற் தடவைய நாயகன் மீது காதல் பிற்கிறது. பின்னர் அவள் எடுக்கும் துணிச்சலான முடிவு மிக அற்புதமானது. பார்வையாளரின் நெஞ்சை உறைய வைக்கிறது. இறுதிக் காட்சியில் அசிட் வீச்சுக்குள்ளான நாயகியின் கோரமான முகம் தரிசனமாகும் போது மனது கலங்கிறது.

படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்தபின்னர் ஒவ்வொரு காட்சியும், ஒவ்வொருவரின் நடப்பும் மனதில் சிறகடித்த வண்ணம் இருக்கிறது. அதன் தாக்கத்திலிருந்து விடுபட நெடுநேரம் எடுத்தது.

பாலாஜி சக்திவேலுக்கு ஒரு சபாஷ் போட்டால் போதாது. பல சபாஷ் போட வேண்டும். முழுக்க முழுக்க புதுமுகங்களை அதிலும் சில தமிழ் மொழி தெரியாதவர்களை இவ்வளவு சிறப்பாக நடக்க

வைத்தமையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்பாவி நாயகனாக நடக்கும் ஸ்ரீ, கல்லூரி மாணவனாக நடக்கும் மிதுன்முரளி அழகிய கல்லூரி மாணவியாக நடக்கும் மனிசா வேலைக்காரப் பெண்ணாக நடக்கும் ஷர்மிளா, இன்ஸ்பெக்டராக நடக்கும் முத்துராமன், நாயகனின் நண்பனாக நடக்கும் இளைஞன், அந்தப் பாலியல் தொழில் புரியும் பெண் என எல்லோரும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் இம்மாதிரியான படங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்து ரசிகர்களின் வரவேற்பைப் பெறும் நிலை உருவாக வேண்டும். தமிழ் ரசிகர்களின் ரசனைப் போக்கை நல்ல திசையில் திருப்பினால் தான் தமிழ்ச் சினிமா உச்சத்திற்கு வரும்.

எஸ்.முத்துமீரான்

சேனை

காடு வெட்டி கடன்பட்டு செய்த சேனை, காட்டுப் பன்றிகளும் குரங்குகளும், போட்டிருந்த வேலையை உடைத்து உள்ளே புகுந்து, செழித்திருந்த பயிர்களை யெல்லாம் கடித்துக் குதறிக் கிண்டியெறிந்து, மீண்டும் காடாக்கிவிட்டன. சேனை அழிந்து காடாகிப் போனதால் வீட்டில் பாணை கொதிக்கவில்லை வட்டிக்கு பணம் தந்தவன். பணத்தைக் கேட்டு, கச்சையை உரிக் கிறான். காலியான என் சேனையில், கட்டாக்காலி நாய்கள், ஊளையிடுகின்றன. குடிசையின் புளக்கடைக்குள் கூதலில் கொடுக்கக்கிடந்த என் நாய், சூரியனின் சூடுபட, சோம்பல் முறிக் கிறது. அடுப்புக்குள் படுத்த வீட்டுப் பூனை, இன்னும், கண் விழிக்கவில்லை. ஒட்டிய வயிறோடு உறங்கிக் கிடக்கும் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, வேதனையோடு மனைவி பெருமூச்சு விடுகிறாள். பாவம்! அவளின் தங்கச் சங்கிலிக் கனவு, புலம்பெயர்ந்து நடுங்கிக் கிடக்கிறது. நம்பிவந்தவளின் கழுத்தில், வெறும் கயிறு கூட இல்லை.

வானம் கறுத்து, புகை மண்டலமாகியதால் ஆட்காட்டி பறவைகள், கத்துகின்றன. எங்கூறர், இணக்க சபையில் இருந்து, எனக்கு அழைப்பாணை வந்திருக்கிறது. வட்டிக்கு தந்தவன் வழக்கு வைத்திருக்கிறான் இணக்க சபையென்ன ஈசனின் சந்நிதானமா? நாளைக்கு நான் போய், மிஞ்சியிருக்கும் என் கச்சையை உரிந்து கொடுத்து விட்டு காசிக்கு போய், கங்கையில் நீராட்போகிறேன். தேவா! என் சேனை மீண்டும் செழிக்குமா? பேச முடியாத பகவானே! மாளிகையைத் திறந்து மனிதத்தை காப்பாற்ற உடனே வா...!

வாசகர் பேசுகிறார்

◆ சென்ற 145ஆம் இலக்க ஞானம் இதழில் கே.விஜயன் அவர்களின் பத்தி எழுத்தில் “உச்சத்தில் இருப்பவர்களுக்காக வாதிடும் கலாபூஷணங்கள்” என்ற உபதலைப்பைப் படித்தேன். இசை முரசு அல்-ஹாஜ் ஈ.எம்.ஹனிபாவின் பாடல்களுக்கு ஆய்வு தேவை என்பவர்களுக்கு அவர் பகர்ந்துள்ள பதில் நன்றாகயிருந்தது. ஆய்வு பாடலைப் பாடியவர்க்கா; அல்லது பாடலுக்கா? இரண்டும் வெவ்வேறு என்பதை விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். நன்றி திரு.விஜயன் அவர்களே இன்னொரு விடயத்தையும் ஞாபகப்படுத்தியிருக்கலாம். அப்பாடல்களை இசையமைத்தவர்களையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இவைளுக்கு முன் மாதிரியாக சென்ற வாரம் சிங்கள நிகழ்ச்சியொன்றைப் பார்க்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இரவு நேர நிகழ்ச்சி, சோர்வின்றி இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை பார்க்கக் கூடியதாகயிருந்தது. அது காலஞ்சென்ற அல்-ஹாஜ் மொஹிதின் பேக் அவர்கள் பாடிய பாடல் பற்றிய ஒரு நிகழ்ச்சி. இதில் மொஹிதின் பேக் குடும்பத்தினர்; சிங்கள / தமிழ் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், இசையமைப்பாளர், மற்றும் ரசிகர்கள் எனப் பலரை காண முடிந்தது. பேக் அவர்களின் பாடல்களை அவர் மகன் இஷாக் பேக் பாடினார். அவர் பாடி முடிய நிகழ்ச்சியை நெறிப்படுத்தியவர் முன்னே அமர்ந்து கொண்டிருப்பவர்களை நேர் கண்டார். அங்கே காலஞ் சென்ற இசையமைப்பவர்களான, டி.ஆர்.பாப்பா, வேதா, கவுஸ் மாஸ்டர் ரொக்சாமி, முத்துசாமி போன்றவர்களையும், பாடல்களை இசையற்றிவர்களான கருணா ரதன், அபேசேகர, ஹீயூகோ பெர்ணான்டோ போன்றவர்களையும் நினைவு கூர்ந்தனர். இலங்கையில் பிரபல தமிழ் பாடகரான வீ.முத்தழகு அவர்கள் தமிழில் முஹிதின் பேக் பாடிய இஸ்லாமிய கீதங்களை நினைவு படுத்தினார். இலங்கையில் முதல் தமிழ் திரைக் காவியத்தில் இசையமைப்பாளராக இருந்த மியூசிக் தூரி A.M.(சவாஹிர்) சவாஹிர் அவர்கள்; பழைய அனுபவங்களைக் கூறினார். அதே நேரம் ஹிந்தியில் வெளிவந்த ‘அங்குலி மாலா’ திரைப்படத்தில் மன்னாடே பாடிய ‘புத்தன் சரணம் கச்சாமி’ என்ற பாடலை அதன் சிங்களப் பதிப்பில் மொஹிதின் பேக் சிறப்பாகப் பாடியதாக மன்னாடே கூறியுள்ளதாக ஒரு ரசிகர் கூறினார். இன்னொரு ரசிகர் பேக் பாடிய அப்பாடல் தமது பெளத பன (Bana) போன்று வேதமாகி விட்டதாகவும், பொசன், வெசாக் காலங்களிலும், போயா தினங்களிலும் விஷேடமாக பன்சலகளிலும் ஒலிபரப்பப்படுவதாகவும் கூறினார். முகம்மது ராபி பாடிய ‘மாயா’ என்ற புகழ் பெற்ற பாடலை “கலே ஹந்த” என்ற சிங்களப் படத்தில் சிறப்பாக பேக் பாடியதாக மொஹமட் ராபியே ஒப்புக் கொண்டுள்ளார் என ஒரு ரசிகர் குறிப்பிட்டார்.

இப்படியாக மொஹிதின் பேக் பாடிய பாடல்களைப் பாடி, பாடியவரின் புகழ் பாடியது மட்டுமல்ல, பாடல் இயற்றியவர், இசையமைத்தவர் எல்லாரையும் நினைவுபடுத்தினர். சிலர் வெளிவந்த காலங்களையும் குறிப்பிட்டனர். இவற்றை பார்த்த பொழுது இதை ஒரு ஆய்வாகக் கருதுகிறேன். இம்முறையில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை கானோலி, வானோலி, ஏன் மேடைகளிலும் நடாத்தலாம். ஆய்வுரைகளாகவும் அரங்கேற்றலாம். இந்நிகழ்ச்சிகளை இறுவட்டுகளிலோ, அச்சிட்டோ வெளியிடலாம். பத்துறைக்கும் இம்முறை நன்றாக இருக்கும் என்பது எனது அபிபிராயம்.

- பாணந்துறை எம். பி. எம். நிஸ்வான்

◆ ஞானம் 75ஆவது இதழிலிருந்து இந்த 145ஆவது இதழ் வரை, நான் ஞானத்துடன் இணைந்திருக்கிறேன். இன்னா அல்லாஹ், 150ஆவது இதழும் வரவிருக்கிறது. எத்தகைய ஒரு இனிய செய்தி! போர்க்கால இலக்கிய சிறப்பிதழாக அது வெளிவரவுள்ள நிலையில்

ஞானத்தின் 149 இதழ்களின் முக்கிய தரவுகள், ஒரு தொகுப்பாக தரப்படல் வேண்டும். கணிசமானவர்களிடம் இல்லாத, ஞானத்தின் முதலாம் பிரதி அட்டையில் காட்சிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

மேலும் அந்த 150ஆவது இதழில்

ஞானம் பின்அட்டைக்கு சளைக்காது விளம்பர உதவி புரிந்து வரும் ‘லக்கிலேன்ட் பிஸ்கட்’ குடும்பத்தின், எந்தாபகரை அவரது தமிழ் ‘ஞானத்’ தொண்டு கருதி கௌரவ புரவலர் விருது ஒன்று அளிக்கப்பட வேண்டும். ‘உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்! பிஸ்கட்டிலும் தான்...’ என்றில்லாது, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றும் பணியிலும் இது சாதனையான!

ஞானம் 145ஆவது இதழைப் பார்த்ததும் இப்படியெல்லாம் ஒரு ‘அருட்டுணர்வு’ தோன்றியது. சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.

- தீரன் ஆர்.எம்.நொனாந்த்

◆ ‘ஞானம் கரம் கிட்டியதுமே ‘வாசகர் பேசுகிறார்’ பகுதிக்கு அடுத்ததாக ‘கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக் கதைகள்’ எனது கவனத்தை ஈர்ப்பது வழக்கம் ஜீன் இதழில் அவரது ‘கிணறு - கிணறு’ கதையில் ஆசிரியரின் சமாளிப்பு

தந்த அடக்க முடியாத சிரிப்புடன், மறைந்துவிட்ட எனது தந்தையார் சொல்லி எனது மனதை விட்டு மறையாதிருந்த, இன்னொரு மாணவனின் பலத்த சந்தேகம் தந்த சிரிப்பும் சேர்ந்து கொண்டது. அறுபதுகளில் இறத்தோட்டை தமிழ் வித்தியாலய அதிபராக இருந்த அப்பா ஒரு தடவை கிழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சொல்வதெழுதல் கற்பித்த போது 'மழை' என்ற சொல்லையும் கொடுத்திருக்கிறார். அப்பொழுது அவரச அவசரமாக எழுந்து நின்ற ஒரு மாணவன், சேர் நிக்கிற மலையா, பெய்யிற மலையா?" என்று கேட்டானாம். -

வே. தில்லைநாதன்

◆ இனப்பிரச்சினைகளை வைத்து பலர் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள் எழுதுகின்றனர். இவர்களில் பலர் வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கை விட்டு வெளியேறி கொழும்பிலும் வாழ்கின்றனர்.

இவர்கள் முள்ளி வாய்க்காலில் பொது மக்கள் ஒத்துழைத்திருந்தல் வெற்றியமைத்திருக்கலாம் என்று எழுதுகின்றனர். இவர்கள் ஏன் வடக்கு கிழக்கை விட்டு வெளியேறினார்கள். தமிழர் தாயகம் பற்றி பலர் கூறுகின்றனர். இவர்கள் வந்து வன்னி பகுதியில் குடியேறுவார்களா? இன்று வன்னி பகுதியில் வாழ்பவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மலையகத்தில் இருந்து வந்து இங்கே குடியேறியவர்கள் யாழ் பஸ் நிலையம் பகுதியில் பல முஸ்லீம்கள் நடந்த படியே பெரிய தொப்பி 50 ஞாபவுக்கு விற்றகிறார்கள். வேறும் பல பொருட்களும் விற்றகிறார்கள். இவர்களிடம் காத்தான் குடி பள்ளிவாசல் படுகொலை பற்றி கேட்டால் அது பழைய விடயம் மறந்து விடுங்க என்று கூறுகிறார்கள். நாங்கள் இவர்களைப் பின்பற்றுவோம். - சி.குமரலிங்கம்

◆ ந்டிகர் தனுஷ் பாடிய பாடலான "கொலைவெறி கொலைவெறி.." இற்கு எதிராக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த எஸ் ஜே. ஸ்ராலின் என்பவர் "என் தமிழ்மொழி மேல் உனக்கெனிந்த கொலைவெறிடா.." என ஆரம்பிக்கும் பாடலை எழுதி இசையமைத்துப் பாடியிருந்தார். இந்த எதிர்பாடல் குறித்து ஞானத்தின் 141 ஆவது இதழில் (பெப்ரவரி 2012) கலாநிதி துரை மனோகரனும் 145 ஆவது இதழில் (ஜூன் 2012) மு. பொவும் தத்தமது அபிப்பிராயங்களை எழுதியுள்ளனர்.

கலாநிதி துரை மனோகரன் இந்த எதிர்பாடல் எழுதி இசையமைத்துப் பாடிய எஸ் ஜே. ஸ்ராலினை மனதார வாழ்த்தும் அதேவேளை, மு. பொ. இப்பாடலை மட்டரகமான 'கவிதை' என்கிறார். ஒரேவிடத்தில் இருவரினது வேறுபட்ட பார்வையை இங்கு அவதானிக்க முடிகின்றது. - தேவமுருந்தன் கொழும்பு

◆ ஜூன் மாத 'ஞானம்' இதழில் இ. இராஜேஸ்கண்ணன் அவர்கள் எழுதிய ஜெயகாந்தனின் "யுகசந்தி" சிறுகதை விமர்சனம் படித்தேன். அதில் ஒரு பிரச்சினையை எழுத்தாளன் தனது படைப்பில் பேச முடியுமே ஒழிய தீர்வு கூற முடியாது என்பதை ஜெயகாந்தனின் முன்னுரை ஊடாகவே எடுத்துக்காட்டி அதில் இருந்து ஜெயகாந்தனே விலகி ஒருமுடிவின்னை கூறிவிடுவதாய் சுட்டிக்காட்டி இருந்தது சிறப்பாக இருந்தது.

ஜெயகாந்தனின் படைப்புகள் குறித்து விமர்சகர்கள் கூறுகையில் அவை சமூக அசைவியக்கத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடிய வல்லமை கொண்டவை என்பர். ஆனாலும் அவர் அப்படி நினைத்து படைத்த எல்லாப் பாத்திரங்களையும் அத்தகையதாய் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஜெயகாந்தன் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் "படித்தோம், மறந்தோம்" என்றிருக்கும் பிரச்சினைக்கு இடமில்லாத கதைகளால் பயனும்

செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தக் கவிதைப் போட்டி

அமரர் எழுத்தாளர் செம்பியன் செல்வன் அவர்களின் நினைவாக ஞானம் சஞ்சிகை கவிதைப் போட்டி ஒன்றினை நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளது. இப்போட்டியில் அனைவரும் பங்குகொள்ளலாம்.

போட்டிக்கான விதிகள்:

1. மரபுக் கவிதையாயின் வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, விருத்தம் என்பவற்றுள் ஏதோ ஒரு பாவகைக்குள் அமைய பத்துச் செய்யுள்கள். புதுக்கவிதையாயின் A 4 தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
2. போட்டிக்காக அனுப்பப்படும் கவிதைகள் முன்னர் ஏதாவது ஒரு போட்டியில் பரிசு பெற்றதாகவோ, ஊடகத்தில் பிரசுரிக்கப் பட்டதாகவோ, தொகுப்புக்களில் பதிவு செய்யப் பெற்றதாகவோ, ஒலிபரப்புச் செய்யப் பட்டதாகவோ இருத்தலாகா.
3. கவிதைகள் 31-07-2012 திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும்.
4. நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகும்.

பரிசு விபரம் :

முதற் பரிசு : ரூபா 5000மும் சான்றிதழும்
இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000மும் சான்றிதழும்
மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000மும் சான்றிதழும்

ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு மேலும் ஐந்து கவிதைகளுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர் ஞானம்
3-பி, 46ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு-06, இலங்கை

அனுசரணை :- செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்

இருப்பதில்லை. பயன்கதைகளுக்கு எதிர்ப்பும் ஆதரவும் இருக்கும்” என்று கூறுகின்றார். அவரது “புகசந்தி” சிறுகதை ஆகட்டும் அல்லது “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்” நாவல் ஆகட்டும் அவை வெளிவந்த கால கட்டங்களில் பலத்த வாதப் பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தவை. எனவே ஜெயகாந்தனின் கூற்றுப்படி பார்த்தால் அவை பயன் கதைகளாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதேசமயம் “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்” நாவல் முன்னுரையில் “நான் இருப்பதை அப்படியே காட்டுவதாக எப்போதோ யாரோ, ஒருவேளை நானே தானோ? சொல்லியதைக் கேட்டு அதையே பல பேர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இருக்க வேண்டுவதை இருக்கிற மாதிரி காட்டுகிறேன் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தவகையில் விதவைகளின் மறுமணம் குறித்து சிந்திக்கவே முடியாத ஒருகாலத்தில் “புகசந்தி” சிறுகதையில் வரும் கீதா என்ற கைம்பெண் பாத்திரம் தன்னுடன் பணி புரியும் ஹிந்தி பண்பிட் இராமச்சந்திரன் என்பவரை மறுமணம் செய்ய இருப்பது உட்பட அதில் வரும் முதற்சந்ததியாகிய கௌரி பாட்டி அதனை அங்கீகரிப்பதாய் சித்திரித்திருப்பது சமூக மாற்றத்தின் வளர் சிந்தனையில் அவர் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையே புலப்படுத்தி இருந்தது. இதில் ஏகமனதாக ஜெயகாந்தனின் கருத்தோடு உடன்படவே முடிகிறது.

இருப்பினும் ஒரு சமூகத்தைப் புரட்டிப்போடும் புரட்சிகரமான ஒரு பாத்திரத்தை சிருஷ்டிக்கும் பொழுது அது ஆக்கபூர்வமானதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர சமூகத்தை சீர்குலைக்கும் விதமாக அமைந்து விடக்கூடாது. அந்தவகையில் “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்” நாவலில் வரும் பிராமணப் பெண்ணான கங்கா இறுதியில் குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி தன்னனைத்தானே அழித்துக்கொள்வதாய் சித்திரிப்பதை ஜெயகாந்தனின் வாழ்த்தைகளில் சொன்னால் நான் இருக்க வேண்டுவதை இருக்கிற மாதிரி காட்டுகிறேன் என்பதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அதாவது கங்கா மாதிரித்தான் பெண்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஜெயகாந்தன் இதன்மூலம் வலியுறுத்துகின்றார் எனப் பொருள் கொள்ளவும் வாய்ப்பிருக்கிறது அல்லவா?

-சி.விமலன் அல்வாய்

♦ இதழ் 145 2012 ஜூன் இதழில் எஸ்.முத்துமீரான் அவர்கள் தனது சிறு கதையில் சர்வதேச புகழ்பெற்ற ‘தப்லீஃ ஜமாஅத்’ என்னும் இஸ்லாமிய பிரச்சார அமைப்பினைச் சேர்ந்தவர்களை உண்மைக்குப் புறம்பான சில கருத்துக்கள் மூலம், சாடியிருப்பது வேதனைத் தருகின்றது. அதுவும் பெரும்பாலும் சர்வதேசத்திலும் பிறசமய சகோதரர்களால் வாசிக்கப்படும் ஞானம் இதழை இதற்கு ஊடகமாக ஆக்கிக் கொண்டது மேலதிக வேதனைக்குரியதாகும். வாசகரின் தெளிவுக்காக இதனை எழுதுகின்றேனே தவிர அவருடன் மோதுவது நோக்கமல்ல, தொடரவும் மாட்டேன்.

பக்கம் 34ல் ‘..தொண்டக்குழி வரைக்கும் சோத்தத் திண்டு போட்டு, பள்ளிகளள்ள விடிய விடிய படுத்துப் போட்டு வாறதானா தப்லீஃ ஜமாஅத்திர வேலை?..’, பிரிதொரு இடத்திலே ‘..தப்லீஃ காரனெல்லாம் சேர்ந்து லூஸாகிப் போட்டானுகளே..!’ என உண்மைக்குப் புறம்பான அப்பட்டமான தவறான கருத்துக்களையே தந்துள்ளார்.

உண்மை என்னவெனில், தப்லீஃ பிரச்சார அமைப்பினர், அவர்களாலேயே பள்ளியின் புறம்பானபகுதியில் ஓரிரு கறிகளுடன் சமைக்கப்படும் சோற்றுணவை, அல்லது வாங்கப்பட்ட பாணை இரவத் தொழுகை மற்றும் ‘பயான்’ எனப்படும் மார்க்க உபதேசத்தின் பின் உணர்விட்டு சரியாகப் பத்துமணிக்கு உறங்கி விடுவர், நடுநிசித் தொழுகையான ‘தஹஜஜத்’ என்னும் தொழுகைக்காக அதிகாலை 4.00 மணிக்கு எழுந்து விடுவதற்கான பயிற்சி நடைமுறையே இது. இத்தொழுகை முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்களால் தினமும் தொழப்பட்டது. தொடர்ந்து இறை தியானத்திலிருக்கும் அவர்கள் அதிகாலை 5.00 மணி ‘பஜர்’ தொழுகையைத் தொழுவர். தொடர்ந்து அன்றைய நிகழ்ச்சிக்காக ‘மஸ/ரா’(ஆலோசனை)புரிவர்.

இங்கு இரண்டு விடயத்தைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன், ஒன்று உணவு, மற்றது உறக்கம். இரண்டுமே எவ்வளவு கடினமானது என்பதைக் கவனியுங்கள், உணவு சமைக்க பயிற்றப்பட்ட சமையல்காரர் எவரும் அழைத்துச் செல்லப்படுவதில்லை, ஜமாஅத்தில் இணைந்து செல்வோரே சமைப்பர், அவர்களில் பல வியாபாரிகள், விவசாயிகள், மார்க்க அறிஞர், அதிபர், ஆசிரியர், விரிவுரையாளர்கள், வைத்தியர்கள், முதலானோரும் இணைந்து இத்தகைய பயிற்சிகளும், படிப்பினைகளும், அதுபோல பிரச்சாரங்களும் மேற்கொள்வர். இவர்களிடையே தரவேறுபாடு பார்ப்பதில்லை, தினமும் ‘அமீர்’ எனப்படும் தலைவரால் யார் யார் நியமிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் அதன்படி இயங்குவர், அமீர் என்பவர் ஜமாஅத்தை வழிநடாத்தும் அநுபவம் உள்ளவராக இருப்பார், அவர் எத்தொழிலைச் செய்வாராகவும் இருக்கலாம், வீட்டில் சுவை யான உண்டிகளை உண்ட இவர்களால் சமைக்கப்பட்ட உணவு எப்படி இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், வீட்டில் பஞ்சனை மெத்தைகளில் படுத்தறங்கும் இவர்கள் பள்ளிவாசலில் நிலத்தில் நுளம்புக்கடிகளின் மத்தியில் உறங்குகிறார்கள், சிலர் நுளம்பு வலையும் வைத்திருப்பர். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சொந்த செலவிலேயே செல்கின்றனர், கூட்டான சமையலுக்கு மாத்திரம் பணம் வழங்குவர். இப்போது இவர்கள் பற்றிய தீர்மானத்தை கௌரவ வாசகர்கள் எடுக்கலாம்.

நூறு வருட முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மார்க்கப் பிரச்சார மற்றும் பயிற்சி நெறியானது இன்று சர்வதேச மெங்கும் வியாபித்து. அனைத்துத் தரப்பாரையும் ஈர்த்து அவர்களின் கால்கள் படாதநாடுகளும் இல்லை கரங்கள் தட்டாத முஸ்லிம் வீடுகளுமில்லை என்னும் மட்டு வியாபித்துள்ளது. ஓரிருவர் தவறு செய்திருக்கலாம், அதற்காக அமைப்பின் அனைவரையும் குறை காண்பது சரியில்லை.

-கலாபூஷணம் எம்.ஈ.எம். அப்துல் லத்தீப்

LAW @ PRINCE ACADEMY

**IT'S NOT JUST AN ACADEMIC ACHIEVEMENT...
IT'S PRESTIGE POWER
& FOR SOME IT'S A PASSION**

EdHat INTERNATIONAL
HIGHER DIPLOMA IN LAW
IHD Leading to
LL.B (UK)

**Enrolment is
now open**

HOTLINE : 077 59 49 272

PRINCE ACADEMY: Head office: No 31 - 1/1, 42nd Lane, Colombo -06
Branches: No 28, Bar Road, Batticaloa
No 464, Hospital Road, Jaffna

E: princeenquiries@yahoo.com W: www.princeacademysl.com

Aisha

*Book Centre
Dealers in Polythene Polypropylene products,
paper, books & Stationery*

**No. 1A, Fernando Avenue, Negombo.
Tel: 031-2226711 Fax: 031-2233735
031 4936541**

With Best Compliments from

நூலகம் **Luckyland**

உலக சாதனை ஏங்கள் பாரம்பரியம்
பல்கட்டிவும் தான்!

**LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS**

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk